

เจตนารมณ์หลักของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และตารางสรุปเจตนารมณ์รายมาตราของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
(ฉบับเสนอสภาพัฒนาการปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อลงมติ)

ภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง

หมวด ๑ ผู้นำการเมืองที่ดีและระบบผู้แทนที่ดี

หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

หมวด ๓ รัฐสภา

หมวด ๔ คณะรัฐมนตรี

หมวด ๕ การคลังและการงบประมาณ

หมวด ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน

หมวด ๗ การกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น

คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

เจตนารมณ์หลักของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีสาระสำคัญและเจตนารมณ์ในการธำรงรักษาและเทิดทูนชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ให้มั่นคงสถิตสถาพรตลอดไป ทำให้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขเป็นวิถีทางการปกครองที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสังคมไทย มุ่งปลูกฝัง ให้ประชาชนเป็นพลเมืองซึ่งมีสำนึกและพฤติกรรมที่ตระหนักในหน้าที่และความรับผิดชอบ ขยาย ขอบเขตสิทธิ เสรีภาพ และการมีส่วนร่วมของพลเมืองในการปกครองและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มุ่งขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทำให้ผู้นำทุกระดับปกครองด้วยจริยธรรม ให้ความสำคัญกับการสร้าง คุณภาพและประสิทธิภาพให้เกิดขึ้นในสถาบันการเมืองทั้งระดับชาติและท้องถิ่น รวมทั้งมีมาตรการ ในการปฏิรูปด้านต่าง ๆ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้บรรลุผล สร้างกลไก ให้เกิดความโปร่งใส ป้องกันและระงับความขัดแย้งไม่ให้เกิดความรุนแรง เพื่อนำชาติสู่สันติสุขสืบไป

(เจตนารมณ์นี้จะนำไปเสนอไว้เป็นส่วนหนึ่งของคำปรารภของรัฐธรรมนูญ เมื่อประชาชนให้ความเห็นชอบในการออกเสียงประชามติแล้ว)

สารบัญ

หน้า

๑. ภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง	๑
๒. หมวด ๑ ผู้นำการเมืองที่ดีและระบบผู้แทนที่ดี	๑
มาตรา ๗๓	๑
มาตรา ๗๔	๓
มาตรา ๗๕	๖
มาตรา ๗๖	๙
๓. หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ	๑๕
มาตรา ๗๗	๑๕
มาตรา ๗๘	๑๕
มาตรา ๗๙	๑๖
มาตรา ๘๐	๑๗
มาตรา ๘๑	๑๗
มาตรา ๘๒	๒๐
มาตรา ๘๓	๒๒
มาตรา ๘๔	๒๔
มาตรา ๘๕	๒๕
มาตรา ๘๖	๒๗
มาตรา ๘๗	๒๙

สารบัญ

หน้า

๓. หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ (ต่อ)

มาตรา ๘๘	๓๒
มาตรา ๘๙	๓๓
มาตรา ๙๐	๓๔
มาตรา ๙๑	๓๕
มาตรา ๙๒	๓๘
มาตรา ๙๓	๓๙
มาตรา ๙๔	๓๙
มาตรา ๙๕	๔๐

๔. หมวด ๓ รัฐสภา	๔๑
------------------	----

๕. ส่วนที่ ๑ บททั่วไป	๔๑
-----------------------	----

มาตรา ๙๖	๔๑
มาตรา ๙๗	๔๒
มาตรา ๙๘	๔๔
มาตรา ๙๙	๔๕
มาตรา ๑๐๐	๔๖

สารบัญ

หน้า

๔๘

๔๘

๕๒

๕๕

๕๖

๕๙

๖๑

๖๒

๖๔

๖๙

๗๐

๗๒

๗๓

๗๓

๗๗

๘๐

๘๑

๘๓

๖. ส่วนที่ ๒ สภาผู้แทนราษฎร

มาตรา ๑๐๑

มาตรา ๑๐๒

มาตรา ๑๐๓

มาตรา ๑๐๔

มาตรา ๑๐๕

มาตรา ๑๐๖

มาตรา ๑๐๗

มาตรา ๑๐๘

มาตรา ๑๐๙

มาตรา ๑๑๐

มาตรา ๑๑๑

มาตรา ๑๑๒

มาตรา ๑๑๓

มาตรา ๑๑๔

มาตรา ๑๑๕

มาตรา ๑๑๖

มาตรา ๑๑๗

สารบัญ

	หน้า
๗. ส่วนที่ ๓ วุฒิสภา	๘๕
มาตรา ๑๑๘	๘๕
มาตรา ๑๑๙	๘๘
มาตรา ๑๒๐	๙๐
มาตรา ๑๒๑	๙๒
มาตรา ๑๒๒	๙๔
มาตรา ๑๒๓	๙๔
มาตรา ๑๒๔	๙๕
มาตรา ๑๒๕	๙๗
มาตรา ๑๒๖	๑๐๐
๘. ส่วนที่ ๔ บทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง	๑๐๑
มาตรา ๑๒๗	๑๐๑
มาตรา ๑๒๘	๑๐๒
มาตรา ๑๒๙	๑๐๒
มาตรา ๑๓๐	๑๐๕
มาตรา ๑๓๑	๑๐๖
มาตรา ๑๓๒	๑๐๙
มาตรา ๑๓๓	๑๑๑
มาตรา ๑๓๔	๑๑๒

สารบัญ

หน้า

๘. ส่วนที่ ๔ บทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง (ต่อ)

มาตรา ๑๓๕	๑๑๓
มาตรา ๑๓๖	๑๑๕
มาตรา ๑๓๗	๑๑๘
มาตรา ๑๓๘	๑๒๐
มาตรา ๑๓๙	๑๒๒

๙. ส่วนที่ ๕ การประชุมร่วมกันของรัฐสภา

มาตรา ๑๔๐	๑๒๕
มาตรา ๑๔๑	๑๒๕
มาตรา ๑๔๒	๑๓๐

๑๐. ส่วนที่ ๖ การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๔๒	๑๓๒
มาตรา ๑๔๓	๑๓๒
มาตรา ๑๔๔	๑๓๕
มาตรา ๑๔๕	๑๓๖
มาตรา ๑๔๕	๑๓๘
มาตรา ๑๔๖	๑๔๐
มาตรา ๑๔๗	๑๔๒
มาตรา ๑๔๘	๑๔๔
มาตรา ๑๔๙	๑๔๖
มาตรา ๑๕๐	๑๔๘

สารบัญ

หน้า

๑๐. ส่วนที่ ๖ การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ (ต่อ)	
มาตรา ๑๕๑	๑๕๐
มาตรา ๑๕๒	๑๕๐
มาตรา ๑๕๓	๑๕๑
มาตรา ๑๕๔	๑๕๔
มาตรา ๑๕๕	๑๕๕
มาตรา ๑๕๖	๑๕๗
๑๑. ส่วนที่ ๗ การควบคุมการตรากฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ	๑๕๙
มาตรา ๑๕๗	๑๕๙
มาตรา ๑๕๘	๑๖๑
๑๒. ส่วนที่ ๘ การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน	๑๖๕
มาตรา ๑๕๙	๑๖๕
มาตรา ๑๖๐	๑๖๖
มาตรา ๑๖๑	๑๖๙
มาตรา ๑๖๒	๑๗๐
มาตรา ๑๖๓	๑๗๑

สารบัญ

	หน้า
๑๓. หมวด ๔ คณะรัฐมนตรี	๑๗๒
มาตรา ๑๖๔	๑๗๒
มาตรา ๑๖๕	๑๗๓
มาตรา ๑๖๖	๑๗๕
มาตรา ๑๖๗	๑๗๘
มาตรา ๑๖๘	๑๗๘
มาตรา ๑๖๙	๑๘๐
มาตรา ๑๗๐	๑๘๐
มาตรา ๑๗๑	๑๘๑
มาตรา ๑๗๒	๑๘๑
มาตรา ๑๗๓	๑๘๒
มาตรา ๑๗๔	๑๘๔
มาตรา ๑๗๕	๑๘๘
มาตรา ๑๗๖	๑๙๐
มาตรา ๑๗๗	๑๙๑
มาตรา ๑๗๘	๑๙๔
มาตรา ๑๗๙	๑๙๕
มาตรา ๑๘๐	๑๙๖
มาตรา ๑๘๑	๑๙๗

สารบัญ

หน้า

๑๓. หมวด ๔ คณะรัฐมนตรี (ต่อ)

มาตรา ๑๘๒	๑๘๗
มาตรา ๑๘๓	๑๘๘
มาตรา ๑๘๔	๒๐๓
มาตรา ๑๘๕	๒๐๓
มาตรา ๑๘๖	๒๐๔
มาตรา ๑๘๗	๒๐๔
มาตรา ๑๘๘	๒๐๕

๑๔. หมวด ๕ การคลังและการงบประมาณ

มาตรา ๑๘๙	๒๐๖
มาตรา ๑๙๐	๒๐๘
มาตรา ๑๙๑	๒๑๐
มาตรา ๑๙๒	๒๑๓
มาตรา ๑๙๓	๒๑๘
มาตรา ๑๙๔	๒๒๐
มาตรา ๑๙๕	๒๒๑

๑๕. หมวด ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน

มาตรา ๑๙๖	๒๒๓
มาตรา ๑๙๗	๒๒๔

สารบัญ

หน้า

๑๕. หมวด ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน (ต่อ)

มาตรา ๑๙๘ ๒๒๕

๑๖. หมวด ๗ การกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น ๒๒๗

มาตรา ๑๙๙ ๒๒๘

มาตรา ๒๐๐ ๒๓๐

มาตรา ๒๐๑ ๒๓๓

มาตรา ๒๐๒ ๒๓๕

มาตรา ๒๐๓ ๒๓๗

มาตรา ๒๐๔ ๒๓๘

ตารางสรุปเจตนารมณ์รายมาตราของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
ภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง				
หมวด ๑ ผู้นำการเมืองที่ดีและระบบผู้แทนที่ดี	- หมวดนี้เป็นการบัญญัติขึ้นใหม่ เพื่อวางหลักการสำหรับผู้นำการเมืองที่ดีและระบบผู้แทนที่ดี			
มาตรา ๗๓ ผู้นำการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้สามารถปฏิบัติหน้าที่สาธารณะ ย่อมต้องเป็นพลเมืองที่ดี มีความเสียสละ ซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ต่อประเทศชาติและประชาชน ดำรงตนเป็นแบบอย่างอันดีงามของสังคม ยึดมั่นในจริยธรรม และธรรมาภิบาล จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และรับใช้ประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ โดยผู้นำการเมืองดังกล่าวได้แก่	- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อให้ได้คนดีเข้าสู่ระบบการเมืองและภาครัฐโดยรวม และป้องกันมิให้คนไม่ดีมีอำนาจที่จะก่อความเดือดร้อนวุ่นวายได้ โดยเป็นบททั่วไปในการเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคมของผู้นำการเมืองที่ดีทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น รวมถึงผู้นำภาครัฐอื่น เช่น ปลัดกระทรวง อธิบดี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ด้วย - คำว่า “ผู้นำการเมือง” หมายความถึง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และหัวหน้าพรรคการเมือง และหมายความรวมถึงผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้เข้ารับการสรรหาเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมืองด้วย	-	-	มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) (๖) (๗) และ (๑๐)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>บุคคลดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้สมัครเข้ารับ การสรรหาเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทุกประเภทและทุกระดับ</p> <p>(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นทุกตำแหน่ง ผู้นำอื่นในภาครัฐย่อมต้องปฏิบัติตน เช่นเดียวกับผู้นำการเมืองตามวรรคหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- คำว่า “ผู้นำอื่นในภาครัฐ” หมายความถึง ผู้นำภาครัฐทุกระดับ ทั้งผู้นำ ในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานภาครัฐอื่นที่มีการใช้อำนาจรัฐ ทั้งหมด</p> <p>- คำว่า “ทุกประเภทและทุกระดับ” หมายความรวมถึงการเลือกตั้งและ การสรรหาทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วย</p> <p>- กฎหมายตามวรรคนี้ หมายถึงกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรม ภาครัฐ ตามมาตรา ๗๔ วรรคห้า</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๗๔ มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้นำการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่ละประเภท ให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมที่กำหนดขึ้น โดยจะต้องมีกลไกและระบบในการดำเนินงานเพื่อให้การบังคับให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรมนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการกำหนดขั้นตอนการลงโทษตามความร้ายแรงแห่งการกระทำ</p>	<p>- คงหลักการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และการฝ่าฝืนจริยธรรมร้ายแรงนั้นให้ดำเนินการตามบทบัญญัติในเรื่องการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง</p> <p>- มาตรฐานทางจริยธรรมในมาตรานี้ หมายถึง มาตรฐานทางจริยธรรมในทำนองเดียวกับจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพ (professional ethics) จึงมุ่งหมายถึงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่สาธารณะของผู้นำการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาทิ การแสดงบัญชีทรัพย์สินหนี้สิน หรือการเสียภาษี โดยไม่เน้นเรื่องจริยธรรมทางประเพณี (customary ethics) หรือทางศาสนา (religious ethics)</p> <p>- เพิ่มความว่า “ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ” ซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน และกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ</p> <p>- ศาลรัฐธรรมนูญเคยวินิจฉัยว่าองค์กรตามรัฐธรรมนูญจะต้องมีการจัดตั้งโดยรัฐธรรมนูญและมีอำนาจหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญกำหนด ดังนั้น</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗</p> <p>วรรคสอง</p> <p>และ</p> <p>มาตรา ๓๕</p> <p>(๖) (๗) และ</p> <p>(๑๐)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดทางวินัย และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยต่อไป ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามวรรคหนึ่ง ให้มีการไต่สวนการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามดังกล่าวโดยเร็ว และให้รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี สภาท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>องค์กรอัยการจึงเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญด้วย แต่ไม่หมายความรวมถึงองค์กรที่รัฐธรรมนูญให้ออกกฎหมายมาจัดตั้ง เช่น องค์กรอิสระคุ้มครองผู้บริโภค หรือองค์กรตามมาตรา ๕๐ วรรคสอง</p> <p>- กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมให้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยที่ใช้อยู่ ส่วนในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมให้มีการไต่สวนตามมาตรา ๒๕๐ และให้รายงานต่อสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี สภาท้องถิ่น หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี</p> <p>- การให้รายงานต่อสภาท้องถิ่นในกรณีผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม จะต้องกำหนดบทบาทและอำนาจหน้าที่ของสภาท้องถิ่นให้สามารถตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นไว้ในกฎหมายจัดตั้งองค์กรบริหารท้องถิ่นต่อไป และต้องรายงานต่อผู้มีอำนาจกำกับดูแลองค์กรบริหารท้องถิ่นนั้นด้วย</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ มาตรา ๓๕ (๓) (๖) (๗) และ (๑๐)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>การฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งเป็นการกระทำผิดร้ายแรง ย่อมเป็นเหตุแห่งการถอดถอนตามมาตรา ๒๓๘</p> <p>การเลือก การสรรหา การพิจารณา หรือการแต่งตั้งบุคคลใดเข้าสู่ตำแหน่งที่ใช้อำนาจรัฐไม่ว่าตำแหน่งใด รวมทั้งการย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน หรือการลงโทษบุคคลใด ต้องใช้พฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลนั้นมาเป็นหลักสำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาด้วย</p> <p>ให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐที่มีกลไกเพื่อบังคับให้เป็นไปตามมาตรฐานทางจริยธรรมตามที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้</p>	<p>- กำหนดให้ใช้พฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นหลักสำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาการรับสมัครเลือกตั้ง การเลือก การสรรหา การพิจารณาหรือการแต่งตั้งบุคคลใดเข้าสู่ตำแหน่งที่ใช้อำนาจรัฐไม่ว่าตำแหน่งใด รวมทั้งการย้าย การเลื่อนตำแหน่ง การเลื่อนเงินเดือน หรือการลงโทษบุคคล</p> <p>- เป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้มีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานทางจริยธรรมภาครัฐ ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นเรื่องหลักเกณฑ์ กระบวนการ และกลไก เพื่อให้การบังคับตามมาตรฐานทางจริยธรรมมีประสิทธิภาพอย่าง</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง และ</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
	แท้จริง ทั้งนี้ โดยไม่ต้องมีการตั้งองค์กรใหม่ขึ้นอีก			มาตรา ๓๕ (๓) (๖) (๗) และ (๑๐)
<p>มาตรา ๗๕ บุคคลตามมาตรา ๗๓ (๑) ผู้เข้ารับการสรรหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และบุคคลอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ต้องแสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลังเป็นเวลาสามปีตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งไม่มีรายได้ตามที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี</p>	<p>- เป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อให้การแสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้มีกลไกตรวจสอบเพื่อคัดกรองคนดีเข้าสู่การเมืองและองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ</p> <p>- ให้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการแสดงและการตรวจสอบภาษีเงินได้บุคคลบางประเภท เพื่อกำหนดรายละเอียดในการดำเนินการให้สมบูรณ์ โดยกฎหมายดังกล่าวจะกำหนดให้ตรวจสอบตาม (๒) ของมาตรานี้ ต่อเมื่อผู้นั้นได้รับเลือกตั้งหรือได้รับการสรรหาให้ดำรงตำแหน่งแล้ว เพื่อมิให้เป็นภาระแก่ผู้มีหน้าที่ตรวจสอบ และผู้มีหน้าที่รับสมัคร ซึ่งต้องดำเนินการภายในเวลาที่จำกัด</p>			มาตรา ๓๕

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) บุคคลตามมาตรา ๗๓ (๑) ให้แสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้เข้ารับการสรรหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ให้แสดงต่อคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ส่วนบุคคลอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ให้แสดงต่อหน่วยงานที่กฎหมายบัญญัติ และให้ผู้รับสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ส่งสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือได้รับการสรรหาให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - บุคคลผู้มีหน้าที่ต้องแสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลังเป็นเวลาสามปี คือ (๑) ผู้สมัครรับเลือกตั้งและผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ทุกระดับและทุกประเภท (๒) ผู้เข้ารับการสรรหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และ (๓) บุคคลอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ - การยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ตามมาตรา ๑๐๗ (๔) และมาตรา ๑๒๐ (๕) ต่างจากการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามมาตรา ๒๓๒ ซึ่งให้ยื่นเพียงหนึ่งปี และยื่นต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อพิสูจน์ความสัมพันธ์ระหว่างทรัพย์สินรายได้ และการเสียภาษี อันเป็นวัตถุประสงค์คนละอย่างกับการยื่นตามมาตรา นี้ ซึ่งเน้นการตรวจสอบการเสียภาษีอย่างถูกต้องตามกฎหมาย - กระบวนการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ดังกล่าวอาจมอบให้กรมสรรพากรเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ เพราะมีเจ้าหน้าที่ เครื่องมือ และข้อมูลครบถ้วนอยู่แล้ว โดยเมื่อตรวจสอบเสร็จแล้ว จึงรายงานผลต่อคณะกรรมการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ตามมาตรา นี้ เพื่อดำเนินการต่อไป 			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๔๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจขอให้กรมสรรพากรตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้ของผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งหรือได้รับการสรรหาให้ดำรงตำแหน่งตาม (๑) ได้</p> <p>(๓) ในกรณีที่มีการตรวจสอบตาม (๒) แล้วปรากฏว่าผู้นั้นไม่ได้แสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลังตามที่กำหนด ปกปิดหรือแสดงหลักฐานดังกล่าวอันเป็นเท็จ หรือจงใจเสียภาษีเงินได้โดยไม่ถูกต้อง ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แล้วรายงานให้ผู้รับสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ตาม (๑) และแจ้งให้สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี สภาท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งผู้นั้นเป็นสมาชิกหรือ</p>	<p>- ถ้าผู้มีหน้าที่ยื่นสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ตามมาตรานี้ ไม่ได้ยื่นแบบแสดงภาษีเงินได้ย้อนหลัง หรือปกปิดหรือแสดงหลักฐานอันเป็นเท็จ หรือจงใจเสียภาษีเงินได้โดยไม่ถูกต้อง ให้คณะกรรมการตรวจสอบการเสียภาษีเงินได้รายงานต่อบุคคลซึ่งมีหน้าที่รับสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ดังกล่าว ซึ่งได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และหน่วยงานอื่นที่กฎหมายบัญญัติ แล้วส่งให้สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา คณะรัฐมนตรี สภาท้องถิ่น หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ที่ผู้นั้นสังกัดต่อไป</p> <p>- กรณีการจงใจเสียภาษีเงินได้โดยไม่ถูกต้อง ต้องมีหลักฐานชัดเจนว่าผู้นั้นมีเจตนาหนีภาษี (tax evasion) มิใช่เกิดจากการหลงลืม หรือตีความกฎหมาย</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๙๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
ดำรงตำแหน่งอยู่ในองค์กรนั้น ทราบเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป	<p>แตกต่างจากกรมสรรพากร</p> <p>- สำหรับประเด็นที่ว่าควรมีการเปิดเผยสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ที่ยื่นไว้แล้ว ต่อสาธารณะหรือไม่นั้น เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่ควรเปิดเผย</p>			
<p>มาตรา ๗๖ พรรคการเมืองต้องจัดองค์กรภายใน ดำเนินกิจการ และออกข้อบังคับให้สอดคล้องกับหลักการพื้นฐานแห่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่ขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย และมีหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของชาติและประชาชน</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่เพิ่มหลักการให้พรรคการเมืองมีหน้าที่พิทักษ์ผลประโยชน์ของชาติและประชาชน และให้การดำเนินการตามวรรคหนึ่งนี้ไม่ขัดต่อสถานะและการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>- ในวาระเริ่มแรก คณะกรรมการเห็นพ้องต้องกันว่าการจัดตั้งและการดำเนินกิจกรรมของพรรคการเมืองต้องเป็นไปโดยง่าย เช่น มีสมาชิกห้าร้อยคน และมีสาขาเพียงหนึ่งสาขาก็เพียงพอ เพื่อเปิดโอกาสให้จัดตั้งพรรคการเมืองที่มีความหลากหลายได้ง่ายขึ้น เช่น พรรคสิ่งแวดล้อม ฯลฯ แต่สมาชิกพรรคซึ่งต้องเข้าเป็นสมาชิกด้วยความสมัครใจต้องอุทธรณ์พรรคด้วยการเสียค่าสมาชิกพรรครายปีและเป็นเจ้าของพรรคที่แท้จริง มิใช่ให้</p>	<p>มาตรา ๔๗ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๖๕ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๒) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง มีหน้าที่ดำเนินกิจการของพรรคการเมืองให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และข้อบังคับพรรคการเมืองด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และซื่อสัตย์สุจริต ต้องส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง และไม่ยอมให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดครอบงำหรือชี้นำโดยมิชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อประมวลจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่หรือดำเนินกิจกรรม</p> <p>การพิจารณาส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง</p>	<p>พรรคเป็นของนายทุน เพื่อไม่ให้พรรคการเมืองเป็นเครื่องมือของชนกิจการเมือง และจุดมุ่งหมายสุดท้ายพรรคการเมืองควรเป็นพรรคมหาชนที่มีสมาชิกที่มีความกระตือรือร้นเป็นจำนวนมากทั่วประเทศ</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยต้องการให้กรรมการบริหารพรรคเป็นบุคคลสำคัญของพรรคอย่างแท้จริง และดำเนินกิจการของพรรคตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบาย อย่างรอบคอบ ไม่อยู่ภายใต้อาณัติหรือความครอบงำใดๆ (nominee) ที่มีชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีความยึดโยงกับประชาชนที่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งนั้น</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และแบบบัญชีรายชื่อ ต้องมีการหยั่งเสียงสมาชิกพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้ง และต้องมีเงื่อนไขว่า ในกรณีที่บัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใดมีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งเพศใดมากกว่าอีกเพศหนึ่งแล้ว อย่างน้อยในบัญชีรายนามนั้นต้องมีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็นเพศตรงข้ามกับเพศนั้นไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง</p>	<p>เพราะในอดีตที่ผ่านมาการส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นอำนาจของหัวหน้าพรรคการเมือง นายทุนของพรรคการเมือง หรือกลุ่มผู้มีอิทธิพลในพรรค ประกอบกับให้มีการหยั่งเสียงจากสมาชิกพรรคการเมือง เพื่อจะได้มีการเชื่อมโยงไปยังสมาชิกพรรคการเมือง โดยให้เป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดตัวผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยวิธีการหยั่งเสียงสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การลงคะแนนเสียง การหยั่งเสียงทางไปรษณีย์ โดยวิธีการให้นำไปกำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดให้มีสัดส่วนเพศตรงข้ามในบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยมิได้เป็นการบังคับให้ประชาชนต้องเลือกตั้งตามสัดส่วนดังกล่าวแต่ประการใด ทั้งนี้ การกำหนดให้มีสัดส่วนดังกล่าวมีขึ้นเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมในทางการเมืองและเกิดความเสมอภาคทางการเมืองมากยิ่งขึ้น - ประเทศไทยได้ทำการตกลงกับสหประชาชาติในเรื่องเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ Millennium Development Goals (MDGs) โดยมีเป้าหมายประการหนึ่งเพื่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย ซึ่งมีตัวชี้วัดคือการมีส่วนร่วมของผู้หญิงในทางการเมือง นอกจากนี้ การกำหนดสัดส่วนทางเพศได้มีการกำหนดไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยการขจัดการ 			<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>การรับบริจาค การใช้จ่ายเงินในการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองของพรรคการเมือง ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมือง ย่อมอยู่ในความควบคุมและรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ซึ่งต้องกระทำด้วยความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองและพระราชบัญญัติประกอบ</p>	<p>เลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women : CEDAW) โดยในต่างประเทศ เช่น ประเทศอินโดนีเซียได้มีการกำหนดเรื่องสัดส่วนของผู้หญิงในสภาไว้เช่นกัน แต่รัฐธรรมนูญไทยบัญญัติไว้ก้าวหน้ากว่าเป้าหมายแห่งสหประชาชาติ เพราะกำหนดให้ในกรณีที่เพศหญิงมากกว่าเพศชาย ก็ต้องมีเพศชายไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามเช่นกัน</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ การเงินของพรรคการเมือง เป็นเรื่องสำคัญมากที่สุดประการหนึ่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ จึงควรมีบทบัญญัติมาตรการป้องกันธนาภิการเมืองซึ่งเป็นต้นเหตุสำคัญของการทุจริตและประพฤติมิชอบของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๕) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>การมีมติของพรรคการเมืองให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรลงมติใด ๆ ในสภาผู้แทนราษฎร จะกระทำได้อีกแต่โดยที่ประชุมของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมืองนั้น</p> <p>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดพรรคการเมืองมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ หรือ กรรมการบริหารพรรคการเมืองผู้ใดผู้หนึ่ง หรือ สมาชิกพรรคการเมืองตามจำนวนที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง เห็นว่าการจัดองค์กรภายใน การดำเนินกิจการ ข้อบังคับพรรคการเมือง หรือมติใด ไม่เป็นไปตามมาตรานี้ มีสิทธิร้องขอต่อ</p>	<p>- ปรับปรุงหลักการเดิมตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มผู้มีสิทธิร้องและให้ร้องต่อ คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองก่อนนำคดีขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญ</p>	<p>มาตรา ๔๗ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๔๗ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๖๕ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๖๕ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน. '๕๐	เทียบกับ รธน. '๕๐	เทียบกับ รธน. '๕๗
<p>คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองให้ปรับปรุงแก้ไขการนั้นให้เป็นไปตามมาตรานี้ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่ดำเนินการตามที่ร้องขอ หรือดำเนินการไม่เป็นไปตามที่ร้องขอให้มีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย</p> <p>ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าการจัดองค์รภายใน การดำเนินกิจการ ข้อบังคับพรรคการเมือง หรือมติใดไม่เป็นไปตามมาตรานี้ ให้การนั้นเป็นอันสิ้นผล และให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองปฏิบัติให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญโดยพลัน</p>		-	-	มาตรา ๒๗ วรรคสอง

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ</p>				
<p>มาตรา ๗๗ บทบัญญัติในหมวดนี้มีไว้เพื่อเป็นเจตจำนงให้รัฐดำเนินการตรากฎหมาย กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ และจัดทำนโยบายการบริหารราชการแผ่นดิน</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีความที่บัญญัติขึ้นใหม่คำว่า “กำหนดยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อสร้างความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินสู่เป้าหมายที่ชัดเจน และทำให้การวางแผนการใช้งบประมาณ สอดคล้องและมีประสิทธิผล มุ่งสู่ผลประโยชน์แห่งชาติระยะยาว ไม่ว่าจะเปลี่ยนที่รัฐบาลก็ตาม</p>	<p>มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง</p>	<p style="text-align: center;">-</p>
<p>มาตรา ๗๘ รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งดินแดนและเขตอำนาจรัฐ ความมั่นคงของรัฐ การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยแก้ไขถ้อยคำเล็กน้อยจาก “บูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ” เป็น “บูรณภาพแห่งดินแดนและเขตอำนาจรัฐ”</p> <p>- รัฐต้องบูรณาการและผนึกกำลังทุกภาคส่วน จัดสรรงบประมาณ และ</p>	<p>มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒</p>	<p>มาตรา ๗๗</p>	<p style="text-align: center;">-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และผลประโยชน์ของชาติ รวมทั้งต้องจัดให้มีกำลังทหาร อาวุธยุทโธปกรณ์และเทคโนโลยีที่ทันสมัย โดยเหมาะสมและเพียงพอแก่ความจำเป็นเพื่อดำเนินการดังกล่าวและเพื่อการพัฒนาประเทศ	แสวงหาความร่วมมือกับต่างประเทศในการลดผลกระทบจากภัยคุกคามอาชญากรรมข้ามชาติ และภัยคุกคามความมั่นคงมิติใหม่ที่มีลักษณะไร้พรมแดน			
มาตรา ๗๙ รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน และศาสนาอื่น ส่งเสริมให้ศาสนิกชนเข้าใจและเข้าใจถึงหัวใจของศาสนาของตน ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ เพื่อเสริมสร้างศีลธรรม พัฒนาจิตใจ และปัญญา	- คงหลักการตามมาตรา ๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีการปรับถ้อยคำบางส่วนจากเดิมคำว่า “คุณธรรมและพัฒนาชีวิต” เป็น “เพื่อเสริมสร้างศีลธรรม การพัฒนาจิตใจ และปัญญา” ซึ่งมีเจตนารมณ์มุ่งหมายถึงการเสริมสร้างศีล สมานฉันท์ และปัญญา	มาตรา ๗๓	มาตรา ๗๙	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๘๐ รัฐต้องส่งเสริมสัมพันธ์ไมตรีและความร่วมมือกับนานาประเทศและองค์การระหว่างประเทศ และปฏิบัติตามสนธิสัญญาและพันธกรณีที่ทำไว้ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศและประชาชน บนพื้นฐานของการเคารพอธิปไตยและบูรณภาพแห่งดินแดน ความเสมอภาค ผลประโยชน์ร่วมกัน และเป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศ รวมทั้งเสริมสร้างศักยภาพของประเทศในประชาคมโลก</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๗๔</p>	<p>มาตรา ๘๒ วรรคหนึ่ง</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๘๑ รัฐต้องจัดระบบการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารงานของรัฐอย่างอื่นดังต่อไปนี้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๗๘ (๑) (๒) (๔) และ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- ความใน (๒) (๔) และ (๕) เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยนำมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๗) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาใช้เป็นแนวทาง</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา ๗๘</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) บริหารงานให้เป็นไปตามหลัก ธรรมาภิบาล</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๗๘ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่ม คำว่า “หลักธรรมาภิบาล” ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายกว้างและครอบคลุมหลักการสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา ๗๘ (๒)</p>	<p>-</p>
<p>(๒) พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความ เหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน</p>		<p>-</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๗)</p>
<p>(๓) กระจายอำนาจ และจัดการกิจ อำนาจ หน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจน ระหว่างราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และ ราชการส่วนท้องถิ่น รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ที่มีความ พร้อมให้เป็นองค์กรบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยปรับบทบาทของราชการส่วนภูมิภาค ให้เหมาะสม และคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชน ในพื้นที่นั้น ตลอดจนประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม</p>	<p>- ข้อความว่า “ปรับบทบาทของราชการส่วนภูมิภาคให้เหมาะสม” เพื่อทำให้มีนัยสื่อถึงการที่ราชการส่วนภูมิภาคยังคงมีอยู่แต่ต้องปรับบทบาทเป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานในจังหวัดให้เป็นไปอย่างเหมาะสม</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และความมั่นคงของรัฐ เป็นสำคัญ</p> <p>(๔) มีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพ ทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน</p> <p>(๕) มีกลไกในการกำกับและควบคุมให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของชาติและประชาชนอย่างแท้จริง</p> <p>(๖) คุ้มครองให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง สะดวก และรวดเร็ว</p> <p>(๗) ส่งเสริมและคุ้มครองเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีจริยธรรม</p> <p>การจัดทำบริการสาธารณะใดที่องค์กรบริหารท้องถิ่น ชุมชน หรือบุคคล สามารถดำเนินการได้โดยมีมาตรฐาน คุณภาพ และ</p>	<p>- คำว่า “จริยธรรม” มีความหมายครอบคลุมทั้งคุณธรรมและศีลธรรมด้วย</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อมุ่งหมายให้รัฐกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการจัดทำบริการสาธารณะไปสู่องค์กรบริหารท้องถิ่น ชุมชน หรือเอกชน</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๗๘ (๕)</p> <p>มาตรา ๗๘ (๔)</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๓๗ (๓) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๗)</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ประสิทธิภาพ ไม่น้อยกว่ารัฐ รัฐต้องกระจายภารกิจ ดังกล่าวให้องค์กรบริหารท้องถิ่น ชุมชน หรือบุคคล ดังกล่าว ดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลที่ เหมาะสมจากรัฐ</p>	<p>- หลักการในเรื่องนี้บัญญัติไว้ในหมวดการกระจายอำนาจและการบริหาร ท้องถิ่นด้วย</p> <p>- คำว่า “บุคคล” หมายความรวมถึง องค์กรภาคประชาสังคม หรือบุคคลที่ รวมกลุ่มกันและเรียกชื่ออย่างอื่นด้วย</p>			
<p>มาตรา ๘๒ รัฐต้องส่งเสริมความเข้มแข็ง ของชุมชนท้องถิ่นในทุกด้าน โดยเฉพาะในเรื่อง ดังต่อไปนี้</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยเพิ่มหลักการขึ้นหลายประการ ตั้งแต่ การให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แผน และการ จัดสรรงบประมาณของภาครัฐและองค์กรบริหารท้องถิ่น รวมทั้งมีส่วนร่วม ในการคุ้มครองและรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และสุขภาพ จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น ตลอดจนการ คุ้มครองชนพื้นเมืองและชนชาติพันธุ์</p> <p>- คำว่า “ชุมชนท้องถิ่น” หมายความถึงชุมชนที่มีถิ่นที่อยู่ในท้องถิ่น แต่ไม่ หมายความรวมถึงองค์กรบริหารท้องถิ่น</p> <p>- คำว่า “ในทุกด้าน” กำหนดขึ้นเพื่อให้รัฐทำหน้าที่ในการส่งเสริมความ เข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่นทุกด้าน โดยเฉพาะตาม (๑) - (๕) มากยิ่งขึ้น</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๖) (๗) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) มีส่วนร่วมกับส่วนราชการและองค์กรบริหารท้องถิ่นในการกำหนดนโยบาย แผน และงบประมาณในการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>(๒) สงวน ดูแลรักษา และใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติในชุมชนอย่างยั่งยืน</p> <p>(๓) ค้ำครองและรักษาสิ่งแวดล้อม สุขภาพ ตลอดจนเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีทาง เศรษฐกิจ สังคม และความรู้รักสามัคคีของบุคคลในชุมชนนั้นและกับชุมชนอื่น</p> <p>(๔) ส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาอันดีงามของชุมชน ของท้องถิ่น และของชาติ</p> <p>(๕) ค้ำครองชนพื้นเมืองและชนชาติพันธุ์</p>	<p>- เป็นการค้ำครองชนพื้นเมืองและชนชาติพันธุ์ให้สามารถดำรงอยู่ได้อย่าง มีศักดิ์ศรี และได้รับความเป็นธรรมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันกับ ประชาชนทั่วไป</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริงกับรัฐ ชุมชน และองค์กรบริหารท้องถิ่น ในการดำเนินการตามมาตรานี้</p>				
<p>มาตรา ๘๓ รัฐต้องจัด ส่งเสริม และทำนุบำรุงการศึกษาอบรมทุกระดับและทุกรูปแบบ โดย</p> <p>(๑) สนับสนุนให้มีการจัดการศึกษาอบรมโดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาคนให้เกิดความรู้ มีศีลธรรม มีการพัฒนาจิตใจ ปัญญา และทักษะชีวิต ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความ</p>	<p>- แยกแนวนโยบายด้านการศึกษาบัญญัติเป็นมาตราเฉพาะ โดยนำหลักการตามมาตรา ๘๐ (๑) (๓) (๔) และ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาเป็นแนวทาง โดยวางหลักการให้รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษาในทุกระดับ และทุกรูปแบบ ไม่ใช่เพียงสายสามัญเท่านั้น แต่รวมไปถึงสายอาชีพ และการศึกษารูปแบบอื่น ๆ ด้วย</p> <p>- เน้นหลักการจัดการศึกษาอบรมให้ต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งการกำหนดหลักสูตร การประเมินการเรียนการสอน เป็นสำคัญ</p>	<p>มาตรา ๘๑</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๖</p> <p>มาตรา ๘๐ (๑) และ (๓)</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ต้องการของประเทศ และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลก โดยมีนโยบายการศึกษาที่มีความต่อเนื่องและมีการจัดสรรค่าใช้จ่ายพื้นฐานที่เพียงพอ</p> <p>(๒) มีการพัฒนาหลักสูตรทั้งในส่วนกลางและท้องถิ่น เพื่อให้มีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับภูมิสังคมและพัฒนาการของโลก ส่งเสริมสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้และสื่อสาธารณะ ด้านการศึกษา และมีระบบการทดสอบและประเมินผลการศึกษาที่ทดสอบการเรียนรู้ ความถนัด และคุณลักษณะผู้เรียน ที่ครบทุกมิติ</p> <p>(๓) พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา รวมทั้งจัดระบบการให้ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ ที่พึงได้อย่างเหมาะสม และพัฒนาปราชญ์ชาวบ้าน</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยเพิ่มหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน และการส่งเสริมผู้เรียนให้เหมาะสมกับความสามารถขึ้นใหม่ โดยนำหลักการมาจากข้อ ๑๓ ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (ICESCR)</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อวางหลักการเกี่ยวกับการลดความเหลื่อมล้ำในด้านต่างๆ ระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน</p> <p>- เพิ่มหลักการเกี่ยวกับการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีศักยภาพ และเน้นย้ำให้การปฏิบัติหน้าที่ต้องเป็นประโยชน์ต่อการเรียน</p>	-	มาตรา ๘๐ (๓)	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา วิจัย และพัฒนาทุกด้าน โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าว รวมทั้งการคุ้มครองภูมิปัญญาและสิทธิประโยชน์ที่เกิดขึ้น</p>	<p>การสอนอย่างแท้จริง</p> <ul style="list-style-type: none"> - คงหลักการตามมาตรา ๘๐ (๕) และ มาตรา ๘๖ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยรวมแนวนโยบายด้านวิทยาศาสตร์มารวมเข้ากับแนวนโยบายด้านการศึกษาในมาตรานี้ - คงหลักการตามมาตรา ๘๖ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยรวมแนวนโยบายด้านการคุ้มครองภูมิปัญญาและสิทธิประโยชน์ เข้ากับแนวนโยบายด้านการศึกษาในมาตรานี้ 	-	<p>มาตรา ๘๐ (๕) และ มาตรา ๘๖ (๑) และ (๒)</p>	-
<p>มาตรา ๘๔ รัฐต้องคุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม และจริยธรรม เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัว สงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่ผู้พิการหรือทุพพลภาพ ผู้ยากไร้ และผู้อยู่ในสภาวะ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๐ (๑) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มรายละเอียดของการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรมและจริยธรรม และการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชน องค์กรบริหารท้องถิ่น และเอกชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการดำเนินการตามมาตรานี้ด้วย</p>	มาตรา ๘๐	<p>มาตรา ๘๐ (๑)</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ยากลำบาก และพัฒนาระบบหลักประกันรายได้ และสวัสดิการอื่นสำหรับผู้สูงอายุ ทั้งนี้ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งตนเองได้ ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรบริหารท้องถิ่น ชุมชน และเอกชน มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการดำเนินการดังกล่าวด้วย</p>	<p>- กำหนดให้มีการพัฒนาระบบหลักประกันรายได้และสวัสดิการอื่นสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและพึ่งตนเองได้ เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และเป็นหลักประกันว่าผู้สูงอายุจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรี</p>			
<p>มาตรา ๘๕ รัฐต้องจัดและส่งเสริมให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณสุขที่เหมาะสม ทัวถึงมีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และได้รับสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐานอันจำเป็นอย่างเท่าเทียมกัน ส่งเสริมการนำแพทย์แผนไทยและการแพทย์พื้นบ้านไทยมาใช้ในการให้บริการ พัฒนาระบบสุขภาพและสิ่งแวดล้อมที่เน้นการสร้างเสริมสุขภาพอันนำไปสู่สภาวะที่ยั่งยืนของประชาชน พัฒนาการบริหาร</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๐ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มการส่งเสริมการนำแพทย์แผนไทยและการแพทย์พื้นบ้านไทย ซึ่งเป็นการแพทย์ทางเลือก มาใช้ในการให้บริการ และการส่งเสริมให้เอกชน องค์กรบริหารท้องถิ่น และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดบริการและพัฒนาระบบการสาธารณสุขด้วย</p> <p>- เสริมสร้างมาตรฐานทางการเงินการคลังของกองทุนสุขภาพให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งระบบ</p>	<p>มาตรา ๘๒</p>	<p>มาตรา ๘๐ (๒)</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>จัดการระบบหลักประกันสุขภาพ รวมถึงการเงิน การคลังของกองทุนสุขภาพ ให้มีมาตรฐานใกล้เคียง กันและเป็นธรรม และให้มีการพัฒนากลไก การกำกับดูแลระบบสุขภาพและการให้บริการ สุขภาพ ในระบบเศรษฐกิจแบบตลาดที่เป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรบริหารท้องถิ่น ชุมชน และ เอกชน มีส่วนร่วมในการจัดทำบริการและพัฒนา ระบบการสาธารณสุข</p> <p>รัฐต้องส่งเสริมสถาบันการศึกษาทั้ง ของรัฐและเอกชน ให้ผลิตและพัฒนาบุคลากร ทางการแพทย์ให้เพียงพอ รวมทั้งต้องกระจาย บุคลากรทางการแพทย์อย่างเป็นธรรม โดยเฉพาะ ในชนบท</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้รัฐส่งเสริม ดูแลเกี่ยวกับการพัฒนา บุคลากรทางการแพทย์ให้เท่าเทียมกันทั้งในสังคมเมืองและในสังคม ชนบท</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๘๖ รัฐต้องจัดให้มีการพัฒนา กฎหมายให้ทันสมัย ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้าง ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ยกเลิกหรือ ปรับปรุงกฎหมายที่สร้างภาระและขั้นตอนที่ไม่จำเป็น ทำให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้ อย่างทั่วถึง เท่าเทียม สะดวก รวดเร็ว และเป็นธรรม จัดให้มีการประเมินผลกระทบของร่างกฎหมาย ที่เสนอ รวมทั้งจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของ ประชาชนที่ได้รับผลกระทบในการตรากฎหมายและกฎ</p> <p>รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมายโดยเคร่งครัด รวดเร็ว และ เป็นธรรม ค้ำครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลมิให้ เกิดการล่วงละเมิดทั้งโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือโดย บุคคลอื่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - คงหลักการตามมาตรา ๘๑ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยในเรื่องการจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกฎหมายมิได้นำมา กำหนดไว้ เนื่องจากมีการตรากฎหมายในเรื่องนี้แล้ว - กำหนดให้การพัฒนากฎหมายต้องเป็นไปเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม หรือต้องไม่สร้างภาระและ ขั้นตอนที่ไม่จำเป็นต่อการประกอบการ และต้องจัดให้มีการประเมินผล กระทบของร่างกฎหมายที่เสนอเพิ่มขึ้นด้วย - นำหลักการตามมาตรา ๓๕ (๖) ของรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) ๒๕๕๗ มาบัญญัติไว้ในมาตรานี้ด้วย 	<p>มาตรา ๗๕</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๘๑ (๓)</p> <p>มาตรา ๘๑ (๑) และ (๒)</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รัฐต้องจัดระบบงานของรัฐและกระบวนการยุติธรรมให้อำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งถึง เท่าเทียม และเสียค่าใช้จ่ายน้อย ป้องกันมิให้มีการแสวงหาประโยชน์จากประชาชนโดยมิชอบ รวมทั้งส่งเสริมการให้ความรู้ทางกฎหมายและการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชน จัดให้มีกลไกการระงับข้อพิพาทโดยกระบวนการยุติธรรมชุมชนและกระบวนการยุติธรรมทางเลือก และสนับสนุนให้ประชาชนและองค์กรวิชาชีพมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมและการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมาย</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๑ (๑) และ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มเรื่องการส่งเสริมการให้ความรู้ทางกฎหมาย และการจัดกลไกการระงับข้อพิพาทโดยกระบวนการยุติธรรมชุมชนและกระบวนการยุติธรรมทางเลือก</p>	-	มาตรา ๘๑ (๑) และ (๕)	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๘๗ รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการดำเนินการตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน</p> <p>รัฐต้องส่งเสริมระบบเศรษฐกิจแบบเสรีและเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด พัฒนาเศรษฐกิจฐานความรู้ มุ่งลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน และนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการประกอบกิจการ รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในทางเศรษฐกิจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้มแข็งในทางเศรษฐกิจของประเทศ คุ้มครองส่งเสริม และขยายโอกาสในการประกอบอาชีพของ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แม้จะนำมารวมกำหนดไว้ร่วมกับแนวนโยบายพื้นฐานด้านเศรษฐกิจ แต่ยังคงความหมายถึงหลักการดำเนินชีวิตโดยรวม มิได้จำกัดเฉพาะด้านเศรษฐกิจเท่านั้น</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- นำหลักการในมาตรา ๓๕ (๖) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาบัญญัติไว้ในมาตรานี้ด้วย</p> <p>- นำหลักการในเรื่องระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยอาศัยกลไกตลาด (free market economy) มาบัญญัติไว้ในมาตรานี้ เพื่อเป็นกรอบหลักในการที่รัฐจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของประเทศ</p>	<p>มาตรา ๘๗</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๘๓</p> <p>มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕)</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๗)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ประชาชน รวมทั้งต้องป้องกันการผูกขาดและการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยไม่เป็นธรรม ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม</p> <p>รัฐต้องยกระดับความสามารถในการแข่งขันในทุกภาคเศรษฐกิจตามมาตรฐานสากลอย่างต่อเนื่อง พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์อย่างบูรณาการ พัฒนาผู้ประกอบการ และส่งเสริมภาคเกษตร เกษตรแปรรูป ภาคอุตสาหกรรม การค้า การบริการและการท่องเที่ยว ตลาดเงิน และตลาดทุน</p> <p>รัฐต้องดำเนินนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาทในการวิจัย พัฒนา และใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเสริมสร้างความสามารถของประเทศ</p>	<p>- เพื่อให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศสามารถแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับโลกได้ จึงควรกำหนดไว้ในร่างรัฐธรรมนูญเพื่อให้รัฐดำเนินการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ พัฒนาผู้ประกอบการและส่งเสริมการผลิต การค้า การบริการและการท่องเที่ยว ตลาดเงิน ตลาดทุน ด้วย</p>	-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ด้านเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว</p> <p>รัฐต้องส่งเสริมระบบสหกรณ์ วิสาหกิจขนาดย่อมและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม ส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าและบริการจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย</p> <p>รัฐไม่พึงประกอบกิจการอันมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ การรักษาประโยชน์สาธารณะ การจัดทำบริการสาธารณะ หรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค</p>	<p>- เพิ่มข้อยกเว้นให้รัฐซึ่งรวมถึงองค์กรบริหารท้องถิ่นสามารถประกอบการแข่งขันกับเอกชนได้ในการจัดบริการสาธารณะ หากอยู่ในอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายของรัฐหรือขององค์กรบริหารท้องถิ่น</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๘๘ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐโดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการเงิน การคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม จัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงความเสมอภาคทางเพศและความเสมอภาคด้านอื่น มีกลไกป้องกันการบริหารราชการแผ่นดินที่มุ่งสร้างความนิยมทางการเมืองที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและประชาชนในระยะยาว และมีกลไกตรวจสอบและเปิดเผยการใช้จ่ายเงินของรัฐที่มีประสิทธิภาพ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดว่าด้วยแนวนโยบายด้านการเงิน การคลัง การภาษีอากร และการงบประมาณภาครัฐ โดยนำหลักการตาม มาตรา ๓๕ (๗) และ (๘) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช (ฉบับชั่วคราว) ๒๕๕๗ มาประกอบการพิจารณา</p> <p>- คำว่า “...จัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงความเสมอภาคทางเพศ” (gender responsive budgeting) เป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อให้กระบวนการการจัดสรรงบประมาณต้องคำนึงถึงหลักความเสมอภาคทางเพศด้วย หลักการในเรื่องนี้จะเข้ามาเป็นกลไกในการพิจารณาให้เกิดความเสมอภาค เช่น การสร้างอาคารของรัฐต้องคำนึงถึงการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีบุตร สามารถนำบุตรมาฝากให้ดูและระหว่างการทำงาน โดยไม่ต้องลาออกจากงาน</p> <p>- นอกจากนั้น ต้องจัดสรรงบประมาณโดยคำนึงถึงความเสมอภาคด้านอื่น เพื่อให้มีชีวิตเป็นปกติเหมือนคนทั่วไป เช่น การมีทางให้ผู้พิการหรือทุพพลภาพเข้าสู่อาคารได้โดยสะดวก ลิฟต์ต้องมีอักษรเบรลล์ด้วย ห้องน้ำสำหรับผู้สูงอายุและผู้พิการ เป็นต้น</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๗) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๘๙ รัฐต้องส่งเสริมให้ประชาชนวัยทำงานและสูงวัยมีงานทำที่เหมาะสม คุ้มครองแรงงานเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ แรงงานซึ่งเป็นผู้ป่วยด้วยโรคต่างๆ และแรงงานที่มีปัญหาอื่นทำนองเดียวกัน มีหลักประกันความปลอดภัยในการทำงาน จัดระบบแรงงานสัมพันธ์และระบบไตรภาคีที่ผู้ทำงานมีสิทธิเลือกผู้แทนของตน การประกันสังคม การพัฒนาสมรรถนะของแรงงาน รวมทั้งต้องให้ผู้ทำงานได้รับค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์ และสวัสดิการที่เป็นธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ</p> <p>รัฐต้องจัดให้มีระบบบำนาญแห่งชาติที่มีความยั่งยืน เพื่อให้ครอบคลุมประชาชนทุกภาคส่วน โดยจัดให้มีระบบการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีความรู้ทางการเงินและสามารถบริหารการเงินของครัวเรือนได้อย่างเหมาะสม</p>	<p>- คงตามหลักการตามมาตรา ๘๔ (๗) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพิ่มเรื่องการส่งเสริมแรงงานสูงวัยให้ มีงานทำที่เหมาะสมกับวัย มีใช้สงเคราะห์ผู้สูงอายุแต่เพียงอย่างเดียว</p> <p>- ระบบบำนาญแห่งชาติที่รัฐจัดให้มี ตามวรรคนี้มีใช้ระบบบำนาญรูปแบบเดียวเท่านั้น แต่เป็นระบบบำนาญหลายรูปแบบ ซึ่งมีความครอบคลุมประชาชนทุกภาคส่วน และตรงตามวัตถุประสงค์ของประชาชนมากที่สุด</p>	<p>มาตรา ๘๖</p>	<p>มาตรา ๘๔ (๗)</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๙๐ รัฐต้องจัดให้ประชาชนเข้าถึงบริการสาธารณะอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน</p> <p>รัฐต้องจัดให้มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน และต้องมีให้สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานดังกล่าวอยู่ในการผูกขาดของเอกชน อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือทำให้ประชาชนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร หรือปิดกั้นโอกาสในการเข้าถึงของประชาชน</p> <p>การดำเนินการใดที่เป็นเหตุให้โครงสร้างหรือโครงข่ายขั้นพื้นฐานของกิจการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของรัฐอันจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน หรือเพื่อความมั่นคงของรัฐ ตกไปเป็นกรรมสิทธิ์ของเอกชน หรือทำให้รัฐเป็นเจ้าของน้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ด จะกระทำมิได้</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๔ (๑๐) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มข้อความ “ทำให้ประชาชนต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเกินสมควร หรือปิดกั้นโอกาสในการเข้าถึงของประชาชน” เป็นหลักการใหม่เพื่อคุ้มครองประชาชน</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๘๒</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๘๔ (๑๐)</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๙๑ ทรัพยากรธรรมชาติเป็นสมบัติของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ รัฐต้องบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อประโยชน์สูงสุดของรัฐ ประชาชน และชุมชน ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และต้องบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อสร้างดุลยภาพระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหลักการตามมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยกำหนดให้ชัดเจนว่า ทรัพยากรธรรมชาติทุกชนิดเป็นสมบัติของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และกำหนดหลักการให้รัฐมีหน้าที่ที่ต้องดำเนินการตามแนวนโยบายในด้านนี้ที่สำคัญหลายประการ - รัฐมีหน้าที่บริหารจัดการเพื่อประโยชน์ร่วมกันของคนในชาติอันเป็นประโยชน์สูงสุด ด้วยหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม หลักการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติอย่างเท่าเทียมเป็นธรรม และหลักการพัฒนาที่ยั่งยืนตามปณิญาของการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ค.ศ. ๑๙๙๒ - รัฐควรมีการดำเนินมาตรการในเชิงรุกและการจัดหาเครื่องมือ กลไก สำหรับการเผยแพร่ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ประชาชนมีข้อมูลที่ถูกต้องเพียงพอต่อการมีส่วนร่วมและการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม - รัฐต้องตัดสินใจในเชิงนโยบายและโครงการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล เยียวยาความเสียหายอย่างเสมอภาค เท่าเทียม รวดเร็ว และเป็นธรรม 	<p>มาตรา ๗๙</p>	<p>มาตรา ๘๕</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รัฐต้องส่งเสริม บำรุงรักษา คุ้มครองคุณภาพสิ่งแวดล้อม และควบคุมกำจัดภาวะมลพิษ โดยมีมาตรการที่มีประสิทธิผล จัดหาเครื่องมือและกลไกต่างๆ เพื่อให้ประชาชนดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดีและปลอดภัย และมีความยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>รัฐต้องอนุรักษ์ สงวน และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โดยจัดให้มีแผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ป่าไม้ ทะเล ความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติอื่น และดำเนินการตามแผนดังกล่าวอย่างเป็นระบบ ยั่งยืน และเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยให้สอดคล้องกับหลักการ</p>	<p>- การบริหารจัดการและดำเนินการตามแนวนโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ต้องเป็นไปเพื่อคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ ของประชาชน</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๕ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มหลักการให้รัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดีและปลอดภัย และมีความยุติธรรมด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มหลักการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้ต้องเป็นไปอย่างมีระบบ ยั่งยืน และสอดคล้องกับหลักการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรม</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๘๕ (๕)</p> <p>มาตรา ๘๕ (๑) และ (๔)</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นธรรม ภาวะทางเศรษฐกิจและสังคม สภาพแวดล้อมทางธรรมชาติและวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>รัฐต้องจัดให้มีการผังเมือง การพัฒนาเมืองและชนบทในลักษณะบูรณาการ ให้ครอบคลุมทั้งประเทศโดยคำนึงถึงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม และการใช้การผังเมืองเป็นแนวทางและมาตรฐานในการพัฒนาสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และการใช้พื้นที่อย่างเหมาะสมและยั่งยืน รวมทั้งจัดระบบการถือครองที่ดินและการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสม และกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม</p> <p>รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชนท้องถิ่น และองค์กรบริหารท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการตามมาตรานี้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๕ (๑) (๒) และ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มหลักเรื่องการพัฒนาเมืองและชนบทให้มีลักษณะที่ต้องบูรณาการกัน และการใช้การผังเมืองเป็นแนวทางและมาตรฐานในการพัฒนาสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๘๕ (๑) (๒) และ (๓)</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๙๒ รัฐต้องสร้างความมั่นคงทางพลังงาน กำกับดูแลให้มีการประกอบและการใช้ประโยชน์จากพลังงานและพลังงานทดแทนอย่างได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และคุ้มค่า โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน ชุมชน และสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการผลิตและการใช้พลังงานหมุนเวียนทุกประเภทให้เต็มศักยภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย พัฒนา และการใช้ประโยชน์จากพลังงานทุกประเภทอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ รวมทั้งต้องสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน องค์กรบริหารท้องถิ่น และเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายพลังงาน การอนุรักษ์พลังงาน และการผลิตพลังงานเพื่อใช้เองและเพื่อจำหน่าย</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยนำบทบัญญัติบางส่วนมาจากมาตรา ๘๖ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อกำหนดแนวนโยบายด้านพลังงานในการกำกับดูแลการประกอบ การใช้ประโยชน์ การผลิต การวิจัยและพัฒนา รวมถึงการสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน องค์กรบริหารท้องถิ่นและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การผลิตพลังงานเพื่อใช้เองและเพื่อจำหน่าย</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา ๘๖ (๓)</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๙๓ รัฐต้องส่งเสริมวัฒนธรรมและศิลปะโดยคำนึงถึงวัฒนธรรมในทุกมิติเพื่อให้เป็นรากฐานเอกลักษณ์ของชาติและท้องถิ่น บริหารจัดการวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีคุณภาพ และเปิดพื้นที่สาธารณะสำหรับกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ทั้งนี้ โดยต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรบริหารท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการตามมาตรานี้</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อเน้นความสำคัญของวัฒนธรรมและศิลปะ และหน้าที่ของรัฐที่ต้องดำเนินการในเรื่องนี้ โดยกำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรบริหารท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการตามมาตรานี้ด้วย</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>
<p>มาตรา ๙๔ รัฐต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการศึกษาเพื่อพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชน และต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศในทุกระดับ รวมทั้งจัดให้มีการบริหารจัดการด้านการศึกษาที่เป็นระบบ ทันสมัย และมีมาตรฐาน อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งนี้ โดยต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน ชุมชน</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อเน้นความสำคัญด้านการศึกษา ทั้งกีฬาเพื่อสุขภาพและกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และหน้าที่ของรัฐที่ต้องดำเนินการในเรื่องนี้ โดยมีประชาชน ชุมชนและองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุนในการพัฒนากิจกรรมดังกล่าว</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๑๐)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
และองค์กรบริหารท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินการตามมาตรานี้				
<p>มาตรา ๙๕ ให้มีคณะกรรมการ ประเมินผลแห่งชาติทำหน้าที่ประเมินผลองค์กรตาม รัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และองค์กรอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และ การอื่นที่จำเป็น ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการ ประเมินผลแห่งชาติ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้มีองค์กรประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และ องค์กรอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุง พัฒนา หรือเปลี่ยนแปลงองค์กรนั้น หรือดำเนินการอื่นที่เหมาะสมต่อไป - คณะกรรมการประเมินผลแห่งชาติควรประกอบด้วย บุคคลซึ่งมีความรู้ และประสบการณ์ด้านการประเมินผลและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยไม่ ควรตั้งหน่วยงานขึ้นใหม่ แต่อาจจัดจ้างสถาบันวิชาการหรือองค์กรอื่นที่ ได้รับความเชื่อถือให้ทำหน้าที่กำหนดตัวชี้วัด และนำตัวชี้วัดนั้นไปใช้ใน การประเมินตามแล้วแจ้งให้องค์กรนั้น สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และ คณะรัฐมนตรี ทราบ และเปิดเผยต่อสาธารณชน 			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
หมวด ๓ รัฐสภา				
ส่วนที่ ๑ บททั่วไป				
<p>มาตรา ๙๖ รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา</p> <p>รัฐสภาจะประชุมร่วมกันหรือแยกกันย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>บุคคลจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาในขณะเดียวกันมิได้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๙๐ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๙๐ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๙๕</p>	<p>มาตรา ๘๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๘๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๘๘ วรรคสาม</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีหน่วย ธุรการที่เป็นอิสระ มีความเป็นอิสระในการ บริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการ ดำเนินการอื่น โดยมีเลขธิการหรือหัวหน้า หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรง ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือ ประธานรัฐสภา แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กฎหมาย บัญญัติ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับสถานภาพ ของหน่วยงาน มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และมุ่งหวังให้มีการ ทำงานที่มีประสิทธิภาพ และเป็นเอกภาพ ปราศจากการครอบงำ ทั้งใน การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ และการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ - กำหนดหลักการไว้ในทำนองเดียวกับหน่วยธุรการของศาลและองค์กร อิสระ และสอดคล้องกับหลักการทั่วไปตามแนวคิดของสหภาพรัฐสภา (IPU) ที่กำหนดให้การบริหารราชการฝ่ายรัฐสภาต้องเป็นอิสระ</p>	-	-	-
<p>มาตรา ๙๗ ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานรัฐสภา ประธานวุฒิสภาเป็น รองประธานรัฐสภา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๘๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๙๑ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานสภาผู้แทนราษฎรไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ประธานรัฐสภาได้ ให้ประธานวุฒิสภาทำหน้าที่ประธานรัฐสภาแทน ในกรณีที่ไม่มีทั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภา หรือทั้งประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือรองประธานวุฒิสภาทำหน้าที่ประธานรัฐสภาแทน ตามลำดับ</p>	<p>- เพิ่มหลักการในวรรคสองเพื่อให้เกิดความชัดเจนสำหรับรองรับกรณีที่ประธานวุฒิสภาในฐานะรองประธานรัฐสภาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภาได้ ให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือรองประธานวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่แทน ตามลำดับ ทั้งนี้ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่ง และคนที่สอง ต้องทำหน้าที่ประธานรัฐสภาแทนก่อน ในกรณีที่ไม่มีรองประธานสภาผู้แทนราษฎร จึงให้รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และคนที่สองทำหน้าที่แทน ตามลำดับ</p>	<p>มาตรา ๙๑ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๘๙ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖)</p>
<p>ประธานรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้และดำเนินกิจการของรัฐสภาในกรณีประชุมร่วมกันให้เป็นไปตามข้อบังคับ</p>		<p>มาตรา ๙๑ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๘๙ วรรคสาม</p>	<p>-</p>
<p>ประธานรัฐสภาและผู้ที่ทำหน้าที่แทนประธานรัฐสภาต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง</p>	<p>- เป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อให้ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ประธานรัฐสภาต้องวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่และการวางตนเมื่อมิได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วย ซึ่งเป็นการกำหนดมาตรฐานที่สูงกว่าที่เคยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๙๑ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๘๙ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
รองประธานรัฐสภามีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ และตามที่ประธานรัฐสภามอบหมาย		มาตรา ๙๑ วรรคห้า	มาตรา ๘๙ วรรคห้า	-
มาตรา ๙๘ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติจะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา และเมื่อพระมหากษัตริย์ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยหรือถือเสมือนว่าได้ทรงลงพระปรมาภิไธยตามรัฐธรรมนูญนี้แล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อใช้บังคับเป็นกฎหมายต่อไป	- คงหลักการตามมาตรา ๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๙๒ มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔	มาตรา ๙๐	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๔๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในกรณีที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็น ว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือ สมาชิกวุฒิสภาคนใดคนหนึ่งมีเหตุสิ้นสุดลงตาม วรรคหนึ่ง ให้ส่งเรื่องไปยังประธานแห่งสภาที่ผู้นั้น เป็นสมาชิก และให้ประธานแห่งสภานั้นส่งเรื่องไปยัง ศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งต่อไป</p>			<p>มาตรา ๙๑ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓)</p>
<p>มาตรา ๑๐๐ การออกจากตำแหน่งของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ภายหลังวันที่สมาชิกภาพสิ้นสุดลง หรือวันที่ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพของ สมาชิกคนใดคนหนึ่งสิ้นสุดลง ย่อมไม่กระทบกระเทือน กิจการที่สมาชิกผู้นั้นได้กระทำไปในหน้าที่สมาชิก รวมทั้งการได้รับเงินประจำตำแหน่งหรือประโยชน์</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๙๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๙๗</p>	<p>มาตรา ๙๒</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ตอบแทนอย่างอื่นก่อนที่สมาชิกผู้นั้นออกจากตำแหน่ง หรือก่อนที่ประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญแล้วแต่กรณี เว้นแต่ในกรณีที่ออกจากตำแหน่งเพราะเหตุที่ผู้นั้นได้รับเลือกตั้งหรือได้รับการสรรหามาโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ให้คืนเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่ผู้นั้นได้รับมาเนื่องจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าว</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๒ สภาผู้แทนราษฎร</p>				
<p>มาตรา ๑๐๑ สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าสี่ร้อยห้าสิบคนแต่ไม่เกินสี่ร้อยเจ็ดสิบคน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวนสามร้อยคน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบคนแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยเจ็ดสิบคน</p>	<p>- กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภท คือ สมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จำนวนสามร้อยคน และสมาชิกที่มาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ จำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบคน แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยเจ็ดสิบคน</p> <p>- เหตุผลที่กำหนดจำนวนสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อให้มีจำนวนหนึ่งร้อยห้าสิบคน แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยเจ็ดสิบคน เนื่องจากต้องมีการเผื่อจำนวนไว้ สำหรับการคำนวณเพื่อหาจำนวนสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ ที่อาจเกิดกรณีที่มีจำนวนสมาชิกส่วนเกิน (overhang seats) ตามหลักเกณฑ์การคำนวณที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๐๔ และตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>	<p>มาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๙๓ วรรคหนึ่ง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ใช้วิธีออกเสียงลงคะแนนโดยตรงและลับ โดยให้ ลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละแบบ แยกกันโดยระบบอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีอื่น</p>	<p>- เหตุผลที่กำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นจำนวนไม่เกินสี่ร้อย เจ็ดสิบคนนั้น เป็นการพิจารณาทางสถิติจากจำนวนสมาชิกส่วนเกิน ใน การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของต่างประเทศ โดยนำมา เปรียบเทียบกับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประเทศไทยที่ผ่าน มา ซึ่งสัดส่วนของสมาชิกดังกล่าวเป็นจำนวนที่เหมาะสมที่สุด ทั้งนี้ ระบบ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนผสมจะสามารถสะท้อน คะแนนนิยมที่ประชาชนมีต่อพรรคการเมืองได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการได้มาซึ่งสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎร</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๙๓ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร ไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ได้เพิ่มคำว่า “แต่ละแบบแยกกัน” เพื่อให้ ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าบัตรเลือกตั้งแบบแบ่งเขตกับบัตรเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อ จะต้องแยกออกเป็นแบบละใบ</p> <p>- กำหนดให้ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ในการลงคะแนนเลือกตั้ง แต่กรณีที่ไม่ สามารถใช้วิธีการเลือกตั้งโดยวิธีการดังกล่าวได้ หรือกรณีในพื้นที่ที่ยังไม่ สามารถเลือกตั้งโดยใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ จึงได้บัญญัติเพิ่มความใน</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา ๙๓ วรรคสอง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนผสมระหว่างแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุใด ๆ ทำให้การเลือกตั้งทั่วไปครั้งใดมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไม่ถึงสี่ร้อยห้าสิบคน ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่นั้นมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบของจำนวนสี่ร้อยห้าสิบคน ให้ถือว่าสมาชิกจำนวนนั้นประกอบเป็นสภาผู้แทนราษฎร แต่ต้องดำเนินการให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่</p>	<p>ตอนท้ายว่า “หรือวิธีอื่น” เช่น การใช้บัตรเลือกตั้ง เป็นต้น</p> <p>- ระบุชื่อระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ชัดเจนว่า เป็นการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนผสมระหว่างแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ (Mixed-Member Proportional) ซึ่งแตกต่างจากระบบตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๙๓ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ได้ปรับจำนวนร้อยละของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่จะประกอบกันเป็นสภาผู้แทนราษฎร จากเดิมร้อยละเก้าสิบห้า เป็นร้อยละเก้าสิบ เพื่อให้ภายหลังการเลือกตั้งทั่วไป สามารถเปิดสภาผู้แทนราษฎรได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๙๓ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๙๓ วรรคหก</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>วันที่มีเหตุดังกล่าว และให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้มาในภายหลังนี้ อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด อันทำให้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งมีจำนวนน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง และยังไม่มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุใด ๆ ทำให้ในระหว่างอายุของสภาผู้แทนราษฎร มีสมาชิกซึ่งได้รับการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อมีจำนวนไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน ให้สมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๙๓ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๙๓ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยปรับแก้ความให้สอดคล้องกับการแก้ไขจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๙๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๐๑</p>	<p>มาตรา ๙๓ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๙๓ วรรคห้า</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๐๒ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งผู้สมัครรับเลือกตั้งได้เขตละหนึ่งคน</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๙๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๕๔ โดยแก้ไขจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระสองและวาระสี่ให้สอดคล้องกับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๐๑ ส่วนเรื่อง การนับคะแนนที่หน่วยเลือกตั้งและการส่งผลคะแนนไปรวมที่เขตเลือกตั้งให้นำไปบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>	<p>มาตรา ๑๐๒ วาระหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๙๔</p>	<p>-</p>
<p>การคำนวณเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน ให้คำนวณโดยการนำจำนวนราษฎรทั้งประเทศตามหลักฐานการทะเบียนราษฎรที่ประกาศในปีสุดท้ายก่อนปีที่มีการเลือกตั้ง เฉลี่ยด้วยจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสามร้อยคน</p> <p>การคำนวณจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละจังหวัดจะพึงมี ให้คำนวณโดยการนำจำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคนที่คำนวณได้ตาม</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๙๔ วาระสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยปรับแก้ความให้สอดคล้องกับการแก้ไขจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในมาตรา ๑๐๑ วาระหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๐๒ วาระสอง</p>	<p>มาตรา ๙๔ วาระสอง</p>	<p>-</p>
		<p>มาตรา ๑๐๒ วาระสาม</p>	<p>มาตรา ๙๔ วาระสาม</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>วรรคสอง มาเถี่ยจำนวนราษฎรในจังหวัดนั้น จังหวัดใดมีราษฎรไม่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคนตามวรรคสอง ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้นได้หนึ่งคน จังหวัดใดมีราษฎรเกินเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในจังหวัดนั้นเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนทุกจำนวนราษฎรที่ถึงเกณฑ์จำนวนราษฎรต่อสมาชิกหนึ่งคน</p> <p>เมื่อได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละจังหวัดตามวรรคสามแล้ว ถ้าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังไม่ครบสามร้อยคน จังหวัดใดมีเศษที่เหลือจากการคำนวณตามวรรคสามมากที่สุด ให้จังหวัดนั้นมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน และให้เพิ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามวิธีการดังกล่าวแก่จังหวัดที่มีเศษที่เหลือจากการคำนวณตามวรรคสามในลำดับรองลงมา</p>		<p>มาตรา ๑๐๒ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๙๔ วรรคสี่</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ตามลำดับจนครบจำนวนสามร้อยคน</p> <p>จังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ไม่เกินหนึ่งคน ให้ถือเขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง และจังหวัดใดมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้เกินหนึ่งคน ให้แบ่งเขตจังหวัดออกเป็นเขตเลือกตั้งมีจำนวนเท่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พึงมีได้ในจังหวัดนั้น โดยจัดให้แต่ละเขตเลือกตั้งมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหนึ่งคน ในกรณีที่จังหวัดใดมีการแบ่งเขตเลือกตั้งมากกว่าหนึ่งเขต ต้องแบ่งพื้นที่ของเขตเลือกตั้งแต่ละเขตให้ติดต่อกัน และต้องให้จำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน</p>		มาตรา ๑๐๓	มาตรา ๙๔ วรรคห้า	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๐๓ การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ ให้ถือเขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง และให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งที่พรรคการเมืองจัดทำขึ้น โดยให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกบัญชีรายชื่อใดบัญชีรายชื่อหนึ่งเพียงบัญชีเดียว และอาจระบุด้วยว่าต้องการให้ผู้ใดที่มีชื่อในบัญชานั้นหนึ่งคนได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>ในกรณีที่บัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองใดได้คะแนนเป็นสัดส่วนที่ทำให้ได้รับการจัดสรรสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้ดำเนินการจัดสรรให้พรรคการเมืองนั้นเป็นจำนวนตามสัดส่วนนั้น โดยให้ผู้มีชื่อในบัญชีรายชื่อที่ประชาชนเลือกซึ่งได้รับคะแนนมากที่สุดเรียงไปตามลำดับ เป็นผู้ได้รับเลือกตั้ง และให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อกำหนดให้ใช้เขตประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง (national list) ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๔ และกำหนดให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอาจระบุได้ด้วยว่าต้องการให้ผู้ใดในบัญชีรายชื่อนั้นได้รับเลือกตั้ง ซึ่งเป็นระบบเลือกตั้งบัญชีแบบเปิด (Open list) แต่ในระยะเริ่มแรกได้กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาลมาตรา ๒๗๗ (๑) ว่ายังไม่นำระบบเลือกตั้งบัญชีแบบเปิด (Open list) มาใช้จนกว่าจะมีการนำระบบ electronic มาใช้ในการเลือกตั้งแล้ว</p>	<p>มาตรา ๙๙</p>	<p>มาตรา ๙๕</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รายชื่อตามบัญชีรายชื่อที่ได้มีการเรียงลำดับแล้วของพรรคการเมืองนั้น ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>การจัดทำบัญชีรายชื่อ การยื่นบัญชีรายชื่อ และการอื่นที่เกี่ยวข้อง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>		มาตรา ๙๙	มาตรา ๙๖ และ มาตรา ๙๗	-
<p>มาตรา ๑๐๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๑๐ การคิดคำนวณเพื่อหาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละพรรคการเมืองจะพึงมีได้ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การคำนวณหาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมือง โดยใช้การคำนวณจากสัดส่วนคะแนนที่บัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองได้รับทั้งประเทศ</p>	มาตรา ๑๐๐	มาตรา ๙๘	มาตรา ๓๕ (๒)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) ให้นำคะแนนจากบัญชีรายชื่อที่ ทุกพรรคการเมืองได้รับ มาคำนวณหาจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามสัดส่วนที่แต่ละพรรค การเมืองนั้นจะพึงมีได้ทั่วประเทศ</p> <p>(๒) ให้นำจำนวนสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งที่แต่ละพรรคการเมือง ได้รับเลือกตั้ง มาเทียบกับจำนวนสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรทั้งหมดที่พรรคการเมืองนั้นจะพึงมีได้ตาม (๑) เพื่อคำนวณให้ได้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้น ทั้งหมดตาม (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี</p> <p>(๓) ในกรณีที่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทน ราษฎรที่แต่ละพรรคการเมืองจะพึงมีได้ตาม (๑) มีจำนวนมากกว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ พรรคการเมืองนั้นได้รับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ทุกเขตรวมกัน ให้เพิ่มสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจาก</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>บัญชีรายชื่อของพรรคการเมืองนั้นจนเท่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่คำนวณได้ตาม (๑) หากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่คำนวณได้ดังกล่าว รวมกันไม่เกินหนึ่งร้อยเจ็ดสิบคน ให้จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมืองเป็นไปตามที่คำนวณได้นั้น</p> <p>(๔) ในกรณีที่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมืองจะพึงมีได้ตาม (๑) มีจำนวนเท่ากับหรือน้อยกว่าจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่พรรคการเมืองนั้นได้รับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งทุกเขตรวมกัน ให้พรรคการเมืองนั้นมีจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเฉพาะที่ได้รับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง</p> <p>(๕) ในกรณีที่จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อที่คำนวณได้ตาม (๓)</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รวมกันมากกว่าหนึ่งร้อยเจ็ดสิบคน ให้ปรับลดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อของแต่ละพรรคการเมืองลงตามสัดส่วนให้รวมกันเป็นหนึ่งร้อยเจ็ดสิบคน</p> <p>หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณตามวรรคหนึ่ง และการคำนวณโดยวิธีอื่นในกรณีที่มีการจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือในกรณีอื่น ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>				
<p>มาตรา ๑๐๕ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้มสิทธิเลือกตั้ง</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย แต่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ต้องได้สัญชาติไทยมาแล้ว</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๙๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๐๕</p>	<p>มาตรา ๙๙</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ไม่น้อยกว่าห้าปีนับถึงวันเลือกตั้ง</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ ๑ มกราคมของปีที่มีการเลือกตั้ง และ</p> <p>(๓) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้ง มาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึง วันเลือกตั้ง</p> <p>ผู้มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งอยู่นอกเขตเลือกตั้ง ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน หรือมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ในเขตเลือกตั้งเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับถึง วันเลือกตั้ง หรือมีถิ่นที่อยู่นอกราชอาณาจักร ซึ่งได้ ลงทะเบียนแสดงความจำนงว่าจะใช้สิทธิออกเสียง ลงคะแนน ย่อมมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและ การได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มหลักการให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๕ วรรคสอง มีหน้าที่ต้อง ลงทะเบียน (registration) แสดงความจำนงว่าจะออกเสียงลงคะแนนก่อน จึงจะเป็นผู้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งได้ - ปรับปรุงเรื่องการลงทะเบียนใช้สิทธิเลือกตั้งนอกเขตเสียใหม่ ให้เป็นการ ลงทะเบียนเพื่อใช้สิทธิเลือกตั้งเฉพาะคราวที่ประสงค์จะเลือกตั้งเท่านั้น 	<p>มาตรา ๑๐๕ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๙๙ วรรคสอง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๐๖ ผู้ซึ่งเป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช ในวันเลือกตั้ง ต้องห้ามมิให้ใช้ สิทธิเลือกตั้ง</p> <p>บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ในวันเลือกตั้ง เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิเลือกตั้ง</p> <p>(๑) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง</p> <p>(๒) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือ โดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>(๓) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๐๖</p>	<p>มาตรา ๑๐๐</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๐๗ บุคคลผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ในวันเลือกตั้ง</p> <p>(๓) ผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ด้วย</p> <p>(ก) มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งมาแล้วเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปีนับถึงวันสมัครรับเลือกตั้ง</p> <p>(ข) เป็นบุคคลซึ่งเกิดในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๐๗</p> <p>มาตรา ๑๐๗ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๐๗ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๐๗ (๕)</p>	<p>มาตรา ๑๐๑</p> <p>มาตรา ๑๐๑ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๐๑ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๐๑ (๔)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(ค) เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสี่ปีการศึกษา</p> <p>(ง) เคยรับราชการหรือเคยมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>(๔) ได้แสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลังเป็นเวลาสามปีต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งไม่มีรายได้ตามที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี</p> <p>(๕) มีคุณสมบัติอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>	<p>- แก้ไขระยะเวลาที่เคยศึกษาในสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในจังหวัดที่สมัครรับเลือกตั้ง จากไม่น้อยกว่าห้าปีการศึกษา เป็นสี่ปีการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการศึกษาระดับปริญญาตรี</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดให้บุคคลผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งต้องแสดงถึงความเป็นประชาชนที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบก่อนที่จะเข้าสู่การใช้อำนาจอรัฐ เพื่อให้ผู้ที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นตัวอย่างของประชาชนที่ดีของสังคม</p> <p>- เป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อกำหนดคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ด้วย</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๐๑ (๖)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๐๘ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>(๑) ดิถยาเสพติดให้โทษ</p> <p>(๒) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็น บุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๓) เป็นบุคคลผู้มีลักษณะต้องห้ามมิให้ใช้ สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๐๖</p> <p>(๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขัง อยู่โดยหมายของศาล หลบหนีคดีที่อยู่ในระหว่าง พิจารณา หรือหลบหนีคดีที่มีโทษตามคำพิพากษา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้กำหนดลักษณะต้องห้ามบางประการเพิ่มขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗</p> <p>- เพิ่มหลักการที่ห้ามมิให้บุคคลที่มีลักษณะตาม (๔) เข้ามาเกี่ยวข้องกับ การเมือง</p>	<p>มาตรา ๑๐๘</p> <p>มาตรา ๑๐๘ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๐๘ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๐๗ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๐๗ (๔)</p>	<p>มาตรา ๑๐๒</p> <p>มาตรา ๑๐๒ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๐๒ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๐๒ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๐๒ (๔)</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๔)</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>หรือกระทำการดังกล่าวจนขาดอายุความดำเนินคดีหรืออายุความลงโทษ แล้วแต่กรณี</p> <p>(๕) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสามปีในวันเลือกตั้ง เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p> <p>(๖) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๗) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p>	<p>- ในภาพรวมรัฐธรรมนูญนี้มีมาตรการป้องกันบุคคลซึ่งกระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบหรือทำให้การเลือกตั้งไม่สุจริตเที่ยงธรรมหลายประการเพิ่มขึ้นเข้มงวดกว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และ ๒๕๕๐ อยู่แล้ว เช่น กรณีตาม (๔) (๘) (๑๕) รวมทั้งการแสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้จึงกำหนดช่วงเวลาการพ้นโทษในความผิดอื่น ๆ อย่างน้อยสามปี</p>	<p>มาตรา ๑๐๗ (๕)</p> <p>มาตรา ๑๐๗ (๖)</p> <p>มาตรา ๑๐๙ (๗)</p>	<p>มาตรา ๑๐๒ (๕)</p> <p>มาตรา ๑๐๒ (๖)</p> <p>มาตรา ๑๐๒. (๗)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๘) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ หรือกระทำการอันทำให้การเลือกตั้งไม่สุจริตหรือไม่เที่ยงธรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๕ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ - ความในอนุमतรานี้เจตนาจะให้หมายความถึงผู้ซึ่งกระทำความผิดดังกล่าว แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งมิได้กระทำความผิดแต่ต้องรับโทษตามคำพิพากษาหรือคำสั่งเพราะข้อสันนิษฐานตามมาตรา ๒๓๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๒๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙ - มติชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ไม่ได้อยู่ในความหมายของคำว่าคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายตามอนุमतรานี้ - ลักษณะต้องห้ามตามอนุमतรานี้ รวมถึงผู้ซึ่งได้กระทำการอันมีลักษณะต้องห้ามในวันก่อนที่ประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ - คำว่า “คำพิพากษาหรือคำสั่ง” หมายถึง คำพิพากษาหรือคำสั่งที่ถึงที่สุด - คำว่า “ประพฤติมิชอบ” รวมถึงการร้ายวยผิดปกติด้วย 	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๔)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
(๙) เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำนอกจากข้าราชการการเมือง		มาตรา ๑๐๙ (๘)	มาตรา ๑๐๒ (๘)	-
(๑๐) เป็นผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น		มาตรา ๑๐๙ (๙)	มาตรา ๑๐๒ (๙)	-
(๑๑) เป็นสมาชิกวุฒิสภา หรือเคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกภาพสิ้นสุดลงแล้วยังไม่เกินสองปีในวันเลือกตั้ง		มาตรา ๑๐๙ (๑๐)	มาตรา ๑๐๒ (๑๐)	-
(๑๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นเจ้าของที่อื่นของรัฐ		มาตรา ๑๐๙ (๑๑)	มาตรา ๑๐๒ (๑๑)	-
(๑๓) เป็นผู้พิพากษาหรือตุลาการ กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการป้องกันและ	- กำหนดเพิ่มขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๐๗ วรรคสาม ที่บัญญัติห้ามมิให้ผู้พิพากษาหรือตุลาการเป็นข้าราชการการเมืองหรือดำรงตำแหน่งทางการเมือง	มาตรา ๑๐๙ (๑๒)	มาตรา ๑๐๒ (๑๒)	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือผู้ตรวจการแผ่นดิน</p> <p>(๑๔) อยู่ในระหว่างต้องห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือตำแหน่งอื่น เพราะจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน สำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ หรือถูกถอดถอนเพราะถือว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p>	<p>- คงหลักการกรณีต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งเพราะจงใจไม่ยื่นบัญชี จงใจยื่นบัญชีด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ซึ่งเป็นการคงหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เพิ่มฐานความผิดกรณีที่ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งเพราะเหตุที่มีพฤติการณ์ถือว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง</p>	<p>มาตรา ๑๐๙ (๑๓)</p>	<p>มาตรา ๑๐๒ (๑๓)</p>	<p>-</p>
<p>(๑๕) เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่ง</p> <p>เพราะเหตุที่มีพฤติการณ์ร้ายแรงผิดกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่</p>	<p>- คงหลักการที่กำหนดให้เป็นลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๒ (๑๔) และปรับเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๒๔๐ วรรคสาม ที่บัญญัติให้ผู้ซึ่งถูกถอดถอน</p>	<p>มาตรา ๑๐๙ (๑๔)</p>	<p>มาตรา ๑๐๒ (๑๔)</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ราชการ หรือสื่อว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม</p> <p>(๑๖) ลักษณะต้องห้ามอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>	<p>เพราะเหตุดังกล่าว ต้องถูกตัดสิทธิในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือตำแหน่งอื่นตลอดไป ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา ๓๕ (๔) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗</p> <p>- เป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อกำหนดลักษณะต้องห้ามอื่นเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้ด้วย</p>	-	-	-
<p>มาตรา ๑๐๙ ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องเป็นสมาชิกพรรคการเมือง</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดให้พรรคการเมืองต้องส่งผู้สมัครแบบแบ่งเขตในจำนวนไม่น้อยกว่าแบบบัญชีรายชื่อ เพื่อให้การส่งผู้สมัครของพรรคการเมืองมีการยึดโยงกัน รวมทั้งเพื่อป้องกันการส่งผู้สมัครแยกออกจากกัน เพื่อหวังผลประโยชน์จากการเลือกตั้งระบบใหม่นี้</p>	-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในกรณีที่พรรคการเมืองใดส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบบัญชีรายชื่อ พรรคการเมืองนั้นต้องส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งแบบบัญชีรายชื่อด้วย</p> <p>เมื่อมีการสมัครรับเลือกตั้งแล้ว ผู้สมัครรับเลือกตั้งนั้นหรือพรรคการเมืองที่ส่งบุคคลนั้นเข้าสมัครรับเลือกตั้งจะถอนการสมัครรับเลือกตั้งหรือเปลี่ยนแปลงผู้สมัครรับเลือกตั้ง มิได้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	-	- มาตรา ๑๐๓ วรรคสาม	-
<p>มาตรา ๑๑๐ ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ จะเป็นผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งหรือ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยกำหนดให้ผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่าคะแนนเสียงที่ไม่เลือกผู้ใดหรือบัญชีใด (vote no) เพื่อรับรองการใช้สิทธิไม่เลือกผู้ใดดังกล่าวให้มีผลทางกฎหมาย โดยใช้กับทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p>	-	-	มาตรา ๓๕ (๒)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>แบบบัญชีรายชื่อ ต่อเมื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นหรือบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้งบัญชีนั้นได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งมากกว่าคะแนนเสียงที่ไม่เลือกผู้ใดเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่เลือกบัญชีใด</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ใดได้คะแนนมากกว่าคะแนนเสียงที่ไม่เลือกผู้ใด ให้จัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ ในการเลือกตั้งครั้งนี้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง จะเป็นผู้ซึ่งได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง ต่อเมื่อได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของคะแนนเสียงของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง</p> <p>ในกรณีที่ไม่มีผู้ใดได้รับคะแนนเสียงเลือกตั้งตามจำนวนดังกล่าว ให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ</p>	<p>แบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบบัญชีรายชื่อ</p> <ul style="list-style-type: none"> - หลักการที่บัญญัติในวรรคหนึ่งเป็นกรณีใช้กับการเลือกตั้งครั้งแรก ส่วนหลักการที่บัญญัติในวรรคสองเป็นกรณีการเลือกตั้งครั้งที่สอง - กำหนดวิธีการดำเนินการกรณีที่ไม่มีผู้สมัครรับเลือกตั้งผู้ใดได้คะแนนมากกว่าคะแนนเสียงที่ไม่เลือกผู้ใด (vote no) เพื่อป้องกันผลกระทบที่อาจทำให้เปิดการประชุมรัฐสภาครั้งแรกไม่ได้ 			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>การคิดคำนวณเพื่อหาจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่แต่ละพรรคการเมืองจะพึงมีได้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>				
<p>มาตรา ๑๑๑ อายุของสภาผู้แทนราษฎรมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้งหรือจนถึงวันที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุตามมาตรา ๑๖๕ วรรคสอง</p> <p>ในระหว่างอายุของสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๑๔</p>	<p>มาตรา ๑๐๔</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
จะมีการควบรวมพรรคการเมืองที่มีสมาชิกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร มิได้				
มาตรา ๑๑๒ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง	- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๑๑๗	มาตรา ๑๐๕	-
มาตรา ๑๑๓ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง เมื่อ	- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๖ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๑๐) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ไม่นำความส่วนใหญ่ใน (๗) ของมาตราดังกล่าว มากำหนดไว้ เพราะต้องการให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทำหน้าที่ผู้แทนปวงชนได้โดยอิสระ ดังนั้น การที่กรรมการบริหารพรรคการเมืองมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งไม่ปฏิบัติตามมติพรรค พ้นจากสมาชิกภาพของพรรค ไม่มีผลให้สมาชิกผู้นั้น	มาตรา ๑๑๘	มาตรา ๑๐๖	มาตรา ๓๕ (๕)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) ถึงคราวออกเมื่อสภาผู้แทนราษฎร สิ้นอายุตามมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่งหรือสภา ผู้แทนราษฎรถูกยุบ</p> <p>(๒) ตาย</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐๗</p> <p>(๕) ไม่ได้แสดงสำเนาแบบแสดงรายการ ภาษีเงินได้ย้อนหลังเป็นเวลาสามปีต่อคณะกรรมการ การเลือกตั้ง ปกปิดหรือแสดงสำเนาแบบแสดง</p>	<p>ต้องพ้นจากสมาชิกภาพสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งต่างจากที่บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๑๘ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๑๘ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๑๘ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๑๘ (๔)</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๐๖ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๐๖ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๐๖ (๔)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รายการภาษีเงินได้ดังกล่าวอันเป็นเท็จ หรือจงใจเสียภาษีเงินได้โดยไม่ถูกต้อง เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งไม่มีรายได้ตามที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี</p> <p>(๖) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๘</p> <p>(๗) มีพระบรมราชโองการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี</p> <p>(๘) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๒๓๗</p> <p>(๙) ลาออกจากพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิก</p>		<p>มาตรา ๑๑๘ (๕)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๑๘ (๖)</p> <p>มาตรา ๑๑๘ (๘)</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ (๕)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๐๖ (๖)</p> <p>มาตรา ๑๐๖ (๗)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑๐) ขาดจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นเป็นสมาชิกและไม่อาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดหกสิบวันนั้น</p>		<p>มาตรา ๑๑๘ (๙)</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ (๘)</p>	<p>-</p>
<p>(๑๑) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๙๙ หรือถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔๐ หรือศาลมีคำสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ถูกลดถอนหรือวันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำสั่ง แล้วแต่กรณี</p>		<p>มาตรา ๑๑๖ (๑๐)</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ (๙)</p>	<p>-</p>
<p>(๑๒) ขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุมในสมัยประชุม หรือไม่ลงมติ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๖ (๑๐) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มกรณีการพ้นสมาชิกภาพเนื่องจากไม่ลง</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ (๑๑)</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ (๑๐)</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในที่ประชุมสภาเกินจำนวนที่กำหนด ทั้งนี้ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>(๑๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอกการลงโทษ ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p>	<p>มติในที่ประชุมสภาเกินจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ในสภา โดยนำมาจากมาตรา ๙ (๕) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗</p> <p>- อนุमतรานี้ไม่ได้กำหนดให้ับการต้องแสดงตนเพื่อเปิดโอกาสให้ฝ่ายค้านสามารถถ่วงดุลฝ่ายรัฐบาลซึ่งมีเสียงข้างมาก โดยการมาประชุมแต่ไม่เข้าร่วมประชุม ได้ ดังนั้น จึงกำหนดให้ับเฉพาะการขาดการลงมติเท่านั้น</p> <p>- คำว่า “สมัยประชุม” หมายถึง การประชุมในสมัยสามัญเท่านั้น</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ (๑๒)</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ (๑๑)</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๑๔ เมื่อสภาผู้แทนราษฎร สิ้นอายุ พระมหากษัตริย์จะได้ทรงตราพระราช กฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการการ เลือกตั้งต้องประกาศกำหนดวันเลือกตั้งภายใน สี่สิบห้าวันนับแต่วันที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุ และวันเลือกตั้งนั้นต้องกำหนดเป็นวันเดียวกัน ทั่วราชอาณาจักร</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุใด ๆ ทำให้การลงคะแนน เลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งใดไม่สามารถกระทำใน วันเดียวกันได้ตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ การเลือกตั้งประกาศกำหนดวันลงคะแนนในหน่วย เลือกตั้งนั้นใหม่ หรือดำเนินการประการอื่นเพื่อให้มี การลงคะแนนเลือกตั้งได้ ในกรณีเช่นนี้จะเปิดเผย ผลการนับคะแนนในเขตเลือกตั้งที่หน่วยเลือกตั้งนั้น ตั้งอยู่ได้ต่อเมื่อได้มีการลงคะแนนในทุกหน่วย</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มกรณีที่ต้องมีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไป ใน กรณีที่สภาผู้แทนราษฎรต้องสิ้นสุดลง เนื่องจากการมีมติไม่ไว้วางใจ นายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๖๐ วรรคห้า</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้มีความชัดเจน ยืดหยุ่นและสอดคล้อง กับข้อเท็จจริงในทางปฏิบัติที่อาจให้มีการลงคะแนนเลือกตั้งในวันอื่น นอกจากวันลงคะแนนทั่วราชอาณาจักรได้ กรณีมีเหตุผลความจำเป็น โดย เหตุดังกล่าวจะกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>- การเพิ่มความในวรรคนี้ สืบเนื่องจากกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า การเลือกตั้งทั่วไปต้องเป็นการเลือกตั้งวันเดียวกันทั่วประเทศ ถ้าไม่มีการ เลือกตั้งครบทุกหน่วยเลือกตั้งแล้วทำให้การเลือกตั้งไม่เป็นการเลือกตั้ง</p>	<p>มาตรา ๑๑๕</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๐๗</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๒๒</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เลือกตั้งแล้ว ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุใดๆ ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา ทำให้การเลือกตั้งไม่สามารถกระทำในวันเดียวกันได้ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจประกาศให้งดการเลือกตั้งตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว แล้วให้นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ทั่วไป จึงได้นำมาบัญญัติไว้เพื่อให้เกิดความชัดเจน</p> <p>- ในทางปฏิบัติ เหตุที่จะทำให้การลงคะแนนไม่สามารถกระทำในวันเดียวกันเกิดไม่บ่อยครั้ง เช่น เกิดภัยพิบัติ หรือเกิดการจลาจล หากให้การลงคะแนนในหน่วยเลือกตั้งเดียวทำให้การเลือกตั้งทั่วประเทศไม่สามารถนับคะแนนได้ย่อมเป็นการไม่เหมาะสม เพราะเมื่อมีการลงคะแนนแล้วต้องมีการรวมคะแนนทันที การนับคะแนนภายหลังอาจมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความสุจริตในการนับคะแนนได้ ดังนั้น จึงต้องนับคะแนนของหน่วยที่ลงคะแนนแล้ว แต่จะรวมคะแนนเพื่อประกาศผลไม่ได้</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ ในกรณีที่มีเหตุร้ายแรงที่ทำให้การเลือกตั้งไม่สามารถกระทำในวันเดียวกันได้ในหลายเขตเลือกตั้ง เช่น เกิดแผ่นดินไหวขนาดใหญ่ในหลายจังหวัด โดยกำหนดเงื่อนไขเวลาการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งขึ้นใหม่เมื่อเหตุนั้นผ่านพ้นไปแล้ว เพื่อให้มีการจัดการเลือกตั้งโดยเร็ว</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ดำเนินการให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดวันเลือกตั้งขึ้นใหม่เมื่อเหตุอันผ่านพ้นไปแล้ว ตามที่คณะกรรมการการเลือกตั้งเสนอ แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงกิจการที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้ดำเนินการไปก่อนแล้ว</p>				
<p>มาตรา ๑๑๕ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจที่จะยุบสภาผู้แทนราษฎรเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่</p> <p>การยุบสภาผู้แทนราษฎรให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องประกาศกำหนดวันเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปภายในเวลาไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันยุบสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่เพิ่มหลักการให้ชัดเจนว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่กำหนดวันเลือกตั้ง ซึ่งขึ้นอยู่กับความพร้อมในการเตรียมการและไม่ให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบทางการเมือง และกำหนดเพิ่มเติมให้นำหลักการใหม่ตามมาตรา ๑๑๔ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับกับการยุบสภาผู้แทนราษฎรด้วย โดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๐๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๐๘ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๒</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และวันเลือกตั้งนั้นต้องกำหนดเป็นวันเดียวกัน ทั้งราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๔ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม การยุบสภาผู้แทนราษฎรจะกระทำได้เพียง ครั้งเดียวในเหตุการณ์เดียวกัน</p>		<p>มาตรา ๑๑๖ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๐๘ วรรคสาม</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๑๑๖ เมื่อตำแหน่งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจาก ถึงคราวออกเมื่อสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภา ผู้แทนราษฎรถูกยุบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้ (๑) ในกรณีที่เป็นการตำแหน่งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้งแบบแบ่งเขต เลือกตั้ง ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ ตำแหน่งนั้นว่าง เว้นแต่อายุของสภาผู้แทนราษฎร จะเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการ เลือกตั้งเพื่อแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้ และมีให้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๐๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดย (๑) เพิ่มกรณียกเว้น มิให้นำความในมาตรา ๑๐๘ มาใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๑๙ (๒)</p>	<p>มาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๘ (๑)</p>	<p>- -</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้เป็นหัวหน้าพรรคการเมืองซึ่งได้รับเสียงสนับสนุนข้างมากจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคการเมืองนั้นมิได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี เป็นผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรในกรณีที่มีเสียงสนับสนุนเท่ากัน ให้ใช้วิธีจับสลากให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรย่อมพ้นจากตำแหน่งเมื่อขาดคุณสมบัติดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๒๙ วรรคห้า มาใช้บังคับกับการพ้นจากตำแหน่งด้วยโดยอนุโลม ในกรณีเช่นนี้พระมหากษัตริย์จะได้ทรงแต่งตั้งผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง</p>		<p>มาตรา ๑๒๐ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๒๐ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๑๑๐ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๑๐ วรรคสี่</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ส่วนที่ ๓ วุฒิสภา</p>	<p>- เปลี่ยนหลักการจากเดิมตามมาตรา ๑๑๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อสร้างความสมดุลทางการเมืองระหว่างผู้แทนจังหวัดซึ่งยึดโยงกับพื้นที่ตามจำนวนจังหวัด กับผู้แทนกลุ่มอาชีพทุกภาคส่วนในสังคมทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ซึ่งมีความหลากหลาย กว่าที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองได้เข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยผ่านทางวุฒิสภา เพื่อให้เป็นสภาพหุนิยม (Pluralist Chamber) อย่างแท้จริง</p>			
<p>มาตรา ๑๑๘ วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนไม่เกินสองร้อยคนซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละหนึ่งคน และมาจากการสรรหาเท่ากับจำนวนรวมข้างต้นหักด้วยจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งดังต่อไปนี้</p>	<p>- กำหนดที่มาของวุฒิสภา โดยให้มาจากการเลือกตั้ง และการสรรหา - กำหนดให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกจำนวนไม่เกินสองร้อยคน จากบุคคล ๕ ประเภท โดยให้สมาชิกวุฒิสภา ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ได้มาโดยวิธีการสรรหาให้ได้ตามจำนวนที่กำหนดในแต่ละประเภท ให้สมาชิกวุฒิสภาตาม (๕) ได้มาโดยการเลือกตั้ง เพื่อให้ยึดโยงกับประชาชนทุกภาคส่วนหลากหลายอาชีพ</p>	<p>มาตรา ๑๒๑</p>	<p>มาตรา ๑๑๑</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) ผู้ซึ่งเคยเป็นข้าราชการฝ่ายพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่าซึ่งเป็นตำแหน่งบริหาร และข้าราชการฝ่ายทหารซึ่งดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด หรือผู้บัญชาการเหล่าทัพ ซึ่งมาจากการสรรหา จำนวนประเภทละไม่เกินห้าคน</p> <p>(๒) ผู้แทนสภาวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ หรืออาชีพ ที่เป็นนิติบุคคลและมีกฎหมายจัดตั้ง ซึ่งมาจากการสรรหา จำนวนไม่เกินสิบห้าคน</p>	<p>- กำหนดให้ได้มาจากบุคคล ๒ ประเภท ซึ่งมาจากการสรรหาในแต่ละประเภท ประเภทละไม่เกินห้าคน ดังนี้</p> <p>(๑) ข้าราชการฝ่ายพลเรือนซึ่งเคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงต่าง ๆ รวมทั้งตำแหน่งที่เทียบเท่าปลัดกระทรวงซึ่งเป็นตำแหน่งบริหาร เช่น เลขาธิการ ก.พ. และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (แต่ไม่รวมถึงผู้รักษาการแทน)</p> <p>(๒) ข้าราชการฝ่ายทหารซึ่งเคยดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารสูงสุด หรือผู้บัญชาการเหล่าทัพ</p> <p>- ต้องเป็นผู้แทนจากสภาวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ หรืออาชีพซึ่งเป็นนิติบุคคลที่มีกฎหมายระดับพระราชบัญญัติจัดตั้งเท่านั้น โดยผู้ได้รับการเสนอชื่อต้องเป็นบุคคลในอาชีพหรือวิชาชีพนั้น เช่น สภาอุตสาหกรรม สภานายความ ฯลฯ ไม่รวมถึงองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายทั่วไป เช่น สมาคม มูลนิธิ ซึ่งจะอยู่ใน (๓)</p>	-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๕) ผู้ซึ่งมาจากการเลือกตั้งในแต่ละจังหวัด จังหวัดละหนึ่งคน โดยให้เป็นการเลือกตั้งโดยตรง และลับ และให้ใช้เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้ง ในกรณีที่มีจังหวัดเพิ่มขึ้น ให้ลดจำนวนที่พึงมีตาม (๔) เมื่อถึงคราวที่มีการสรรหา และเพิ่มจำนวนตาม (๕) ให้ได้เท่าจำนวนจังหวัดที่เพิ่มขึ้น</p> <p>หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกตั้งและการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา รวมทั้ง องค์ประกอบและที่มาของคณะกรรมการสรรหา สมาชิกวุฒิสภา ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภา</p>	<p>- เป็นการได้มาโดยการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรงและลับ และให้ใช้ เขตจังหวัดเป็นเขตเลือกตั้งจังหวัดละหนึ่งคน จำนวนเจ็ดสิบเจ็ดคนที่มา จากทั้งเจ็ดสิบเจ็ดจังหวัด</p> <p>- รายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเลือกตั้งและ การสรรหาให้เป็นไปตามที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภากำหนด</p> <p>- องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาสำหรับการสรรหาสมาชิกวุฒิสภา แต่ละอนุมาตรา ต้องมีที่มาที่มีความหลากหลาย มีจำนวนมากพอ</p>	-	-	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่มีเหตุใด ๆ ทำให้สมาชิกวุฒิสภามีจำนวนน้อยกว่าร้อยละแปดสิบห้าของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการเลือกตั้งรวมกับสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาตามประกาศผลการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๑๒๓ จะมีการประชุมวุฒิสภา มิได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๑๓๗ ในการนี้ต้องดำเนินการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว และให้สมาชิกวุฒิสภาที่เข้ามาในภายหลังนั้น อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าอายุของวุฒิสภา</p>	<p>- หลักการเดียวกับมาตรา ๑๑๑ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ลดจำนวนขั้นต่ำที่วุฒิสภาจะมีการประชุมได้ จากร้อยละเก้าสิบห้า เหลือร้อยละแปดสิบ เพื่อให้การประชุมวุฒิสภาเพื่อทำหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ สามารถเป็นจริงได้มากขึ้น</p>	-	มาตรา ๑๑๑ วรรคสี่	-
<p>ในกรณีที่ตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลง ไม่ว่าจะด้วยเหตุใด และยังมีได้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้วุฒิสภาประกอบด้วยสมาชิกวุฒิสภาเท่าที่มีอยู่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๑๑ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	มาตรา ๑๒๑ วรรคสอง	มาตรา ๑๑๑ วรรคสาม	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๒๐ ผู้มีสิทธิสมัครหรือได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ในวันที่ประกาศให้เริ่มกระบวนการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>(๓) มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๑๘ และสำหรับผู้มีสิทธิสมัครตามมาตรา ๑๑๘ (๕) ต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๐๗ (๓) ด้วย</p> <p>(๔) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สำหรับสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๑๕ (๑) (๒) และ (๓) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ในรัฐธรรมนูญนี้ได้แยกการกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามเป็นสองมาตรา เพื่อความชัดเจนซึ่งต่างจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่บัญญัติคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามในมาตราเดียวกัน</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดคุณสมบัติของบุคคลประเภทต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑๘</p> <p>- ยกเว้นคุณสมบัติในเรื่องนี้ให้แก่ผู้สมัครหรือได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภาตาม (๓) ของมาตรา ๑๑๘ วรรคหนึ่ง เนื่องจากต้องการให้ผู้แทน</p>	<p>มาตรา ๑๒๕</p> <p>มาตรา ๑๒๕ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๒๕ (๒)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๒๕ (๓)</p>	<p>มาตรา ๑๑๕</p> <p>มาตรา ๑๑๕ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๑๕ (๒)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๑๕ (๓)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>๑๑๘ (๑) (๒) (๔) และ (๕)</p> <p>(๕) ได้แสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลังเป็นเวลาสามปีต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งไม่มีรายได้ตามที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี</p> <p>(๖) คุณสมบัติอื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>	<p>ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานในด้านเกษตรกรรม ด้านแรงงาน ด้านวิชาการและการศึกษา ด้านชุมชน ด้านท้องถิ่นและท้องถิ่นอย่างแท้จริง โดยคุณสมบัติเกี่ยวกับการศึกษาไม่เป็นอุปสรรคในการได้มาซึ่งบุคคลดังกล่าว</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดให้ผู้มีสิทธิสมัครหรือได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องแสดงถึงความเป็นพลเมืองที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบก่อนที่จะเข้าสู่การใช้อำนาจอรัฐ เพื่อให้เป็นตัวอย่างของพลเมืองที่ดีของสังคม</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๒๑ ผู้มีสิทธิสมัครหรือได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภาต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นบุพการี คู่สมรส หรือบุตรของผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น</p> <p>(๒) เป็นสมาชิกพรรคการเมือง ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ ภายในระยะเวลาห้าปีก่อนวันที่ประกาศให้เริ่มกระบวนการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>(๓) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐภายในระยะเวลาสองปีก่อนวันที่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๑๕ (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เพิ่มตำแหน่งรัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น</p> <p>- เปลี่ยนระยะเวลาการห้ามดำรงตำแหน่งภายในระยะเวลาห้าปีจากเดิมที่ให้นับถึงวันสมัครรับเลือกตั้งหรือวันที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกวุฒิสภา เป็นภายในห้าปีก่อนวันที่ประกาศให้เริ่มกระบวนการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่จนครบวาระเป็นหลัก และป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวลาออกจากการ</p>	<p>มาตรา ๑๒๖</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๒๖ (๑) และ (๒)</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๑๕</p> <p>มาตรา ๑๑๕ (๕)</p> <p>มาตรา ๑๑๕ (๖) และ (๗)</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ประกาศให้เริ่มกระบวนการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>(๔) เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้ใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามมาตรา ๑๐๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) หรือ (๑๖)</p> <p>(๕) เป็นรัฐมนตรี สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการการเมือง หรือเคยเป็นแต่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วยังไม่เกินห้าปีในวันที่ประกาศให้เริ่มกระบวนการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>	<p>ปฏิบัติหน้าที่เพื่อมาดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิก อันทำให้เกิดภาวะในการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งแทน</p>	<p>มาตรา ๑๒๖ (๔)</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๑๕ (๘)</p> <p>มาตรา ๑๑๕ (๙)</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๒๒ สมาชิกวุฒิสภาจะเป็นรัฐมนตรี ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งใดในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มิได้</p> <p>บุคคลผู้เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกภาพสิ้นสุดลงมาแล้วยังไม่เกินสองปี จะเป็นรัฐมนตรีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งใดในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มิได้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๑๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยได้แก้ไขชื่อ “องค์กรตามรัฐธรรมนูญ” เป็น “องค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ” เพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ชื่อองค์กรดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>- กำหนดห้ามผู้เคยดำรงตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกภาพสิ้นสุดลงมาแล้วยังไม่เกินสองปี ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพิ่มขึ้น</p>	<p>มาตรา ๑๒๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๒๗ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๑๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๑๖ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p>
<p>มาตรา ๑๒๓ สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาทั้งที่มาจากการเลือกตั้งและที่มาจากการสรรหา เริ่มตั้งแต่วันเลือกตั้ง</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดวันเริ่มต้นสมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภา</p>	<p>มาตรา ๑๓๒</p>	<p>มาตรา ๑๑๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภามีกำหนดคราวละหกปีนับแต่วันเลือกตั้ง และจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันสองวาระ มิได้</p> <p>ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งสมาชิกภาพสิ้นสุดลงตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าสมาชิกวุฒิสภาใหม่จะเข้ารับหน้าที่ตามมาตรา ๑๒๘ ในกรณีนี้ ให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งเข้ารับหน้าที่ใหม่และมีอายุสูงสุดตามลำดับปฏิบัติหน้าที่ประธานและรองประธานวุฒิสภาแทนจนกว่าจะมีการเลือกประธานหรือรองประธานวุฒิสภาขึ้นใหม่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๑๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยสมาชิกวุฒิสภาจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันสองวาระ มิได้</p> <p>- กำหนดให้ประธานหรือรองประธานซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระต้องอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่ และในกรณีที่มีสมาชิกวุฒิสภาชุดใหม่แล้วได้กำหนดให้มีผู้ทำหน้าที่ประธานและรองประธานวุฒิสภาชั่วคราว โดยให้สมาชิกวุฒิสภาซึ่งมีอายุสูงสุดตามลำดับปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว</p>	-	<p>มาตรา ๑๑๗ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๑๗ วรรคสาม</p>	-
<p>มาตรา ๑๒๔ เมื่อวาระของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งสิ้นสุดลงพระมหากษัตริย์จะได้ทรงตราพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดเงื่อนไขวันเริ่มต้นกระบวนการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p> <p>- เนื่องจากสมาชิกภาพของวุฒิสภาจะไม่สิ้นไปเพราะการยุบสภา จึง</p>	มาตรา ๑๓๑	มาตรา ๑๑๘	มาตรา ๓๕ (๒)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไป ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องประกาศกำหนดวันเลือกตั้งภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่วาระของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการเลือกตั้งสิ้นสุดลง และวันเลือกตั้งนั้นต้องกำหนดเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๑๔ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>เมื่อวาระของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาสิ้นสุดลง ให้ดำเนินการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาใหม่ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่วาระของสมาชิกวุฒิสภาซึ่งมาจากการสรรหาสิ้นสุดลง และวันเริ่มต้นกระบวนการสรรหาสมาชิกวุฒิสภาแต่ละประเภทตามมาตรา ๑๑๘ ต้องกำหนดเป็นวันเดียวกันทุกประเภท</p>	<p>สามารถดำเนินการให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภาก่อนวาระสิ้นสุดเก้าสิบวันได้</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๒๕ สมาชิกภาพของสมาชิกวุฒิสภาสิ้นสุดลง เมื่อ</p> <p>(๑) ถึงคราวออกตามวาระ</p> <p>(๒) ตาย</p> <p>(๓) ลาออก</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๒๐</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๑๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๓๓</p> <p>มาตรา ๑๓๓ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๓๓ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๓๓ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๓๓ (๔)</p>	<p>มาตรา ๑๑๙</p> <p>มาตรา ๑๑๙ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๑๙ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๑๙ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๑๙ (๔)</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๒		มาตรา ๑๓๓ (๖)	มาตรา ๑๑๙ (๔)	-
(๖) กระทบการอันต้องห้ามตามมาตรา ๒๓๗		มาตรา ๑๓๓ (๗)	มาตรา ๑๑๙ (๕)	-
(๗) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้พ้นจากสมาชิกภาพตามมาตรา ๙๙ หรือถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔๐ หรือศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการใหม่เพื่อให้ได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา หรือให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ถูกลดถอนหรือวันที่ศาลมีคำวินิจฉัยหรือมีคำสั่ง แล้วแต่กรณี		มาตรา ๑๓๓ (๘)	มาตรา ๑๑๙ (๖)	-
(๘) ขาดประชุมเกินจำนวนหนึ่งในสี่ของจำนวนวันประชุมในสมัยประชุม หรือไม่ลงมติในที่ประชุมสภาเกินจำนวนที่กำหนด ทั้งนี้	- คงหลักการตามมาตรา ๑๑๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มกรณีการพ้นสมาชิกภาพเนื่องจากไม่ลงมติในที่ประชุมสภาเกินจำนวนที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา	มาตรา ๑๓๓ (๙)	มาตรา ๑๑๙ (๗)	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา</p> <p>(๙) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอกการลงโทษ ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p> <p>เมื่อตำแหน่งสมาชิกวุฒิสภาว่างลงเพราะ เหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภาแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว และให้สมาชิกวุฒิสภา ผู้เข้ามาแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียง เท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระ ของสมาชิกวุฒิสภาที่ว่างลงนั้นจะเหลือไม่ถึง หนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่ง สมาชิกวุฒิสภาแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นก็ได้</p>	<p>เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้สมาชิกวุฒิสภาให้ความสำคัญกับการปฏิบัติหน้าที่ใน สภา</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยการได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งแทนในตำแหน่งที่ว่าง ลงในประเภทใด ก็ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งแทนในประเภท นั้น</p>	<p>มาตรา ๑๓๓ (๑๐)</p> <p>มาตรา ๑๓๔</p>	<p>มาตรา ๑๑๙ (๘)</p> <p>มาตรา ๑๒๐</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๒๖ เมื่อมีกรณีที่วุฒิสภาต้องพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้วุฒิสภาแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งนั้น รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานอันจำเป็น แล้วรายงานต่อวุฒิสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ทั้งนี้ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๓๕</p>	<p>มาตรา ๑๒๑</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๔)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๔ บทที่ใช้แก่สภาทั้งสอง</p>				
<p>มาตรา ๑๒๗ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทย โดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายหรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย โดยปราศจากการขัดกันแห่งผลประโยชน์</p> <p>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามีอิสระจากมติพรรคการเมืองหรืออาณัติอื่นใด ในการตั้งกระทู้ถาม การอภิปราย การลงมติ ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจ การออกเสียงลงคะแนน เลือกหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด และการถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๖๒ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๔๙</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๒๒</p> <p>มาตรา ๑๖๒ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน. '๕๐	เทียบกับ รธน. '๕๐	เทียบกับ รธน. '๕๗
<p>มาตรา ๑๒๘ ก่อนเข้ารับหน้าที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาต้อง ปฏิญาณตนในที่ประชุมแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิก ด้วยถ้อยคำดังต่อไปนี้</p> <p>“ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ตามความเห็นของข้าพเจ้า โดยบริสุทธิ์ใจ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นใน จริยธรรม เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทยทุกประการ”</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มข้อความ “ตามความเห็นของข้าพเจ้าโดย บริสุทธิ์ใจ” และ “ยึดมั่นในจริยธรรม” เพื่อให้แสดงให้เห็นถึงความเป็น อิสระและการยึดมั่นจริยธรรม</p>	<p>มาตรา ๑๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๒๓</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>
<p>มาตรา ๑๒๙ สภาผู้แทนราษฎรและ วุฒิสภาแต่ละสภามีประธานสภาคนหนึ่งและ รองประธานสภาสองคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรง แต่งตั้งจากสมาชิกแห่งสภานั้น ๆ ตามมติของสภา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๕๑</p>	<p>มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้เลือกประธานสภาผู้แทนราษฎรเพียงตำแหน่งเดียวก่อนเพื่อทำหน้าที่ประธาน โดยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับเลือกด้วยคะแนนเสียงสูงสุดเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร และเมื่อมีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้เลือกรองประธานสภาผู้แทนราษฎรสองคน โดยให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งมาจากพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๑๗</p> <p>ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรดำรงตำแหน่งจนสภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การได้มาของประธานสภาผู้แทนราษฎรและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร อันจะเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกของฝ่ายนิติบัญญัติที่ประกอบด้วยฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านสามารถเข้ามาทำหน้าที่ดังกล่าวได้ โดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวนี้จะสะท้อนบทบาทการทำหน้าที่ร่วมกันของฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมากยิ่งขึ้น</p> <p>- เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติจึงกำหนดให้มีการเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎรเพียงคนเดียวให้แล้วเสร็จก่อนในการประชุมครั้งแรกเพื่อทำหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร จากนั้นจึงกำหนดให้เลือกรองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งและคนที่สอง เมื่อมีการเลือกนายกรัฐมนตรีและมีการจัดตั้งรัฐบาลเสร็จสิ้นแล้ว โดยกำหนดให้รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่หนึ่งต้องเป็นสัดส่วนจากพรรคฝ่ายค้าน</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๑๕๒</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๑๒๔ พรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒) และ (๖)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๓ วรรคสาม ประธานและรองประธานวุฒิสภาดำรงตำแหน่ง จนถึงวันก่อนวันเลือกประธานและรองประธาน วุฒิสภาใหม่ ซึ่งจะต้องกระทำทุกสามปี</p> <p>ประธานและรองประธานสภา ผู้แทนราษฎร และประธานและรองประธานวุฒิสภา ย่อมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระตามวรรคสาม หรือ วรรคสี่ เมื่อ</p> <p>(๑) ขาดจากสมาชิกภาพแห่งสภาที่ตน เป็นสมาชิก</p> <p>(๒) ลาออกจากตำแหน่ง</p> <p>(๓) ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี หรือข้าราชการการเมืองอื่น</p> <p>(๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้อัตินั้นจะ ยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็น กรณีที่คดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษใน</p>		<p>-</p> <p>มาตรา ๑๕๒ วรรคสาม</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๑๒๔ วรรคสี่</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p> <p>ในระหว่างการดำรงตำแหน่ง ประธาน และรองประธานสภาผู้แทนราษฎรจะเป็น กรรมการบริหารหรือดำรงตำแหน่งใดในพรรค การเมืองขณะเดียวกัน มิได้ และจะเข้าร่วมประชุม พรรคการเมืองมิได้ด้วย</p>	<p>- เพิ่มการห้ามการเข้าร่วมประชุมพรรคการเมือง</p>	-	<p>มาตรา ๑๒๔ วรรคห้า</p>	-
<p>มาตรา ๑๓๐ ประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานวุฒิสภามีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการ ของสภานั้น ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ รองประธาน มีอำนาจหน้าที่ตามที่ประธานมอบหมายและปฏิบัติ หน้าที่แทนประธานเมื่อประธานไม่อยู่หรือไม่สามารถ ปฏิบัติหน้าที่ได้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๒๕ วรรคหนึ่ง</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา และผู้ทำหน้าที่แทน ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง</p> <p>เมื่อประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือประธานและรองประธานวุฒิสภาไม่อยู่ในที่ประชุม ให้สมาชิกแห่งสถานนั้น ๆ เลือกกันเองให้สมาชิกคนหนึ่งเป็นประธานในคราวประชุมนั้น</p>	<p>- คำว่า “ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง” หมายความว่า การวางตนเป็นกลางในการปฏิบัติหน้าที่และการวางตนเมื่อมิได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วย ซึ่งเป็นมาตรฐานที่สูงกว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๕๓ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๕๔</p>	<p>มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๒๕ วรรคสาม</p>	<p>-</p> <p>-</p>
<p>มาตรา ๑๓๑ การประชุมสภาผู้แทนราษฎร การประชุมวุฒิสภา และการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ย่อมเป็นการเปิดเผยตามลักษณะที่กำหนดไว้ในข้อบังคับการประชุมของแต่ละสภา แต่ถ้าคณะรัฐมนตรี สมาชิกของแต่ละสภา หรือ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๓๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๘๘</p>	<p>มาตรา ๑๓๓</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สมาชิกคนหนึ่งย่อมมีเสียงหนึ่งในการออกเสียงลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p> <p>ประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา และประธานรัฐสภา ต้องจัดให้มีการบันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกแต่ละคน และเปิดเผยบันทึกดังกล่าวไว้ในที่ที่ประชาชนอาจเข้าไปตรวจสอบได้ เว้นแต่กรณีการออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ</p> <p>การออกเสียงลงคะแนนเลือกหรือให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่งใด ให้กระทำเป็นการลับ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่นในรัฐธรรมนูญนี้</p>		<p>มาตรา ๑๕๖ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๕๖ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๕๖ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๑๒๖ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๒๖ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๒๖ วรรคห้า</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน. '๕๐	เทียบกับ รธน. '๕๐	เทียบกับ รธน. '๕๗
<p>มาตรา ๑๓๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๑ วรรคสี่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้มีการเรียกประชุม รัฐสภาเพื่อให้สมาชิกได้มาประชุมเป็นครั้งแรก</p> <p>ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญทั่วไป และสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ</p> <p>วันประชุมครั้งแรกตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นวันเริ่มสมัยประชุมสามัญทั่วไป ส่วนวันเริ่มสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ให้สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้กำหนด ในกรณีที่การเริ่มประชุมครั้งแรกตามวรรคหนึ่ง มีเวลาจนถึงสิ้นปีปฏิทินไม่ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบวัน จะไม่มีการประชุมสมัยสามัญนิติบัญญัติสำหรับปีนั้นก็</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่าหากเข้ากรณีตามมาตรา ๑๐๑ วรรคสี่ แล้ว ให้สามารถเรียกประชุมรัฐสภาได้</p>	<p>มาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๕๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๕๙ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๒๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๒๗ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๒๗ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒)</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ ให้รัฐสภาดำเนินการประชุมได้เฉพาะกรณีที่บัญญัติไว้ในภาค ๑ หมวด ๑ พระมหากษัตริย์ หรือการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติ การอนุมัติพระราชกำหนด การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม การรับฟังคำชี้แจงและการให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญา การเลือกหรือการให้ความเห็นชอบให้บุคคลดำรงตำแหน่ง การถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่ง การตั้งกระทู้ถาม และการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ เว้นแต่รัฐสภาจะมีมติให้พิจารณาเรื่องอื่นใด ด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือเป็นกรณีตามมาตรา ๑๗๒</p> <p>สมัยประชุมสามัญของรัฐสภาสมัยหนึ่ง ๆ ให้มีกำหนดเวลาหนึ่งร้อยสี่สิบวัน แต่</p>	<p>- เพิ่มหลักการให้นายกรัฐมนตรีขอความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๗๒ ได้ ทั้งที่อยู่ในสมัยประชุมนิติบัญญัติเพื่อรักษาเสถียรภาพของรัฐบาล ซึ่งอาจจะเป็นรัฐบาลผสม</p>	<p>มาตรา ๑๕๙ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๖๐ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๒๗ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๒๗ วรรคห้า</p>	

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน. ๕๐	เทียบกับ รธน. ๕๐	เทียบกับ รธน. ๕๗
<p>พระมหากษัตริย์จะโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ ขยายเวลาออกไปก็ได้</p> <p>การปิดสมัยประชุมสมัยสามัญก่อนครบ กำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวัน จะกระทำได้แต่โดย ความเห็นชอบของรัฐสภา</p>		<p>มาตรา ๑๖๐ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๒๗ วรรคหก</p>	

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๓๓ พระมหากษัตริย์ทรงเรียกประชุมรัฐสภา ทรงเปิดและทรงปิดประชุม</p> <p>พระมหากษัตริย์จะเสด็จพระราชดำเนินมาทรงทำรัฐพิธีเปิดประชุมสมัยประชุมสามัญทั่วไป ครั้งแรกด้วยพระองค์เอง หรือจะโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้พระราชทายาทซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว หรือผู้ใดผู้หนึ่งเป็นผู้แทนพระองค์ มาทำรัฐพิธีก็ได้</p> <p>เมื่อมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ พระมหากษัตริย์จะทรงเรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัยวิสามัญก็ได้</p> <p>ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓๔ การเรียกประชุม การขยายเวลาประชุม และการปิดประชุมรัฐสภา ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๖๑ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๖๒</p> <p>มาตรา ๑๖๔</p>	<p>มาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๒๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๒๘ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๒๘ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๒๒</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๓๔ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาทั้งสองสภารวมกัน หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา มีสิทธิเข้าชื่อร้องขอให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมี พระบรมราชโองการประกาศเรียกประชุมรัฐสภา เป็นการประชุมสมัยวิสามัญได้</p> <p>คำร้องขอดังกล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อ ประธานรัฐสภา</p> <p>ให้ประธานรัฐสภานำความกราบบังคมทูล และลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๒๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๖๓ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๖๓ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๖๓ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๒๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๒๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๒๘ วรรคสาม</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๒๖๘ ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ที่ประชุมวุฒิสภา หรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใดในทางแถลงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือออกเสียงลงคะแนน ย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้</p>	<p>- เปลี่ยนแปลงหลักการตามมาตรา ๑๓๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ให้เอกสิทธิ์ที่มีลักษณะเด็ดขาด เป็นเอกสิทธิ์ที่มีเงื่อนไข ซึ่งต้องไม่ละเมิดมาตรา ๓๔ และมาตรา ๒๖๘</p>	<p>มาตรา ๑๕๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๓๐ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง</p>
<p>เอกสิทธิ์ตามวรรคหนึ่งไม่คุ้มครองสมาชิกผู้กล่าวถ้อยคำในการประชุมซึ่งประธานมิได้อนุญาตให้อภิปรายหรือสั่งให้หยุดอภิปราย หรือการกล่าวถ้อยคำที่มีการถ่ายทอดให้ออกไปปรากฏนอกบริเวณรัฐสภา ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ หรือด้วยวิธีการอื่นใด หากถ้อยคำที่กล่าวในที่ประชุมไปปรากฏนอกบริเวณรัฐสภา และการกล่าวถ้อยคำนั้นมีลักษณะเป็นความผิดทางอาญาหรือละเมิดสิทธิในทางแพ่ง</p>	<p>- กำหนดเหตุที่สมาชิกจะไม่ได้รับเอกสิทธิ์ความคุ้มครองและวิธีการถ่ายทอดการอภิปรายตามมาตรานี้เพิ่มขึ้น</p>	<p>มาตรา ๑๕๗ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๓๐ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๘ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ต่อบุคคลอื่นซึ่งมิใช่รัฐมนตรีหรือสมาชิกแห่งสภานั้น</p> <p>ในกรณีตามวรรคสอง ถ้าสมาชิกกล่าวถ้อยคำใดที่อาจเป็นเหตุให้บุคคลอื่นซึ่งมิใช่รัฐมนตรีหรือสมาชิกแห่งสภานั้นได้รับความเสียหาย ให้ประธานแห่งสภานั้นจัดให้มีการโฆษณาคำชี้แจงตามที่บุคคลนั้นร้องขอตามวิธีการและภายในเวลาที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมของสภานั้น ทั้งนี้โดยไม่กระทบกระเทือนสิทธิของบุคคลในการฟ้องคดีต่อศาล</p> <p>เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ย่อมคุ้มครองไปถึงผู้พิมพ์และผู้โฆษณารายงานการประชุมตามข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณี และคุ้มครองไปถึงบุคคลซึ่งประธานในที่ประชุมอนุญาตให้แถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุม ตลอดจนผู้ดำเนินการถ่ายทอดการประชุมสภาทาง</p>	<p>- เพิ่มคำว่า “หรือด้วยวิธีการอื่นใด” เพื่อกำหนดความคุ้มครองผู้ดำเนินการถ่ายทอดการประชุมสภาเพิ่มขึ้น</p>	<p>มาตรา ๑๕๗ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๕๘</p>	<p>มาตรา ๑๓๐ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๓๐ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๑๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๘ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้รายงานไปยังประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก โดยพลัน และประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก อาจร้องขอให้ปล่อยผู้ถูกจับได้</p> <p>ในกรณีที่มีการฟ้องสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาในคดีอาญา ไม่ว่าจะได้ ฟ้องนอกหรือในสมัยประชุม ศาลจะพิจารณาคดีนั้น ในระหว่างสมัยประชุม มิได้ เว้นแต่สมาชิกผู้นั้น ยินยอม ได้รับอนุญาตจากสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิก หรือเป็นการพิจารณาคดีในความผิดฐานทุจริตต่อ หน้าที่ หรือเป็นคดีอันเกี่ยวกับพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิก วุฒิสภา พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง หรือ ความผิดอื่นที่มีโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป แต่การ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มบทบัญญัติที่เป็นข้อยกเว้นให้ศาลสามารถพิจารณาคดีนั้นได้ หากสมาชิกผู้นั้นยินยอมให้ดำเนินคดี - เพิ่มความว่า “หรือในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่” และ “หรือความผิด อื่นตามที่มีโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป” เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่ม หลักการในวรรคหนึ่ง 	<p>มาตรา ๑๖๖ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๓๑ วรรคสาม</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>พิจารณาคดีต้องไม่เป็นการขัดขวางต่อการที่สมาชิกผู้นั้นจะมาประชุมสภา</p> <p>การพิจารณาพิพากษาคดีที่ศาลได้กระทำก่อนมีคำอ้างว่าจำเลยเป็นสมาชิกของสภาใดสภาหนึ่ง ย่อมเป็นอันใช้ได้</p> <p>ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาถูกคุมขังในระหว่างสอบสวนหรือพิจารณาอยู่ก่อนสมัยประชุม เมื่อถึงสมัยประชุม พนักงานสอบสวนหรือศาล แล้วแต่กรณี ต้องสั่งปล่อยทันที ถ้าประธานแห่งสภาที่ผู้นั้นเป็นสมาชิกได้ร้องขอ เว้นแต่เป็นกรณีตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสาม</p> <p>คำสั่งปล่อยให้มีผลบังคับตั้งแต่วันสั่งปล่อยจนถึงวันสุดท้ายแห่งสมัยประชุม</p>		<p>มาตรา ๑๖๖ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๖๗ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๓๑ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๓๑ วรรคห้า</p> <p>มาตรา ๑๓๑ วรรคหก</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๑๘ วรรคสาม</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๓๗ ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ จะมีการประชุมวุฒิสภามีได้ เว้นแต่เป็นกรณีดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การประชุมวุฒิสภาตามมาตรา ๗ วรรคสอง หรือการประชุมที่ให้วุฒิสภำทำหน้าที่รัฐสภาตามมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๑๘๒</p> <p>(๒) การประชุมที่ให้วุฒิสภำทำหน้าที่พิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ตามมาตรา ๑๒๖</p> <p>(๓) กรณีอื่นที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งซึ่งมีอาจหลีกเลี่ยงได้เพื่อให้งานของวุฒิสภาหรืองานด้านนิติบัญญัติสามารถดำเนินต่อไปได้ในระหว่างที่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เป็นบทบัญญัติที่ปรับปรุงใหม่เพื่อให้วุฒิสภำสามารถทำหน้าที่ได้ในระหว่างที่ไม่มีสภาผู้แทนราษฎร เฉพาะกรณีที่สำคัญและจำเป็น เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐสามารถดำเนินต่อไปได้โดยไม่หยุดชะงัก</p> <p>- เป็นการกำหนดเพิ่มเติมเฉพาะมาตรา ๗ วรรคสอง เพื่อให้วุฒิสภำสามารถเปิดการประชุมเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวได้</p> <p>- เพิ่มความใน (๓) ขึ้นใหม่ สำหรับกรณีอื่นที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งซึ่งมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ให้มีการประชุมวุฒิสภำได้เพื่อให้งานของวุฒิสภำหรืองานด้านนิติบัญญัติสามารถดำเนินต่อไปได้ในระหว่างที่ไม่มีสภา</p>	<p>มาตรา ๑๖๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๖๘ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๖๘ (๒)</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๓๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๓๒ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๓๒ (๒)</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ไม่มีสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>ให้ประธานวุฒิสภานำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการเรียกประชุมวุฒิสภาตามมาตรานี้ และเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาตาม (๓) สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่อาจร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้</p>	<p>ผู้แทนราษฎร เพื่อมิให้เกิดปัญหาดังเช่นที่เคยเกิดเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗</p> <p>- กำหนดให้อำนาจแก่ประธานวุฒิสภาในการเรียกประชุมวุฒิสภาและเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>- เป็นหลักการที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้มีองค์กรในการวินิจฉัยกรณีที่มีปัญหาเกิดขึ้น</p>	-	-	-
<p>มาตรา ๑๓๘ สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมเกี่ยวกับกิจการในอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- ปรับปรุงการบัญญัติใหม่ให้กระชับรัด โดยยังคงหลักการที่ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภามีอำนาจตราข้อบังคับในเรื่องการเลือกและการปฏิบัติหน้าที่ของประธานสภา รองประธานสภา เรื่องหรือกิจการอันเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสามัญแต่ละชุด การปฏิบัติหน้าที่และ</p>	มาตรา ๑๙๑	มาตรา ๑๓๔	มาตรา ๓๕ (๓)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องกำหนดให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นสมาชิกพรรคการเมืองตามมาตรา ๑๑๗ เป็นประธานกรรมการสามัญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือทำหน้าที่กำกับติดตามเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ</p> <p>เมื่อสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาให้ความเห็นชอบข้อบังคับการประชุมตามมาตรา ๑๑๗ แล้ว ก่อนประกาศใช้ ให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา</p>	<p>องค์ประชุมของคณะกรรมการ วิธีการประชุม การเสนอและพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและร่างพระราชบัญญัติ การเสนอญัตติ การปรึกษา การอภิปราย การลงมติ การบันทึกการลงมติ การเปิดเผยการลงมติ การตั้งกระทู้ถาม การเปิดอภิปรายทั่วไป การรักษาระเบียบและความเรียบร้อย และการอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีอำนาจตราข้อบังคับเกี่ยวกับกิจการอื่น</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อวางหลักการเพื่อให้ฝ่ายค้านสามารถใช้กลไกของสภาในการควบคุมตรวจสอบการบริหารราชการของรัฐบาลได้</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อเพิ่มหลักเกณฑ์ กำหนดให้ข้อบังคับการประชุมสภา ต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบด้วยรัฐธรรมนูญก่อนประกาศใช้ เช่นเดียวกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ เพราะ</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๓)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ซึ่งต้องกระทำให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง</p> <p>คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่วินิจฉัยว่าร่างข้อบังคับการประชุมข้อใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งนั้นเป็นอันตกไป ในกรณีที่วินิจฉัยว่าข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญหรือข้อบังคับการประชุมใดตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ให้ร่างข้อบังคับการประชุมนั้นเป็นอันตกไป</p>	<p>ข้อบังคับการประชุมอาจจำกัดหรือขยายหลักการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญเกินกว่าที่รัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ ในกรณีร่างข้อบังคับการประชุมข้อใดมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งนั้นเป็นอันตกไป ส่วนในกรณีที่วินิจฉัยว่าสาระสำคัญของข้อบังคับการประชุมหรือกระบวนการตราข้อบังคับการประชุมตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ให้ร่างข้อบังคับการประชุมนั้นเป็นอันตกไป</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๓)</p>
<p>มาตรา ๑๓๙ สมาชิกแทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา มีอำนาจเลือกสมาชิกของแต่ละสภาตั้งเป็นคณะกรรมการสามัญ และมีอำนาจเลือกบุคคลผู้เป็นสมาชิกหรือมิได้เป็นสมาชิก ตั้งเป็น</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เพิ่มบทบัญญัติให้อำนาจรัฐสภาตั้งคณะกรรมการสามัญของรัฐสภาหรือคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภาได้เมื่ออยู่ในอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา</p>	<p>มาตรา ๑๘๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๓๕ วรรคหนึ่ง</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คณะกรรมการวิสามัญ เพื่อกระทำการ พิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่องใด ๆ อันอยู่ใน อำนาจหน้าที่ของสภา แล้วรายงานต่อสภา มติตั้ง คณะกรรมการดังกล่าวต้องระบุงิจการหรือเรื่อง ให้ชัดเจนและไม่ซ้ำหรือซ้อนกับกิจการหรือเรื่อง อันอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการอื่น</p> <p>เอกสิทธิ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๕ นั้น ให้คุ้มครองถึงบุคคลผู้กระทำการที่ตามมาตรานี้ด้วย</p> <p>กรรมการสามัญซึ่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมด ต้องมีจำนวนตาม หรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของแต่ละพรรคการเมือง ที่มีอยู่ในสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับการประชุม สภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๓๘ ให้ประธานสภา</p>	<p>เช่น คณะกรรมการสามัญพิจารณาคำร้องให้ถอดถอน หรือ คณะกรรมการการต่างประเทศของรัฐสภาเพื่อพิจารณาหนังสือสัญญา ตามมาตรา ๑๘๓</p>	<p>มาตรา ๑๘๙ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๘๙ วรรคห้า</p> <p>มาตรา ๑๘๙ วรรคหก</p>	<p>มาตรา๑๓๕ วรรคสี่</p> <p>มาตรา๑๓๕ วรรคห้า</p> <p>มาตรา๑๓๕ วรรคหก</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ผู้แทนราษฎรเป็นผู้กำหนดอัตราส่วนตามวรรคสาม</p> <p>คณะกรรมการการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจออกคำสั่งเรียกเอกสารจากบุคคลใด หรือเชิญหรือออกคำสั่งเรียกบุคคลใดมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในกิจการที่กระทำหรือในเรื่องที่พิจารณาสอบสวนหรือศึกษาอยู่นั้นได้ และให้คำสั่งเรียกดังกล่าวมีผลบังคับตามที่กฎหมายบัญญัติ แต่จะมีคำสั่งเรียกผู้พิพากษาหรือตุลาการที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ในกระบวนการวิธีพิจารณาพิพากษาอรรถคดีหรือการบริหารงานบุคคลของแต่ละศาล และผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยตรงตามรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย มิได้</p> <p>ในกรณีที่บุคคลตามวรรคห้าเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงาน</p>	<p>- คณะกรรมการการอาจเชิญบุคคลมาแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นโดยไม่มีสภาพบังคับทางอาญา แต่ในกรณีที่มีคำสั่งเรียกตามพระราชบัญญัติคำสั่งเรียกของคณะกรรมการการของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ การฝ่าฝืนคำสั่งเรียกจะมีความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าว อนึ่ง การขอเอกสารต้องทำเป็นคำสั่งเรียกเท่านั้น</p>	<p>มาตรา ๑๘๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๘๙</p>	<p>มาตรา ๑๓๕ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๓๕</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ของรัฐ ให้ประธานกรรมการแจ้งให้รัฐมนตรี ซึ่งบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหน่วยงานที่บุคคลนั้น สังกัดทราบและมีคำสั่งให้บุคคลนั้นดำเนินการตาม วรรคห้า เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย หรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน บุคคลนั้นมีสิทธิ ที่จะไม่แถลงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือส่ง เอกสาร ได้</p> <p>ให้นำความในวรรคสอง วรรคห้า และ วรรคหก มาใช้บังคับกับคณะกรรมการของ รัฐสภา คณะกรรมการร่วมกันของรัฐสภาตาม มาตรา ๑๔๖ และคณะกรรมการร่วมกันตาม มาตรา ๑๔๘ (๓) ด้วย</p>		<p>วรรคสาม</p>	<p>วรรคสาม</p>	

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๕</p> <p style="text-align: center;">การประชุมร่วมกันของรัฐสภา</p>				
<p>มาตรา ๑๔๐ ในกรณีต่อไปนี้ ให้รัฐสภาประชุมร่วมกัน</p> <p>(๑) การให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ตามมาตรา ๑๘</p> <p>(๒) การปฎิญาณตนของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ต่อรัฐสภาตามมาตรา ๒๑</p> <p>(๓) การรับทราบการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายที่ตราว่าด้วยการสืบราชสันตติวงศ์</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่เพิ่ม (๑๓) (๑๗) และ (๑๘) ขึ้นใหม่</p>	<p>มาตรา ๑๘๓</p> <p>มาตรา ๑๘๓ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๘๓ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๘๓ (๓)</p>	<p>มาตรา ๑๓๖</p> <p>มาตรา ๑๓๖ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๓๖ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๓๖ (๓)</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๒)</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>พระพุทธศักราช ๒๕๖๗ ตามมาตรา ๒๒</p> <p>(๔) การรับทราบหรือให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติตามมาตรา ๒๓</p> <p>(๕) การมีมติให้รัฐสภาพิจารณาเรื่องอื่นในสมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติได้ตามมาตรา ๑๓๒ วรรคสี่</p> <p>(๖) การให้ความเห็นชอบในการปิดสมัยประชุมตามมาตรา ๑๓๒ วรรคหก</p> <p>(๗) การเปิดประชุมรัฐสภาตามมาตรา ๑๓๓</p>		<p>มาตรา ๑๔๓ (๔)</p> <p>มาตรา ๑๔๓ (๖)</p> <p>มาตรา ๑๔๓ (๗)</p> <p>มาตรา ๑๔๓ (๘)</p>	<p>มาตรา ๑๓๖ (๔)</p> <p>มาตรา ๑๓๖ (๕)</p> <p>มาตรา ๑๓๖ (๖)</p> <p>มาตรา ๑๓๖ (๗)</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๒)</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
(๘) การตราข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ตามมาตรา ๑๔๑		มาตรา ๑๔๓ (๑๑)	มาตรา ๑๓๖ (๘)	-
(๙) การให้ความเห็นชอบให้พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่าง พระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๖		มาตรา ๑๔๓ (๙)	มาตรา ๑๓๖ (๙)	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๖) (๑๐)
(๑๐) การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติใหม่ ตามมาตรา ๑๕๒		มาตรา ๑๔๓ (๕)	มาตรา ๑๓๖ (๑๐)	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๖) (๑๐)
(๑๑) การให้ความเห็นชอบให้พิจารณา ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ หรือร่างพระราชบัญญัติต่อไป		มาตรา ๑๔๓ (๑๐)	มาตรา ๑๓๖ (๑๑)	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ตามมาตรา ๑๕๖ วรรคสอง</p> <p>(๑๒) การแถลงนโยบายตามมาตรา ๑๖๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>(๑๓) การให้ความเห็นชอบยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามมาตรา ๑๗๐</p> <p>(๑๔) การเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๗๑</p>	<p>- ความใน (๑๓) ของร่างมาตรา ๑๔๐ สอดคล้องกับร่างมาตรา ๑๗๐ ความว่า “ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตลอดจนยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งรวมถึงนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว...” หมายความว่า ยุทธศาสตร์ชาติ รวมถึงนโยบายความมั่นคงแห่งชาติด้วย</p>	<p>มาตรา ๑๔๓ (๑๒)</p> <p>มาตรา ๑๔๓ (๑๓)</p>	<p>มาตรา ๑๓๖ (๑๒)</p> <p>มาตรา ๑๓๖ (๑๓)</p>	<p>(๓) (๖) (๑๐)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑๕) การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงครามตามมาตรา ๑๘๒</p> <p>(๑๖) การรับฟังคำชี้แจงและการให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๘๓</p> <p>(๑๗) การมีมติให้ถอดถอนบุคคลออกจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔๐</p> <p>(๑๘) การมีมติให้ความเห็นชอบให้บทบัญญัติในภาค ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง ยังคงใช้บังคับอยู่ต่อไป ตามมาตรา ๒๕๘ (๒)</p>		<p>มาตรา ๑๘๓ (๑๔)</p> <p>มาตรา ๑๘๓ (๑๕)</p>	<p>มาตรา ๑๓๖ (๑๔)</p> <p>มาตรา ๑๓๖ (๑๕)</p>	<p>(๓) (๖) (๗) (๘)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๖) (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑๙) การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญตาม มาตรา ๒๗๐ และมาตรา ๒๗๑</p> <p>(๒๐) กรณีอื่นตามที่บัญญัติไว้ใน รัฐธรรมนูญนี้</p>		<p>มาตรา ๑๙๓ (๑๖)</p>	<p>มาตรา ๑๓๖ (๑๖)</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๖) (๙)</p>
<p>มาตรา ๑๔๑ ในการประชุมร่วมกัน ของรัฐสภาให้ใช้ข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ในระหว่างที่ยังไม่มีข้อบังคับการประชุมรัฐสภา ให้ใช้ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรโดยอนุโลม ไปพลางก่อน</p> <p>ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓๘ วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับกับการตราข้อบังคับการประชุม รัฐสภาด้วย โดยอนุโลม</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มความในวรรคสอง เพื่อให้ข้อบังคับการประชุม รัฐสภาที่ได้รับความเห็นชอบ ต้องส่งศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาความชอบ ด้วยรัฐธรรมนูญเช่นเดียวกับข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎรและ ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา ด้วย</p>	<p>มาตรา ๑๙๔</p>	<p>มาตรา ๑๓๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ให้นำบทที่ใช้แก่สภาทั้งสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>เว้นแต่ในเรื่องการตั้งคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นสมาชิกของแต่ละสภาจะต้องมีจำนวนตามหรือใกล้เคียงกับอัตราส่วนของจำนวนสมาชิกของแต่ละสภา</p>		<p>มาตรา ๑๙๔</p>	<p>มาตรา ๑๓๗ วรรคสอง</p>	<p>(๓) (๖)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๖)</p>

ตารางสรุปเจตนารมณ์รายมาตราของร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ส่วนที่ ๖</p> <p>การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติ</p>				
<p>มาตรา ๑๔๒ ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ ก็แต่โดย</p> <p>(๑) คณะรัฐมนตรี</p> <p>(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวน ไม่น้อยกว่ายี่สิบคน</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๔๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๔๒ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๔๒ (๒)</p>	<p>มาตรา ๑๔</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๓) ศาลหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย เฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดองค์กรและกฎหมายที่ประธานศาลหรือประธานองค์กรนั้นเป็นผู้รักษาการ หรือ</p> <p>(๔) ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคนเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามมาตรา ๖๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่ร่างพระราชบัญญัติที่มีผู้เสนอตาม (๒) (๓) หรือ (๔) เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน จะเสนอได้ก็ต่อเมื่อมีคำรับรองของนายกรัฐมนตรี</p> <p>ในกรณีที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้เสนอร่างพระราชบัญญัติใดตาม (๔) แล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเริ่มพิจารณาภายในเวลาไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้น หรือวันที่นายกรัฐมนตรี</p>	<p>- เป็นการให้สิทธิประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายในภาค ๑ หมวด ๒ ส่วนที่ ๒ สิทธิและเสรีภาพของบุคคล และภาค ๒ หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อเป็นการเร่งรัดให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาภายในไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้น</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๑๗๐</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสอง</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๔๒ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๔๒ (๔)</p> <p>มาตรา ๑๔๒ วรรคสอง</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ส่งคำรับรองกลับคืนมา หากบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการเดียวกับร่างพระราชบัญญัตินั้นอีกให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๖ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นด้วย</p> <p>เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติภาค ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง ให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์การปฏิรูปและการปรองดองแห่งชาติตามมาตรา ๒๕๙ มีอำนาจเสนอร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิรูปและการสร้างความปรองดองได้ตามมาตรา ๒๖๓</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติ ให้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรก่อน</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการยุทธศาสตร์การปฏิรูปและการปรองดองแห่งชาติมีสิทธิเสนอร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการปฏิรูปและการสร้างความปรองดองได้ เพื่อให้การปฏิรูปและการสร้างความปรองดองเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>- เพื่อสะท้อนหลักการในเรื่องการพิจารณาร่างกฎหมายของรัฐสภา โดยกำหนดให้เสนอร่างพระราชบัญญัติต่อสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาตามลำดับ</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ต้องมีบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเสนอมาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติด้วย</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อรัฐสภาต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบและให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลรายละเอียดของร่างพระราชบัญญัตินั้นได้โดยสะดวก</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า และวรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๒ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีเจตนารมณ์ให้การดำเนินการดังกล่าวต้องเป็นไปอย่างจริงจัง</p>	-	<p>มาตรา ๑๔๒ วรรคห้า</p> <p>มาตรา ๑๔๒ วรรคหก</p>	-
<p>มาตรา ๑๔๓ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรวินิจฉัยว่ามีสาระสำคัญเกี่ยวกับเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ หรือผู้พิการหรือทุพพลภาพ หากสภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภามีได้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	มาตรา ๑๔๐	มาตรา ๑๕๒	มาตรา ๓๕ (๒)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภาตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นประกอบด้วยผู้แทน องค์การภาคประชาสังคมเกี่ยวกับบุคคลประเภทนั้น มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวน กรรมาธิการทั้งหมด ทั้งนี้ โดยมีสัดส่วนหญิงและ ชายที่ใกล้เคียงกัน</p>				
<p>มาตรา ๑๔๔ ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติว่าด้วย เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับ ภาษีหรืออากร</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสาม และ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสาม (๑)</p>	<p>มาตรา ๑๔๓ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๔๓ (๑)</p>	<p>มาตรา ๑๔ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๔ วรรคสาม</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงิน แผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณแผ่นดิน</p> <p>(๓) การกู้เงิน การค้ำประกัน การใช้เงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ</p> <p>(๔) เงินตรา</p> <p>ในกรณีที่เป็นที่สงสัยว่าร่าง พระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินที่จะต้องมีการรับรองของนายกรัฐมนตรีหรือไม่ ให้เป็นอำนาจของที่ประชุมร่วมกันของประธานสภาผู้แทนราษฎร รองประธานสภาผู้แทนราษฎร และประธานกรรมาธิการสามัญของสภาผู้แทนราษฎรทุกคณะ เป็นผู้วินิจฉัย</p>	<p>- เพิ่มตำแหน่งรองประธานสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมร่วมกันกรณีตามวรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสาม (๒)</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสาม (๓)</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสาม (๔)</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๑๔๓ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๔๓ (๓)</p> <p>มาตรา ๑๔๓ (๔)</p> <p>มาตรา ๑๔๓ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๔ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๔ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๔ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๔ วรรคสี่</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรจัดให้มีการประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณากรณีตามวรรคสอง ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่กรณีดังกล่าว</p> <p>มติของที่ประชุมร่วมกันตามวรรคสอง ให้ใช้เสียงข้างมากเป็นประมาณ ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด</p>		<p>มาตรา ๑๖๙ วรรคห้า</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคหก</p>	<p>มาตรา ๑๔๓ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๔๓ วรรคสี่</p>	<p>-</p> <p>-</p>
<p>มาตรา ๑๔๕ ร่างพระราชบัญญัติใดที่ในชั้นรับหลักการไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน แต่สภาผู้แทนราษฎรได้แก้ไขเพิ่มเติม และประธานสภาผู้แทนราษฎรเห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทำให้มีลักษณะเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งระงับการพิจารณาไว้ก่อน และภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เพิ่มตำแหน่งรองประธานสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมร่วมกันเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่า ร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่</p>	<p>มาตรา ๑๗๑</p>	<p>มาตรา ๑๔๔ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒) และ (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>กรณีดังกล่าว ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นไปให้ที่ประชุมร่วมกันตามมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง เป็นผู้วินิจฉัย</p> <p>ในกรณีที่ที่ประชุมร่วมกันตามวรรคหนึ่งวินิจฉัยว่าการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทำให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นมีลักษณะเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นไปให้นายกรัฐมนตรีรับรอง ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่ให้คำรับรอง ให้สภาผู้แทนราษฎรดำเนินการแก้ไขเพื่อมิให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน</p>		มาตรา ๑๗๑	มาตรา ๑๔๔ วรรคสอง	มาตรา ๓๕ (๒) และ (๓)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๔๖ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงต่อรัฐสภาตามมาตรา ๑๖๘ ว่าจำเป็นต่อการบริหารราชการแผ่นดิน หากสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติไม่ให้ความเห็นชอบในวาระที่หนึ่งหรือวาระที่สาม และคะแนนเสียงที่ไม่ให้ความเห็นชอบไม่ถึงสามในห้าหรือไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ แล้วแต่กรณี คณะรัฐมนตรีอาจขอให้รัฐสภาประชุมร่วมกันเพื่อมีมติอีกครั้งหนึ่ง หากรัฐสภามีมติให้ความเห็นชอบ ให้ตั้งบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกของแต่ละสภามีจำนวนเท่ากันตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอ ประกอบกันเป็นคณะกรรมการร่วมกันของรัฐสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัตินั้น และให้คณะกรรมการร่วมกัน</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าถ้าร่างพระราชบัญญัติสำคัญที่คณะรัฐมนตรีระบุไว้ในนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาก่อนเข้าบริหารราชการแผ่นดินไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงไม่ถึงกึ่งหนึ่ง คณะรัฐมนตรีไม่มีความจำเป็นที่จะต้องแสดงความรับผิดชอบทางการเมืองโดยการลาออก แต่สามารถขอให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติใหม่ได้ ซึ่งเป็นมาตรการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาล โดยเฉพาะในกรณีที่ป็นรัฐบาลผสม</p>	<p>มาตรา ๑๗๓</p>	<p>มาตรา ๑๔๕</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ของรัฐสภารายงานและเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัติที่ได้พิจารณาแล้วต่อรัฐสภา ถ้ารัฐสภามีมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัตินั้นด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าหรือเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๑ แต่ถ้ารัฐสภามีมติไม่ให้ความเห็นชอบ ให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป</p>				
<p>มาตรา ๑๕๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕๒ เมื่อสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอตามมาตรา ๑๕๒ วรรคห้า</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๕๖ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และลงมติเห็นชอบแล้ว ให้สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อวุฒิสภา วุฒิสภาต้องพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานั้นให้เสร็จภายในหกสัปดาห์ แต่ถ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ต้องพิจารณาให้เสร็จภายในสามสัปดาห์ ทั้งนี้ เว้นแต่วุฒิสภาจะได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งต้องไม่เกินสามสัปดาห์ กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม และให้เริ่มนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา</p> <p>กำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ไม่ให้นับรวมระยะเวลาที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๕๐ วรรคสอง</p> <p>ถ้าวุฒิสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัตินั้น</p>		<p>มาตรา ๑๗๔ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๗๔ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๔๖ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๔๖ วรรคสาม</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรเสนอร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินไปยังวุฒิสภา ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรแจ้งไปด้วยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอไปนั้นเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน คำแจ้งของประธานสภาผู้แทนราษฎรให้ถือเป็นเด็ดขาด</p> <p>ในกรณีที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรมิได้แจ้งไปว่าร่างพระราชบัญญัติใดเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน</p>		<p>มาตรา ๑๗๔ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๗๔ วรรคห้า</p>	<p>มาตรา ๑๔๖ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๔๖ วรรคห้า</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔๖ เมื่อวุฒิสภาได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จแล้ว</p> <p>(๑) ถ้าเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๑</p> <p>(๒) ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร ให้ยับยั้งร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้ก่อน และส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎร</p> <p>(๓) ถ้าแก้ไขเพิ่มเติม ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติตามที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปยังสภาผู้แทนราษฎร ถ้าสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๑ ถ้าเป็นกรณีอื่น ให้แต่ละสภที่ตั้งบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสถานนั้น ๆ มีจำนวนเท่ากันตามที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนด ประกอบเป็น</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๗๕</p> <p>มาตรา ๑๗๕ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๗๕ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๗๕ (๓)</p>	<p>มาตรา ๑๔๗</p> <p>มาตรา ๑๔๗ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๔๗ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๔๗ (๓)</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒)</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้น และให้คณะกรรมการร่วมกันรายงานและเสนอร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้วต่อสภาทั้งสอง ถ้าสภาทั้งสองต่างเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๑ ถ้าสภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นชอบด้วย ก็ให้ยับยั้งร่างพระราชบัญญัตินั้นไว้ก่อน</p> <p>การประชุมคณะกรรมการร่วมกันต้องมีกรรมการของสภาทั้งสองมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าวุฒิสภาไม่ส่งร่างพระราชบัญญัติคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎรภายในกำหนดเวลาตาม</p>		<p>มาตรา ๑๗๕ วรรคสาม</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๔๗ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๔๗ วรรคสี่</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
มาตรา ๑๔๗ ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัตินั้น และให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๕๑ ต่อไป				
<p>มาตรา ๑๔๙ ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ตามมาตรา ๑๔๘ นั้น สภาผู้แทนราษฎรจะยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ต่อเมื่อเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันได้ล่วงพ้นไปนับแต่วันที่วุฒิสภาส่งร่างพระราชบัญญัตินั้นคืนไปยังสภาผู้แทนราษฎรสำหรับกรณีการยับยั้งตามมาตรา ๑๔๘ (๒) และนับแต่วันที่สภาใดสภาหนึ่งไม่เห็นชอบด้วย สำหรับกรณีการยับยั้งตามมาตรา ๑๔๘ (๓) ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างเดิมหรือร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มี</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยมีการคงให้เป็นเอกสิทธิ์แก่สภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นในการที่จะยืนยันร่างเดิมที่ได้รับการเสนอ หรือร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณา</p>	มาตรา ๑๗๖	มาตรา ๑๔๘	มาตรา ๓๕ (๒) และ (๕)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>อยู่ของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๑</p> <p>ถ้าร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน สภาผู้แทนราษฎรอาจยกร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทันที ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างเดิมหรือร่างที่คณะกรรมการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรแล้ว ให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๑</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติใดที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งได้เข้าชื่อเสนอตามมาตรา ๑๔๒ (๔) ถ้าร่างพระราชบัญญัตินั้นต้องเป็นอันตกไป</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกัน มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา อาจร้องขอให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นได้ตามข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา</p>				
<p>มาตรา ๑๕๐ ในระหว่างที่มีการย้บยั้งร่างพระราชบัญญัติใดตามมาตรา ๑๔๘ คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ศาลองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รวมทั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์การปฏิรูปและการปรองดองแห่งชาติ จะเสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มความไม่ให้ศาลหรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย และคณะกรรมการยุทธศาสตร์การปฏิรูปและการสร้างความปรองดองแห่งชาติ รวมทั้งประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเสนอร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ต้องย้บยั้งไว้ได้</p>	<p>มาตรา ๑๗๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๔๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ มิได้</p> <p>ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรหรือวุฒิสภา เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอหรือส่งให้พิจารณานั้น เป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีหลักการอย่างเดียวกันหรือคล้ายกันกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่ต้องยับยั้งไว้ ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป</p>		<p>มาตรา ๑๗๗ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๔๙ วรรคสอง</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๕๑ ร่างพระราชบัญญัติที่ได้รับ ความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว ให้นายกรัฐมนตรี นำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายภายในยี่สิบวัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัตินั้นจากรัฐสภา เพื่อพระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธย และ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับ เป็นกฎหมายได้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๙๓</p>	<p>มาตรา ๑๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง</p>
<p>มาตรา ๑๕๒ ร่างพระราชบัญญัติใด พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วยและ พระราชทานคืนมายังรัฐสภา หรือเมื่อพ้นเก้าสิบวัน แล้วมิได้พระราชทานคืนมา รัฐสภาจะต้องปรึกษา เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัตินั้นใหม่ ถ้ารัฐสภามีมติ ยืนยันตามเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสาม ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๙๔</p>	<p>มาตรา ๑๕๑</p>	<p>มาตรา ๑๕ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>แล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างพระราชบัญญัตินั้น ขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายอีกครั้งหนึ่ง เมื่อพระมหากษัตริย์มิได้ทรงลงพระปรมาภิไธย หรือมิได้พระราชทานคืนมาภายในสามสิบวัน ให้นายกรัฐมนตรีนำพระราชบัญญัตินั้นประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นกฎหมายได้เสมือน หนึ่งว่าพระมหากษัตริย์ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้ว</p>				
<p>มาตรา ๑๕๓ ให้มีพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ดังต่อไปนี้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใหม่ จำนวน ๔ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ยุทธศาสตร์ชาติ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลังและ การงบประมาณภาครัฐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย ยุทธศาสตร์ปฏิรูปและการปรองดอง และพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ</p>	-	มาตรา ๑๓๘	มาตรา ๓๕

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา</p>		-	มาตรา ๑๓๘ (๑)	มาตรา ๓๕ (๔) และ (๕)
<p>(๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง</p>		-	มาตรา ๑๓๘ (๒)	มาตรา ๓๕ (๓) (๔) และ (๕)
<p>(๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง</p>		-	มาตรา ๑๓๘ (๓)	มาตรา ๓๕ (๓) (๔) และ (๕)
<p>(๔) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการออกเสียงประชามติ</p>		-	มาตรา ๑๓๘ (๔)	มาตรา ๓๕ (๖)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
(๕) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญและวิธีพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ		-	มาตรา ๑๓๘ (๕)	มาตรา ๓๕ (๔) และ (๖)
(๖) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง		-	มาตรา ๑๓๘ (๖)	มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)
(๗) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน		-	มาตรา ๑๓๘ (๙)	มาตรา ๓๕ (๓)
(๘) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต		-	มาตรา ๑๓๘ (๘)	มาตรา ๓๕ (๓)
(๙) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน		-	มาตรา ๑๓๘ (๗)	มาตรา ๓๕ (๓)
(๑๐) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยยุทธศาสตร์ชาติ		-	-	มาตรา ๓๕ (๘)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลังและการงบประมาณภาครัฐ</p> <p>(๑๒) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยยุทธศาสตร์การปฏิรูปและการปรองดอง</p> <p>(๑๓) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปฏิรูปประเทศ</p>		-	-	มาตรา ๓๕ (๑๐)
<p>มาตรา ๑๕๔ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะเสนอได้ก็แต่โดย</p> <p>(๑) คณะรัฐมนตรี</p>	- คงหลักการตามตามมาตรา ๑๓๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	-	มาตรา ๑๓๙ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๓๙ (๑)	มาตรา ๑๔ วรรคหก -

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา หรือ</p> <p>(๓) ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตยของรัฐ ซึ่งประธานศาลหรือประธานองค์กรนั้นเป็นผู้รักษาการ</p>		-	<p>มาตรา ๑๓๙ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๓๙ (๓)</p>	-
<p>มาตรา ๑๕๕ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาให้กระทำเป็นสามวาระดังต่อไปนี้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	-	มาตรา ๑๔๐	มาตรา ๑๔

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๑) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่ง ชั้นรับหลักการ และในวาระที่สองชั้นพิจารณา เรียงลำดับมาตรา ให้ถือเสียงข้างมากของแต่ละสภา เว้นแต่เป็นการลงมติไม่ให้ความเห็นชอบในวาระ ที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ต้องใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สองในสาม</p> <p>(๒) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สาม ต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้ เป็นพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ไม่น้อย กว่าสามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ของแต่ละสภา</p> <p>ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการตรา พระราชบัญญัติ มาใช้บังคับกับการพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>- ปรับการกำหนดคะแนนเสียงในการให้ความเห็นชอบใหม่ เพื่อให้การ แก้ไขพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญยากกว่าพระราชบัญญัติ ธรรมดา</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๔๐ (๑)</p> <p>มาตรา ๑๔๐ (๒)</p> <p>มาตรา ๑๔๐ วรรคสอง</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๔</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๕๖ ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎร สันอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ ให้ร่าง รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ หรือร่างพระราชบัญญัติ ที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบด้วย หรือเมื่อพ้น เก้าสิบวันแล้วมิได้พระราชทานคืนมานั้น เป็นอันตกไป</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เว้นแต่วรรคสามของมาตรา ดังกล่าว มิได้นำมาบัญญัติไว้ด้วย ทั้งนี้ ได้เพิ่มกรณีของร่าง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้อาจตกไป หรืออาจได้รับการ พิจารณาต่อไปได้ ภายใต้เงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนด</p> <p>- เพิ่มหลักการที่ให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๖๖</p>	<p>มาตรา ๑๗๘ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๕๓ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒)</p>
<p>ในกรณีที่สภาผู้แทนราษฎรสันอายุหรือ สภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ ภายหลังจากการเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือรัฐสภา แล้วแต่กรณี จะพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือร่าง พระราชบัญญัติ ที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ ต่อไปได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่ภายหลัง การเลือกตั้งทั่วไปร้องขอภายในหกสิบวันนับแต่วัน</p>	<p>- เพิ่มหลักการขึ้นใหม่ ในกรณีร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยประชาชนที่ รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้วไม่ว่าอยู่ในวาระหนึ่ง วาระสอง หรือวาระสาม หากสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงแล้วมีการเลือกตั้งและได้สภาผู้แทนราษฎร ชุดใหม่ก็ให้พิจารณาต่อไปได้ไม่ต้องมีมติของรัฐสภาและให้พิจารณาต่อไป ในชั้นที่ร่างดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณา ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองสิทธิของ ประชาชนในการเข้าชื่อเสนอกฎหมาย มิให้ถูกระงับโดยผลของการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง</p>	<p>มาตรา ๑๗๘ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๕๓ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๒) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เรียกประชุมรัฐสภาครั้งแรกหลังการเลือกตั้งทั่วไป และรัฐสภามีมติเห็นชอบด้วย แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีมิได้ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ หรือร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป แต่ถ้าเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งเข้าชื่อเสนอตามมาตรา ๑๕๒ (๔) ที่รัฐสภายังมิได้ให้ความเห็นชอบ ให้รัฐสภาที่มีขึ้นภายหลังการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นการเลือกตั้งทั่วไป พิจารณาต่อไปโดยไม่ต้องมีมติตามวรรคนี้อีก</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ให้ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันตกไป</p> <p>ในกรณีที่คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ มีผลทำให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เป็นอันตกไปตามวรรคสอง ให้ส่งร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นกลับคืนสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเพื่อพิจารณาตามลำดับ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อมิให้ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้ โดยมติในการแก้ไขเพิ่มเติมให้ใช้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่า สามในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา แล้วให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการตาม มาตรา ๑๕๑ หรือมาตรา ๑๕๒ แล้วแต่กรณี ต่อไป</p>		-	<p>มาตรา ๑๔๑ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา นี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิในการดำเนินการตาม มาตรา ๒๒๐ และมาตรา ๒๒๑</p>				
<p>มาตรา ๑๕๘ ร่างพระราชบัญญัติ ที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว ก่อนที่นายกรัฐมนตรี จะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อ พระมหากษัตริย์ทรงลงพระปรมาภิไธยตามมาตรา ๑๕๑ หรือร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภาลงมติ ยืนยันตามมาตรา ๑๕๒ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำ ร่างพระราชบัญญัตินั้นขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อม ถวายอีกครั้งหนึ่ง</p> <p>(๑) หากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก วุฒิสภา หรือสมาชิกของทั้งสองสภารวมกัน มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิก</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา เห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้เสนอความเห็นต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานวุฒิสภา หรือประธานรัฐสภา แล้วแต่กรณี แล้วให้ประธานแห่งสภาที่ได้รับความเห็นดังกล่าวส่งความเห็นนั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย และแจ้งให้นายกรัฐมนตรีทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>(๒) หากนายกรัฐมนตรีเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ หรือตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ให้ส่งความเห็นเช่นว่านั้นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย และแจ้งให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรและประธานวุฒิสภาทราบโดยไม่ชักช้า</p>		<p>มาตรา ๒๖๒ (๓)</p>	<p>มาตรา ๑๕๔ (๒)</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในระหว่างที่ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ให้นายกรัฐมนตรีระงับการดำเนินการ ทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวไว้จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย</p> <p>ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ หรือวินิจฉัยว่ามีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ และข้อความดังกล่าวเป็นสาระสำคัญ ให้ร่างพระราชบัญญัตินั้นเป็นอันตกไป</p> <p>ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าร่างพระราชบัญญัตินั้นมีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ แต่มิใช่กรณีตามวรรคสาม ให้ข้อความที่ขัดหรือแย้งนั้นเป็นอันตกไป และให้นายกรัฐมนตรีดำเนินการตามมาตรา ๑๕๑ หรือมาตรา ๑๕๒ แล้วแต่กรณี ต่อไป</p>		<p>มาตรา ๒๖๒ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๖๒ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๒๖๒ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๑๕๔ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๕๔ วรรคสาม</p> <p>มาตรา ๑๕๔ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา นี้ไม่กระทบกระเทือนสิทธิในการดำเนินการตาม มาตรา ๒๒๐ และมาตรา ๒๒๑</p>				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">ส่วนที่ ๘ การควบคุม การบริหารราชการแผ่นดิน</p>				
<p>มาตรา ๑๕๙ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาแต่ละคนมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในเรื่องใดเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ และนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องตอบโดยเร็ว แต่นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีย่อมมีสิทธิที่จะไม่ตอบเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่าเรื่องนั้นยังไม่ควรเปิดเผยเพราะเกี่ยวกับความมั่นคงหรือประโยชน์สำคัญของแผ่นดิน</p> <p>สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอาจตั้งกระทู้ถามสดต่อนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีได้ตามที่กำหนดในข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มคำว่า นายกรัฐมนตรี เพื่อความชัดเจน</p> <p>- เพิ่มถ้อยคำ “มีหน้าที่ต้องตอบโดยเร็ว” เพื่อให้นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีตระหนักถึงหน้าที่ในการตอบกระทู้ต่อสภาและให้เห็นความสำคัญต่อกระบวนการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจของรัฐสภา</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อส่งเสริมหลักการตรวจสอบและถ่วงดุลตามหลักการแบ่งแยกอำนาจโดยผู้แทนปวงชน และการกำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องตอบกระทู้ถามสดด้วยตนเอง</p>	<p>มาตรา ๑๘๓</p> <p style="text-align: center;">-</p>	<p>มาตรา ๑๕๖</p> <p style="text-align: center;">-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p> <p style="text-align: center;">-</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
และนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องตอบ กระทู้ถามนั้นด้วยตนเอง เว้นแต่มีเหตุจำเป็น อันมิอาจหลีกเลี่ยงได้	เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อเพิ่มความสำคัญของ กระบวนการตรวจสอบและถ่วงดุลอำนาจดังกล่าว			
<p>มาตรา ๑๖๐ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิก ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิ เข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ ไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี ญัตติดังกล่าวต้องเสนอ ชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีคนต่อไปด้วย และเมื่อได้เสนอญัตติแล้ว จะยุบสภาผู้แทนราษฎร มิได้ เว้นแต่จะมีการถอนญัตติหรือการลงมตินั้น ไม่ได้คะแนนเสียงตามวรรคสาม</p> <p>การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตาม วรรคหนึ่ง ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- ได้เพิ่มกรณีที่สังเกตเห็นได้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินแผ่นดิน ซึ่ง ต้องมีการยื่นคำร้องขอต่อศาลปกครองแผนกวินัยการคลังฯ ก่อน จึงจะ</p>	<p>มาตรา ๑๘๕ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๕๘ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๕๘ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) (๔) (๕)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>นายกรัฐมนตรีซึ่งมีพฤติการณ์ร่ำรวยผิดปกติ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จงใจฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง จะเสนอโดยไม่มีการยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๒๓๙ ก่อน หรือถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินอันเล็งเห็นได้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินแผ่นดิน จะเสนอโดยไม่มีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณตามมาตรา ๒๒๙ ก่อน มิได้ และเมื่อได้มีการยื่นคำร้องขอตามมาตรา ๒๓๙ หรือมีการฟ้องคดีตามมาตรา ๒๒๙ แล้วแต่กรณี แล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้</p> <p>เมื่อการอภิปรายทั่วไปสิ้นสุดลงโดยมิใช่ด้วยมติให้ผ่านระเบียบวาระเปิดอภิปรายนั้นไป ให้สภาผู้แทนราษฎรจัดให้มีการลงมติ ซึ่งต้อง</p>	<p>สามารถเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีได้</p> <p>- เพิ่มกรณีฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง เนื่องจากเป็นหลักการเกี่ยวกับการบัญญัติในมาตรา ๗๔</p> <p>- กำหนดการนับคะแนนให้นับเฉพาะคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจเพื่อให้สอดคล้องกับญัตติที่พิจารณา</p>	<p>มาตรา ๑๘๕ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๕๘ วรรคสาม</p>	<p>และ (๖)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ไม่กระทำในวันเดียวกับวันที่การอภิปรายสิ้นสุด และให้นับเฉพาะคะแนนเสียงไม่ไว้วางใจเท่านั้น มติไม่ไว้วางใจต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะสิ้นสุดลงก่อนจะมีการลงมติดังกล่าว</p> <p>ในกรณีที่มติไม่ไว้วางใจมีคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายนั้น เป็นอันหมดสิทธิที่จะเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี อีกตลอดสมัยประชุมนั้น</p> <p>ในกรณีที่มติไม่ไว้วางใจมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>- กลไกตามวรรคท้ายนี้มีหลักการเพื่อรักษาเสถียรภาพของรัฐบาล โดยไม่กระทบต่อการอภิปรายไม่ไว้วางใจที่เป็นการให้ข้อมูลกับประชาชน โดยยังคงมีมาตรการที่จะให้รัฐบาลสิ้นสุดลงแต่รัฐสภายังคงอยู่</p>	<p>มาตรา ๑๘๕ วรรคสี่</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๕๘ วรรคสี่</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๔)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>นำชื่อผู้ซึ่งได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีคนต่อไปตามวรรคหนึ่ง กราบบังคม ทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป และมีให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๖๕ มาใช้บังคับ</p>				
<p>มาตรา ๑๖๑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในหกของจำนวนสมาชิก ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิ เข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติ ไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล และให้นำ บทบัญญัติมาตรา ๑๖๐ วรรคสอง วรรคสาม และ วรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>รัฐมนตรีคนใดพ้นจากตำแหน่งแล้ว แต่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นรัฐมนตรีอีกภายหลังจากวันที่ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อเสนอญัตติตาม</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๘๖ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๕๙ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๕๙ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>วรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีคนนั้นยังคงต้องถูกอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจตามวรรคหนึ่งต่อไป</p> <p>ให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับกับรัฐมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่งไม่เกินเก้าสิบวันก่อนวันที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเข้าชื่อเสนอญัตติตามวรรคหนึ่ง แต่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีอีก ด้วย โดยอนุโลม</p>		-	<p>มาตรา ๑๕๙ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๙)</p>
<p>มาตรา ๑๖๒ ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งอยู่ในพรรคการเมืองที่สมาชิกในสังกัดของพรรคการเมืองนั้นมีได้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีมีจำนวนไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา ๑๖๐ หรือมาตรา ๑๖๑ ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนมากวกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าว</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	-	<p>มาตรา ๑๖๐</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๕) และ (๙)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๔๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลตามมาตรา ๑๖๐ หรือมาตรา ๑๖๑ ได้ เมื่อคณะรัฐมนตรีได้บริหารราชการแผ่นดินมาเกินกว่าสองปีแล้ว</p>				
<p>มาตรา ๑๖๓ สมาชิกวุฒิสภาจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของวุฒิสภา มีสิทธิเข้าชื่อเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปในวุฒิสภาเพื่อให้คณะรัฐมนตรีแถลงข้อเท็จจริงหรือชี้แจงปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินโดยไม่มีการลงมติ</p> <p>การเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปตามมาตรา นี้ จะกระทำได้ครั้งเดียวในสมัยประชุมหนึ่ง</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๖๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๑๘๗ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๘๗ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๖๑ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๔)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p align="center">หมวด ๔ คณะรัฐมนตรี</p>				
<p>มาตรา ๑๖๔ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งและรัฐมนตรีอื่นอีกไม่เกินสามสิบห้าคน ประกอบเป็นคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่บริหารราชการแผ่นดินตามหลักความรับผิดชอบร่วมกัน</p> <p>ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๗๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๐๑ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๐๑ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๗๑ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๗๑ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินกว่าแปดปีมิได้		-	มาตรา ๑๗๑ วรรคสี่	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)
มาตรา ๑๖๕ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร มีสิทธิเสนอให้สภาผู้แทนราษฎรให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรต้องมีมติให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเรียกประชุมรัฐสภาเป็นครั้งแรกตามมาตรา ๑๓๒ มติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร แต่ในกรณีที่บุคคลที่ได้รับ	- คงหลักการตามมาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยในเรื่องการลงมตินั้นมีเนื้อความที่คงหลักการเดิมตามมาตรา ๑๗๒ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีจะต้องมีการลงมติโดยเปิดเผย - มีการเพิ่มหลักการขึ้นใหม่กำหนดให้มติในการแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีที่มีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะต้องมีคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ ต้องเป็นกรณีที่มีความจำเป็นต้องเลือกนายกรัฐมนตรีจากบุคคลภายนอก โดยเป็นดุลพินิจของสภาผู้แทนราษฎรที่จะกำหนดว่าสถานการณ์ใดมีความจำเป็นและ	มาตรา ๒๐๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม	มาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๗)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>การเสนอชื่อมิได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร การลงมติในกรณีเช่นนี้ให้กระทำโดยการลงคะแนนโดยเปิดเผย</p> <p>ในกรณีที่พ้นกำหนดสามสิบวันตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบให้ได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานสภาผู้แทนราษฎรดำเนินการตามวรรคหนึ่งใหม่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ครบกำหนดสามสิบวันดังกล่าว ในกรณีนี้ หากปรากฏว่ายังไม่มีบุคคลใดได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบให้ได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้สภาผู้แทนราษฎรนั้นเป็นอันสิ้นอายุ และให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่เป็นการเลือกตั้งทั่วไปโดยไม่ต้องตราพระราชกฤษฎีกาตาม</p>	<p>เหมาะสมที่จะต้องใช้อำนาจดังกล่าว</p> <p>- มีการเพิ่มความขึ้นใหม่ในเรื่องกระบวนการในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ได้</p>	<p>มาตรา ๒๐๓</p>	<p>มาตรา ๑๗๓</p>	<p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๑๔ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งต้องประกาศกำหนดวันเลือกตั้งภายในสี่สัปดาห์นับแต่วันที่สภาผู้แทนราษฎรนั้นสิ้นอายุ และวันเลือกตั้งนั้นต้องกำหนดเป็นวันเดียวกันทั่วราชอาณาจักร</p>				
<p>มาตรา ๑๖๖ รัฐมนตรีต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๐๖ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๐๖ วรรคหนึ่ง (๑)</p> <p>มาตรา ๒๐๖ วรรคหนึ่ง (๒)</p>	<p>มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง (๑)</p> <p>มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง (๒)</p>	<p>มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๑)</p> <p>มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๒)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า		มาตรา ๒๐๖ วรรคหนึ่ง (๓)	มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง (๓)	มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง (๓)
(๔) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๐๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๒) (๑๓) (๑๔) หรือ (๑๕)	- เพิ่มความใน (๔) ให้รัฐมนตรีต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามบางประการตาม มาตรา ๑๐๘ (๘) ที่บัญญัติขึ้นใหม่ ซึ่งนำหลักการมาจากรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๕ (๔)	มาตรา ๒๐๖ วรรคหนึ่ง (๔)	มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง (๔)	มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)
(๕) เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดย ได้พ้นโทษมายังไม่ถึงสามปีก่อนได้รับแต่งตั้งเป็น รัฐมนตรี เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดย ประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐาน หมิ่นประมาท	- ปรับเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับปรุงมาตรา ๑๐๘ (๕)	มาตรา ๒๐๖ วรรคหนึ่ง (๕)	มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง (๕)	มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๔)
(๖) เคยเป็นสมาชิกวุฒิสภาซึ่งสมาชิก ภาพสิ้นสุดลงมาแล้วยังไม่เกินสองปีนับถึงวันที่ได้รับ แต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี		มาตรา ๒๐๖ วรรคหนึ่ง (๖)	มาตรา ๑๗๔ วรรคหนึ่ง (๖)	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้องแสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลังเป็นเวลาสามปีต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี</p>	<p>- ข้อความว่า “ต้องแสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลังเป็นเวลาสามปี” นั้น จะต้องมิใช่ผู้ที่ไม่เสียภาษีมาตั้งแต่แรกแล้ว ยอมจ่ายภาษีย้อนหลังและยอมเสียค่าปรับจากการที่ตนไม่ได้จ่ายภาษี</p>	-	-	<p>(๖) และ (๗) มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)</p>
<p>นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาในขณะเดียวกันมิได้ แต่ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีให้พ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวันที่มีพระบรมราชโองการแต่งตั้ง</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้เกิดการแบ่งแยกอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายบริหารให้ชัดเจน</p>	<p>มาตรา ๒๐๔ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง</p>	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (๓) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๖๗ ก่อนเข้ารับหน้าที่ รัฐมนตรีต้องถวายสัตย์ปฏิญาณต่อพระมหากษัตริย์ ด้วยถ้อยคำ ดังต่อไปนี้</p> <p>“ข้าพระพุทธเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอถวายสัตย์ปฏิญาณว่า ข้าพระพุทธเจ้าจะจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในจริยธรรม เพื่อประโยชน์ของประเทศและประชาชน ทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- บัญญัติเพิ่มข้อความว่า “ยึดมั่นในจริยธรรม” ในส่วนของคำปฏิญาณ เพื่อให้มีลักษณะเช่นเดียวกับคำปฏิญาณของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร</p>	<p>มาตรา ๒๐๕ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๐๕ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๗๕ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๙ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๒)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๒)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๖๙ นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีต้องให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา และย่อมมีสิทธิแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภา และให้นำเอกสารที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>- ปรับเปลี่ยนหลักการการเข้าร่วมประชุมสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา ของนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรี จากคำว่า “สิทธิเข้าร่วมประชุม” เป็นคำว่า “ต้องให้ความสำคัญกับการเข้าร่วมประชุม”</p>	<p>มาตรา ๒๑๐ วรรคหนึ่ง วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๗๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓)</p>
<p>มาตรา ๑๗๐ ในการบริหารราชการแผ่นดิน รัฐมนตรีต้องดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่ได้แถลงไว้ตลอดจนยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่รัฐสภาให้ความเห็นชอบแล้ว และต้องรับผิดชอบต่อสภาผู้แทนราษฎรในหน้าที่ของตน รวมทั้งต้องรับผิดชอบต่อร่วมกันต่อรัฐสภานโยบายทั่วไปของคณะรัฐมนตรี</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มข้อความว่า “ยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งรวมถึงนโยบายความมั่นคงแห่งชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” - คำว่า “ยุทธศาสตร์ชาติ” หมายความว่ารวมถึง นโยบายความมั่นคงแห่งชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๑๒</p>	<p>มาตรา ๑๗๘</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๗๑ ในกรณีที่มีปัญหาสำคัญเกี่ยวกับการบริหารราชการแผ่นดินที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรจะฟังความคิดเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา นายกรัฐมนตรีจะแจ้งไปยังประธานรัฐสภาขอให้มีการเปิดอภิปรายทั่วไปในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้รัฐสภาจะลงมติในปัญหาที่อภิปรายมิได้</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๗๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๑๓</p>	<p>มาตรา ๑๗๙</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๑๗๒ นายกรัฐมนตรีอาจเสนอขอความไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินจากสภาผู้แทนราษฎรได้ เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรได้รับเรื่องแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อพิจารณา ลงมติภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่นายกรัฐมนตรียื่นเรื่องดังกล่าว แต่นายกรัฐมนตรีจะเสนอขอความไว้วางใจตาม</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยเป็นมาตรการในการรักษาเสถียรภาพของรัฐบาล ซึ่งเปิดโอกาสให้รัฐบาลเสนอขอความไว้วางใจในการบริหารราชการแผ่นดินจากสภาผู้แทนราษฎรได้</p>	<p>-</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรานี้เมื่อมีการเข้าชื่อกันเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๖๐ แล้วมิได้</p> <p>ในกรณีที่มติไว้วางใจมีคะแนนเสียงน้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร นายกรัฐมนตรีจะกราบบังคมทูลให้พระมหากษัตริย์ทรงยุบสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๑๕ ก็ได้</p>		-	-	มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๗)
<p>มาตรา ๑๗๓ รัฐมนตรีทั้งคณะพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๗๕</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๑๕</p> <p>มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง (๑)</p>	<p>มาตรา ๑๘๐</p> <p>มาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง (๑)</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ</p> <p>(๓) คณะรัฐมนตรีลาออก</p> <p>ในกรณีที่ความเป็นรัฐมนตรีของนายกรัฐมนตรีสิ้นสุดลงตามมาตรา ๑๗๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๖) (๘) หรือ (๙) ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๖๕ โดยอนุโลม</p>	<p>- เพิ่มการสิ้นสุดลงของสภาผู้แทนราษฎรตามมาตรา ๑๖๐ วรรคห้า</p> <p>- เพิ่มความในเรื่องการสิ้นสุดตำแหน่งรัฐมนตรีในเรื่องการไม่แสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีย้อนหลัง ซึ่งเป็นการเพิ่มความให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๗๕ (๓)</p>	<p>มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง (๒)</p> <p>มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง (๓)</p> <p>มาตรา ๒๑๕ วรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง (๒)</p> <p>มาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง (๓)</p> <p>มาตรา ๑๘๐ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๗)</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๗๔ คณะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่ แต่ถ้าเป็นกรณีรัฐมนตรีซึ่งต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปนั้นต้องพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๗๕ จนมีรัฐมนตรีเหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๖๔ รัฐมนตรีที่เหลืออยู่นั้นจะอยู่ในตำแหน่งต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา นั้นไม่ได้ แต่ให้ปลัดกระทรวงของแต่ละกระทรวงรักษาราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงนั้น และให้ปลัดกระทรวงทุกกระทรวงที่รักษาราชการแทนรัฐมนตรี ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ คณะรัฐมนตรีจนกว่าคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่จะเข้ารับหน้าที่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๑ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในส่วนที่ให้คณะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งต้องปฏิบัติหน้าที่ต่อไป เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปอย่างต่อเนื่อง</p> <p>- กำหนดให้คณะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งแล้วรักษาการอยู่ต่อไป และระหว่างรักษาการนั้น รัฐมนตรีตายหรือลาออก หากจำนวนรัฐมนตรีที่เหลืออยู่ไม่ถึงกึ่งหนึ่งของจำนวนรัฐมนตรีทั้งหมด ก็จะไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ต่อไปทั้งคณะ โดยต้องให้ปลัดกระทรวงของแต่ละกระทรวงเป็นผู้รักษาราชการแทน</p>	-	มาตรา ๑๘๑	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>คณะรัฐมนตรีซึ่งต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปหรือปลัดกระทรวงซึ่งร่วมกันปฏิบัติหน้าที่คณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ได้เท่าที่จำเป็นและภายใต้เงื่อนไข ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ความร่วมมือและปฏิบัติตามคำร้องขอของคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อให้การเลือกตั้งเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สุจริต และเที่ยงธรรม</p> <p>(๒) ไม่กระทำการอันเป็นการใช้อำนาจแต่งตั้งหรือย้ายข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หรือพนักงานของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการที่รัฐถือหุ้นใหญ่ หรือให้บุคคลดังกล่าวพ้นจากการปฏิบัติหน้าที่หรือพ้นจากตำแหน่ง หรือให้ผู้อื่นมาปฏิบัติหน้าที่แทน รวมทั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบ</p>	<p>- เพิ่มความเพื่อครอบคลุมถึงปลัดกระทรวงที่ปฏิบัติหน้าที่คณะรัฐมนตรี ส่วนข้อจำกัดการใช้อำนาจยังคงหลักการตามเดิม</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่เพื่อให้ปลัดกระทรวงเข้ามาทำหน้าที่แทนรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี โดยอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ต้องให้ความร่วมมือ และปฏิบัติตามคำร้องขอของคณะกรรมการการเลือกตั้ง</p> <p>- มีข้อห้ามในการแต่งตั้งหรือย้ายข้าราชการประจำหรือพนักงานของรัฐ รวมทั้งกรรมการรัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้ง</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๘๑ วรรคหนึ่ง (๑)</p>	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๖)</p> <p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๖)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>จากคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อน</p> <p>(๓) ไม่กระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติให้ใช้จ่ายงบประมาณสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการเลือกตั้งก่อน</p> <p>(๔) ไม่กระทำการอันมีผลเป็นการอนุมัติงานหรือโครงการ หรือมีผลเป็นการสร้างความผูกพันต่อคณะรัฐมนตรีชุดต่อไป</p> <p>(๕) ไม่ใช่หรือยอมให้ใช้ทรัพยากรของรัฐหรือบุคลากรของรัฐเพื่อกระทำการใดซึ่งจะมีผลต่อการเลือกตั้ง และไม่กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงที่รักษาราชการแทนรัฐมนตรี เลือกปลัดกระทรวงที่รักษาราชการแทนรัฐมนตรีคนหนึ่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่นายกรัฐมนตรี</p>	<p>- เพิ่มความคำว่า “หรือยอมให้ใช้” เพื่อป้องกันมิให้รัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งไปแล้วมาใช้ทรัพยากรของกระทรวงเพื่อกระทำการใดอันอาจมีผลต่อการเลือกตั้ง และไม่กระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด</p> <p>- เป็นการเพิ่มความขึ้นใหม่ โดยให้ปลัดกระทรวงรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี และรองนายกรัฐมนตรี</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๘๑ วรรคหนึ่ง (๒)</p> <p>มาตรา ๑๘๑ วรรคหนึ่ง (๓)</p> <p>มาตรา ๑๘๑ วรรคหนึ่ง (๔)</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>และเลือกปลัดกระทรวงที่รักษาราชการแทนรัฐมนตรีอีกจำนวนสองคนเพื่อปฏิบัติหน้าที่รองนายกรัฐมนตรี</p> <p>ให้การรักษาราชการแทนของปลัดกระทรวงตามมาตราที่สิ้นสุดลงเมื่อคณะรัฐมนตรีที่ตั้งขึ้นใหม่เข้ารับหน้าที่แล้ว</p>	<p>- เป็นการเพิ่มความขึ้นใหม่ โดยให้การรักษาราชการแทนของปลัดกระทรวงเป็นอันสิ้นสุดเมื่อมีการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรีแล้ว</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓)</p>
<p>มาตรา ๑๗๕ ความเป็นรัฐมนตรีสิ้นสุดลงเฉพาะตัว เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๑๖</p> <p>มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๑)</p>	<p>มาตรา ๑๘๒</p> <p>มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๑)</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ไม่ได้แสดงสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลังเป็นเวลาสามปีต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งเป็นรัฐมนตรี ปกปิดหรือแสดงหลักฐานดังกล่าวอันเป็นเท็จ หรือจงใจเสียภาษีเงินได้โดยไม่ถูกต้อง เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งไม่มีรายได้ตามที่กฎหมายบัญญัติให้ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี</p> <p>(๔) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้อันนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ เว้นแต่เป็นกรณีที่ดียังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท</p>	<p>- เพิ่มเรื่องสำเนาแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ย้อนหลัง เพื่อให้เกิดความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกับรายได้ นอกจากนี้ เพื่อแสดงถึงความเป็นประชาชนที่ดีและมีความรับผิดชอบต่อสังคม</p>	<p>มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๒)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๔)</p>	<p>มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๒)</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๓)</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๖)</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
(๕) สภาผู้แทนราษฎรมิมีมติไม่ไว้วางใจ ตามมาตรา ๑๖๐ หรือมาตรา ๑๖๑		มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๕)	มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๔)	-
(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๖๖		มาตรา ๒๑๖ วรรคหนึ่ง (๓)	มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๕)	-
(๗) มีพระบรมราชโองการให้พ้นจาก ความเป็นรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๗๖		-	มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๖)	-
(๘) กระทำการอันต้องห้ามตามมาตรา ๒๓๔ มาตรา ๒๓๕ หรือมาตรา ๒๓๖		-	มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๗)	-
(๙) ถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตาม มาตรา ๒๔๐	- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๘) ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่เปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจถอด ถอนออกจาก “วุฒิสภา” เป็น “รัฐสภา”	-	มาตรา ๑๘๒ วรรคหนึ่ง (๘)	-
ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙๙ และมาตรา ๑๐๐ มาใช้บังคับกับการสิ้นสุดของความเป็น		-	มาตรา ๑๘๒ วรรคสาม	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
รัฐมนตรีตาม (๒) (๓) (๔) (๖) หรือ (๘) โดยให้คณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นผู้ส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้ด้วย				
มาตรา ๑๗๖ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการให้รัฐมนตรีพ้นจากความเป็นรัฐมนตรีตามที่นายกรัฐมนตรีถวายคำแนะนำ	- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๒๑๗	มาตรา ๑๘๓	มาตรา ๒๗ วรรคสอง
มาตรา ๑๗๗ ในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราช	- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ - คณะรัฐมนตรีไม่สามารถใช้อำนาจตราพระราชกำหนดเพื่อตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญหรือแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญได้	มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๑๘๔ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคสอง

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>กำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้</p> <p>การตราพระราชกำหนดตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นว่า เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้</p> <p>ในการประชุมรัฐสภาคราวต่อไป ให้คณะรัฐมนตรีเสนอพระราชกำหนดนั้นต่อรัฐสภาเพื่อพิจารณาโดยไม่ชักช้า ถ้าอยู่นอกสมัยประชุมและการรอกการเปิดสมัยประชุมสามัญจะเป็นการชักช้า คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการให้มีการเรียกประชุมรัฐสภาสมัยวิสามัญเพื่อพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดโดยเร็ว ถ้าสภาผู้แทนราษฎรไม่อนุมัติ หรือสภาผู้แทนราษฎรอนุมัติแต่วุฒิสภาไม่อนุมัติและสภาผู้แทนราษฎรยืนยันการอนุมัติด้วยคะแนนเสียงไม่มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภา</p>		<p>มาตรา ๒๑๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๑๘ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๘๔ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๘๔ วรรคสาม</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๒๑ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ผู้แทนราษฎร ให้พระราชกำหนดนั้นตกไป แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่าง ที่ใช้พระราชกำหนดนั้น</p> <p>หากพระราชกำหนดตามวรรคหนึ่งมีผล เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกบทบัญญัติ แห่งกฎหมายใด และพระราชกำหนดนั้นต้องตกไป ตามวรรคสาม ให้บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มีอยู่ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิก มีผลใช้บังคับ ต่อไปนับแต่วันที่การไม่อนุมัติพระราชกำหนดนั้นมีผล</p> <p>ถ้าสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาอนุมัติ พระราชกำหนดนั้น หรือถ้าวุฒิสภาไม่อนุมัติและ สภาผู้แทนราษฎรยืนยันการอนุมัติด้วยคะแนนเสียง มากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ของสภาผู้แทนราษฎร ให้พระราชกำหนดนั้นมีผลใช้ บังคับเป็นพระราชบัญญัติต่อไป</p> <p>การอนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนด</p>		<p>มาตรา ๒๑๘ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๒๑๘ วรรคห้า</p> <p>มาตรา ๒๑๘</p>	<p>มาตรา ๑๘๔ วรรคสี่</p> <p>มาตรา ๑๘๔ วรรคห้า</p> <p>มาตรา ๑๘๔</p>	<p>-</p> <p>-</p> <p>มาตรา ๒๑</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มีสิทธิเข้าชื่อเสนอความเห็นต่อประธานแห่งสภา ที่ตนเป็นสมาชิกว่าพระราชกำหนดนั้นไม่เป็นไปตาม มาตรา ๑๗๗ วรรคหนึ่ง และให้ประธานแห่งสภานั้น ส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญภายในสามวัน นับแต่วันที่ได้รับความเห็นเพื่อวินิจฉัย เมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้ว ให้ศาลรัฐธรรมนูญ แจ้งคำวินิจฉัยนั้นไปยังประธานแห่งสภาที่ส่ง ความเห็นนั้นมา</p> <p>เมื่อประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือ ประธานวุฒิสภาได้รับความเห็นของ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาตาม วรรคหนึ่งแล้ว ให้รอการพิจารณาพระราชกำหนด นั้นไว้ก่อนจนกว่าจะได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของ ศาลรัฐธรรมนูญ</p> <p>ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดใดไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๗๗</p>		<p>มาตรา ๒๑๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๑๙ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๘๕ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๘๕ วรรคสาม</p>	<p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๗๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม				
มาตรา ๑๘๐ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการตราพระราชกฤษฎีกาโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย	- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๒๒๑	มาตรา ๑๘๗	มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคสอง
มาตรา ๑๘๑ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการประกาศใช้และเลิกใช้กฎอัยการศึกตามลักษณะและวิธีการตามกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึก ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องประกาศใช้	- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๒๒๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒๒	มาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๘๘	มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๒๒

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>กฎอัยการศึกเฉพาะแห่งเป็นการริบตัวน เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารย่อมกระทำได้ตามกฎหมายว่าด้วยกฎอัยการศึก</p>		วรรคสอง	วรรคสอง	
<p>มาตรา ๑๘๒ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการประกาศสงครามเมื่อได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา</p> <p>มติให้ความเห็นชอบของรัฐสภาต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา</p> <p>ในระหว่างที่สภาผู้แทนราษฎรสิ้นอายุหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบ ให้วุฒิสภำทำหน้าที่รัฐสภาในการให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง และการลงมติต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกวุฒิสภำทั้งหมดเท่าที่มีอยู่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๘๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๒๓ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๒๓ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๒๓ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๑๘๙ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๘๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๘๙ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p> <p>-</p> <p>-</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๘๓ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่นกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ</p> <p>หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตพื้นที่นอกอาณาเขตซึ่งประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือมีเขตอำนาจตามหนังสือสัญญาหรือตามกฎหมายระหว่างประเทศ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือสัญญา หรือที่กระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวาง หรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๙๐ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๙๐ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๒๓ วรรคสอง</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>หนังสือสัญญาที่กระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวางหรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญตามวรรคสอง หมายถึงหนังสือสัญญาเกี่ยวกับ การเปิดเสรีการค้าหรือเปิดเสรีการลงทุนภายใต้กรอบองค์การการค้าโลกหรือการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจหรือที่เกี่ยวกับการใช้หรือแบ่งสรรผลประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติหรือทรัพย์สินทางปัญญา หรือการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- เพิ่มนิยามความหมายเบื้องต้นของคำว่า “หนังสือสัญญาที่กระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมของประเทศอย่างกว้างขวางหรือมีผลผูกพันด้านการค้า การลงทุน หรืองบประมาณของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ” ให้มีความชัดเจน</p> <p>- คำว่า “หนังสือสัญญาเกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าหรือเปิดเสรีการลงทุน” ให้หมายความรวมถึงการคุ้มครองการลงทุนด้วย</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๓ วรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)</p>
<p>ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญากับนานาประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ข้อมูลและจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและต้องชี้แจงต่อรัฐสภาเกี่ยวกับการทำหนังสือสัญญานั้น โดยให้คณะรัฐมนตรีเสนอกรอบการเจรจาที่เป็นเนื้อหา</p>	<p>- มีการเพิ่มเติมหลักการใหม่โดยกำหนดให้ก่อนการดำเนินการเพื่อทำหนังสือสัญญา คณะรัฐมนตรีต้องเสนอกรอบการเจรจาที่เป็นเนื้อหาสาระสำคัญอันจะนำไปสู่การจัดทำหนังสือสัญญาต่อคณะกรรมการการค้าต่างประเทศของรัฐสภาเพื่อขอความเห็นชอบก่อน โดยคณะกรรมการการค้าต่างประเทศจะประกอบไปด้วยสมาชิกรัฐสภา และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่มีความเหมาะสมใน</p>	-	<p>มาตรา ๑๙๐ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สาระสำคัญอันจะนำไปสู่การจัดทำหนังสือสัญญานั้นต่อคณะกรรมการการต่างประเทศของรัฐสภา เพื่อขอความเห็นชอบด้วย ในการนี้ คณะกรรมการดังกล่าวจะต้องประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมิได้เป็นสมาชิกรัฐสภาด้วยและ จะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องดังกล่าว</p> <p>เมื่อลงนามในหนังสือสัญญาหรือจะเข้าทำหนังสือสัญญาตามวรรคสองแล้ว ก่อนที่จะแสดงเจตนาให้มีผลผูกพันในหนังสือสัญญาตามวรรคสอง คณะรัฐมนตรีต้องให้ประชาชนสามารถเข้าถึง รายละเอียดของหนังสือสัญญานั้น และต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ในการนี้ รัฐสภาจะต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่</p>	<p>การพิจารณากรอบการเจรจาตั้งกล่าวและสภาวะของรัฐสภาในการพิจารณากรอบการเจรจา</p> <ul style="list-style-type: none"> - “คณะกรรมการของรัฐสภา” หมายถึงคณะกรรมการวิสามัญของรัฐสภาตามมาตรา ๑๓๙ - กำหนดกรอบระยะเวลาในการพิจารณากรอบการเจรจาของ คณะกรรมการการต่างประเทศของรัฐสภา และระยะเวลาในการให้ความเห็นชอบของรัฐสภา ตามความในวรรคสี่และวรรคห้า เพื่อให้มีระยะเวลาที่แน่นอน เพื่อป้องกันความล่าช้าที่อาจเกิดขึ้น - การปรับความเพื่อให้รองรับกับการทำภาคยานุวัติ (accession) ซึ่งหมายถึง การให้ความยินยอมที่จะผูกพันเข้าเป็นภาคีตามสนธิสัญญา ภายหลังจากที่มีการลงนามในสนธิสัญญาแล้ว และสนธิสัญญานั้นมีผลใช้บังคับแล้ว - การเยียวยาประชาชนผู้ได้รับผลกระทบหมายถึงประชาชนผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง - กำหนดเพิ่มเติมให้มีกฎหมายว่าด้วยการทำหนังสือสัญญา ซึ่งครอบคลุม 	-	มาตรา ๑๕๐ วรรคสี่	มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ได้รับเรื่องดังกล่าว ในกรณีที่การปฏิบัติตามหนังสือสัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการแก้ไขหรือเยียวยา ผู้ได้รับผลกระทบนั้นอย่างรวดเร็ว เหมาะสม และเป็นธรรม</p> <p>ให้มีกฎหมายว่าด้วยการทำหนังสือสัญญา ซึ่งครอบคลุมถึงการกำหนดประเภท กรอบการเจรจา ขั้นตอน และวิธีการจัดทำหนังสือสัญญาตามวรรคสอง รวมทั้งการแก้ไขหรือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญา ดังกล่าว โดยคำนึงถึงความเป็นธรรมระหว่างผู้ที่ได้ประโยชน์กับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติตามหนังสือสัญญานั้นและประชาชนทั่วไป</p> <p>ในกรณีที่มีปัญหาตามวรรคสอง ให้เป็นอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัยชี้ขาด</p>	<p>ถึงการกำหนดประเภท กรอบการเจรจา ขั้นตอน และวิธีการจัดทำหนังสือ เพื่อความชัดเจนในการปฏิบัติ</p> <p>- กำหนดให้คณะรัฐมนตรีสามารถเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยชี้ขาดได้ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวข้องกับหนังสือสัญญาตามวรรคสอง ซึ่งการ</p>	-	<p>มาตรา ๑๙๐ วรรคห้า</p> <p>มาตรา ๑๙๐ วรรคหก</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๒๓ วรรคสี่</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๘ มาใช้บังคับกับการเสนอเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยอนุโลม ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีจะขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยก็ได้	นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๕๘ มาอนุโลมใช้บังคับนั้นบัญญัติให้แต่เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา และนายกรัฐมนตรีเท่านั้นที่จะสามารถเริ่มเสนอเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญได้			มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)
มาตรา ๑๘๔ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการพระราชทานอภัยโทษ	- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐	มาตรา ๒๒๕	มาตรา ๑๙๑	มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒)
มาตรา ๑๘๕ พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการถอดถอนฐานันดรศักดิ์และเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์	- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ - พระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ในการพระราชทาน	มาตรา ๒๒๖	มาตรา ๑๙๒	มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคสอง

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
	เครื่องราชอิสริยาภรณ์ได้กำหนดไว้ในหมวดพระมหากษัตริย์แล้ว แต่การเรียกคืนเครื่องราชอิสริยาภรณ์จะอยู่ในหมวดคณะรัฐมนตรีนี้ซึ่งต้องมีผู้รับสนองพระบรมราชโองการ			มาตรา ๒๙ วรรคสอง
<p>มาตรา ๑๘๖ พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งข้าราชการฝ่ายทหารและฝ่ายพลเรือน ตำแหน่งปลัดกระทรวง อธิบดี และเทียบเท่า และทรงให้พ้นจากตำแหน่งหนึ่งเพื่อไปดำรงตำแหน่งอื่น เว้นแต่เป็นกรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุอื่น ตามกฎหมายหรือเพราะความตาย ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มความเพื่อให้ข้าราชการตามมาตรานี้ เมื่อเกษียณอายุราชการต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบด้วย</p>	มาตรา ๒๒๗	มาตรา ๑๙๓	<p>มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒)</p>
<p>มาตรา ๑๘๗ เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นขององคมนตรี ประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ประธานและ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p>	<p>มาตรา ๒๒๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๙๖ วรรคหนึ่ง</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รองประธานวุฒิสภา ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา ซึ่งต้องกำหนดให้จ่ายได้ไม่ก่อนวันเข้ารับหน้าที่</p> <p>บำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นขององคมนตรีซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา</p>		<p>มาตรา ๒๒๙ วรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๑๙๖ วรรคสอง</p>	<p>-</p>
<p>มาตรา ๑๘๘ บทกฎหมาย พระราชหัตถเลขา และพระบรมราชโองการอันเกี่ยวกับราชการแผ่นดิน ต้องมีรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ เว้นแต่ที่มีบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ในรัฐธรรมนูญนี้ และผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการย่อมต้องรับผิดชอบในฐานะที่เป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการนั้น</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มความให้ “ผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการต้องรับผิดชอบทางกฎหมายและการเมือง” เพื่อให้เกิดความชัดเจนขึ้น</p>	<p>มาตรา ๒๓๑</p>	<p>มาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๒)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
บทกฎหมายที่ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้วหรือถือเสมือนหนึ่งว่าได้ทรงลงพระปรมาภิไธยแล้วให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาโดยพลัน		มาตรา ๒๓๑	มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง	มาตรา ๒๗ วรรคสอง

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p align="center">หมวด ๕</p> <p align="center">การคลังและการงบประมาณ</p>	<p>- ตัดคำว่า “การเงิน” ในชื่อหมวด ซึ่งเดิมเคยกำหนดไว้ในหมวด ๘ ของรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ออก เนื่องจากบทบัญญัติทั้งหมดในหมวดนี้เน้นเรื่องเกี่ยวกับนโยบายการคลังและการงบประมาณเท่านั้น</p>			
<p>มาตรา ๑๘๙ การดำเนินนโยบายการคลังและงบประมาณของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล หลักประสิทธิภาพและความคุ้มค่า หลักการรักษาวินัยทางการคลัง และหลักความเป็นธรรมในสังคม ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลังและการงบประมาณภาครัฐ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อวางหลักเบื้องต้นในการดำเนินนโยบายที่ต้องคำนึงถึงความสมดุลและความเหมาะสมกับสถานการณ์ โดยคำนึงถึงหลักธรรมาภิบาล หลักประสิทธิภาพและความคุ้มค่า หลักการรักษาวินัยทางการคลัง และความเป็นธรรมในสังคม ซึ่งสอดคล้องกับมาตรา ๓๕ (๘) ของรัฐธรรมนูญ (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗</p> <p>- คำว่า “การดำเนินนโยบายการคลังและการงบประมาณของรัฐ” หมายความว่า “การดำเนินนโยบายการคลังและการงบประมาณในระดับท้องถิ่นด้วย</p> <p>- เพิ่ม “หลักธรรมาภิบาล” ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายกว้างและครอบคลุมหลักการสำคัญของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี</p> <p>- ความคำว่า “ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลังและการงบประมาณภาครัฐ” บัญญัติขึ้นเพื่อให้การดำเนินนโยบาย</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗</p> <p>วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๓๕</p> <p>(๖) (๗) และ</p> <p>(๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เพื่อป้องกันการดำเนินนโยบายที่มุ่งสร้าง ความนิยมทางการเมืองที่อาจก่อให้เกิดความ เสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาชน ในระยะยาว การอนุมัติ นโยบาย มาตราการ หรือ</p>	<p>ทางด้านการคลังและงบประมาณเป็นไปตามหลักการในรัฐธรรมนูญนี้โดย ให้ไปบัญญัติเพิ่มเติมในกฎหมายลำดับรอง และให้นำหลักการ ๒ ประการ ดังต่อไปนี้ไปบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ คือ</p> <p>๑. รัฐบาลต้องกำหนดกรอบวินัยทางการคลัง โดยจัดทำงบประมาณระยะ ปานกลางซึ่งครอบคลุมรายรับและรายจ่ายทั้งหมดของภาครัฐโดยรวม ประเมินความเสี่ยงทางการคลัง และกำหนดเงื่อนไขสำหรับความยั่งยืน ทางการคลัง</p> <p>๒. ให้มีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของรัฐให้เป็นไปอย่าง คุ้มค่าและตอบสนองต่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนโดยสอดคล้องกับ สถานะทางการเงินการคลังของประเทศ และกลไกการตรวจสอบและ เปิดเผยการใช้จ่ายเงินของรัฐที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ซึ่งเป็นไปอย่างสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) มาตรา ๓๕ (๘) ที่กำหนดให้มีกลไกที่มี ประสิทธิภาพในการใช้จ่ายเงินของรัฐให้เป็นไปอย่างคุ้มค่าและตอบสนอง ต่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนโดยสอดคล้องกับสถานะทางการเงิน</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๖) (๗) และ</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>โครงการใด ๆ ให้มีการวิเคราะห์ภาระงบประมาณและภาระทางการคลัง ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม และให้ระบุปริมาณและแหล่งที่มาของเงินในการสนับสนุนการดำเนินนโยบายดังกล่าว</p>	<p>การคลังของประเทศ และกลไกการตรวจสอบและเปิดเผยการใช้จ่ายของรัฐที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการป้องกันการบริหารราชการแผ่นดินที่มุ่งสร้างความนิยมทางการเมือง ที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและประชาชนในระยะยาว</p>			(๘)
<p>มาตรา ๑๙๐ การจัดเก็บภาษีหรืออากร เพื่อเป็นรายได้แผ่นดินจะต้องจัดเก็บจากฐานภาษีต่างๆ ให้ครบถ้วน ทั้งจากฐานรายได้ ฐานการซื้อขาย และจากฐานทรัพย์สิน</p> <p>การกำหนดนโยบายและอัตราภาษีตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงหลักความเป็นกลาง ความเป็นธรรมในสังคม ความทั่วถึง ตลอดจนความยั่งยืนทางการคลัง และข้อผูกพันระหว่างประเทศ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นใหม่ เพื่อให้ระบบภาษีของรัฐมีความเป็นกลาง เป็นธรรม รัฐมีรายได้จากภาษีอย่างพอเพียง ยั่งยืน และส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๖) (๗) (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้มีการจัดระบบภาษีเป็นสองระดับ คือ ภาษีระดับชาติและภาษีระดับท้องถิ่น</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นใหม่ เพื่อสนับสนุนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ให้องค์กรบริหารท้องถิ่นมีแรงจูงใจในการพัฒนาฐานเศรษฐกิจท้องถิ่นอันเป็นฐานภาษีของตนเอง และมีแหล่งรายได้ที่มั่นคงและเพียงพอกับการปฏิบัติหน้าที่</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๖) (๗) (๘)</p>
<p>การตรากฎหมายให้หน่วยงานของรัฐจัดเก็บและจัดสรรเงินจากผู้มีหน้าที่เสียภาษีหรืออากรตามกฎหมายให้แก่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งซึ่งมิใช่การจัดสรรภาษีหรืออากรให้องค์กรบริหารท้องถิ่นหรือมิใช่การจัดสรรให้พรรคการเมืองตามกฎหมาย จะกระทำมิได้</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่กำหนดขึ้นใหม่ มิให้มีการตรากฎหมายให้มีการจัดเก็บภาษีอากรในลักษณะเป็น Earmarked Tax หรือให้มีการจัดสรรภาษีที่จัดเก็บได้ให้แก่องค์กรหรือกิจการใดเป็นการเฉพาะ ทั้งนี้ เพื่อให้ระบบภาษีของรัฐและการบริหารเงินรายได้แผ่นดินมีความเป็นเอกภาพ มีเสถียรภาพ และป้องกันการฉวยโอกาสกำหนดภาษีเพื่อประโยชน์ของคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงผลเสียที่ตกแก่ผู้เสียภาษีและประชาชนทั่วไป (moral hazard) ซึ่งนอกจากจะส่งผลให้มีอัตราภาษีเพิ่มสูงขึ้นเกินความเหมาะสมแล้วยังบั่นทอนขีดความสามารถในการพัฒนารายได้จากภาษีของรัฐในระยะยาวอีกด้วย</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๖) (๗) (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๑๙๑ งบประมาณแผ่นดินให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ ถ้าพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีออกไม่ทันปีงบประมาณใหม่ ให้ใช้พระราชบัญญัติงบประมาณในปีงบประมาณปีก่อนนั้นไปพลางก่อน</p> <p>ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี และร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ต้องแสดงการประมาณการรายรับและงบประมาณรายจ่ายประจำปี ตลอดจนการจัดสรรงบประมาณตามภารกิจของหน่วยงานและตามพื้นที่ โดยต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และมีการกระจายงบประมาณเพื่อลดความเหลื่อมล้ำของประชาชน และเพื่อการพัฒนาอย่างเสมอภาค ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๖๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยเปลี่ยนหลักการเดิมในมาตรา ๑๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งจะเป็นการจัดทำงบประมาณที่ครอบคลุมทั้งด้านรายรับและรายจ่าย</p> <p>- เพิ่มหลักการให้มีการแสดงการจัดสรรงบประมาณตามหน่วยงาน ภารกิจ และตามพื้นที่ โดยคำว่า “พื้นที่” หมายถึง พื้นที่เขตจังหวัด รวมถึงกลุ่มจังหวัดด้วย นอกจากนี้ยังหมายถึงเขตพื้นที่ในลักษณะอื่น ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาหรือตามยุทธศาสตร์ชาติ หรือการอนุรักษ์ เฉพาะด้านหรือเชื่อมโยงกับระบบนิเวศ เช่น พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ลุ่มน้ำ ทะเลสาบ พื้นที่ทางวัฒนธรรม พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ พื้นที่เขต Logistic เป็นต้น</p>	<p>มาตรา ๑๗๙</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๖๖</p> <p>มาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๘)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) (๗) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
	<ul style="list-style-type: none"> - ตัดรายละเอียดเกี่ยวกับเอกสารประกอบการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณตามมาตรา ๑๖๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ออก เนื่องจากเป็นรายละเอียดที่ควรนำไปกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ - ตัดความในวรรคสองของมาตรา ๑๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ออก เนื่องจากเป็นแนวทางในการปฏิบัติในกระบวนการจัดทำงบประมาณตามปกติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณอยู่แล้ว จึงไม่ต้องกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญอีก - เพิ่มความให้การจัดสรรงบประมาณตามภารกิจของหน่วยงาน และตามพื้นที่ต้องเป็นไปอย่างสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติอันเป็นไปตามหลักการจากการที่ได้มีการพิจารณาคำขอแก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงต้องมีการกระจายงบประมาณเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและความเสมอภาคของประชาชนด้วย ซึ่งจะเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๒๗ วรรคสอง ความว่า “ให้มีการปฏิรูปเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” 			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>กิจกรรมหรือโครงการใดที่ใช้งบประมาณ ดำเนินการเกินกว่าหนึ่งปี ให้ตั้งเป็นรายการงบประมาณ ผูกพันข้ามปีไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณ ประจำปี โดยให้แสดงวงเงินและระยะเวลาที่จะต้อง ขอตั้งงบประมาณในปีต่อ ๆ ไปไว้ด้วย</p>	<p>- เป็นการเพิ่มความขึ้นใหม่ โดยกรณีกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ ใช้งบประมาณเกินกว่าหนึ่งปี ก็สามารถที่จะตั้งงบประมาณข้ามปีไว้ ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีได้</p> <p>- คำว่า “เกินกว่าหนึ่งปี” หมายความว่าสามารถดำเนินการระยะเวลานาน ที่สุดซึ่งไม่มีการจำกัดเวลา</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) (๗)</p>
<p>มาตรา ๑๙๒ ร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณประจำปี ร่างพระราชบัญญัติ งบประมาณเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอน งบประมาณ สภาผู้แทนราษฎรจะต้องวิเคราะห์และ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยห้าวันนับแต่ วันที่ร่างพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวมาถึงสภา</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๖๘ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ แต่ได้ตัดคำว่า “รายจ่าย” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการงบประมาณใหม่ ซึ่งจะมีทั้งประมาณการ รายรับและรายจ่ายรวมอยู่ด้วยกัน</p>	<p>มาตรา ๑๘๐ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๖๘ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ผู้แทนราษฎร</p> <p>ถ้าสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินั้นไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น และให้เสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อวุฒิสภา</p> <p>ในการพิจารณาของวุฒิสภา วุฒิสภาจะต้องให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบภายในยี่สิบวันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา โดยจะแก้ไขเพิ่มเติมใด ๆ มิได้ ถ้าพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น ในกรณีเช่นนี้และในกรณีที่วุฒิสภาให้ความเห็นชอบให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๑๕๑ แต่ถ้าวุฒิสภาไม่เห็นชอบด้วยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>		<p>มาตรา ๑๘๐ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๘๐ วรรคสาม และวรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๑๖๘ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๖๘ วรรคสาม และวรรคสี่</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๘)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม และร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการมิได้ แต่อาจแปรญัตติในทางลดหรือตัดทอนรายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายตามข้อผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เงินสงฆ์ใช้ต้นเงินกู้</p> <p>(๒) ดอกเบี้ยเงินกู้</p> <p>(๓) เงินที่กำหนดให้จ่ายตามกฎหมาย</p> <p>ในกรณีที่มีการแปรญัตติในทางลดหรือตัดทอนรายการหรือจำนวนในรายการใด จำนวนรายจ่ายที่ลดหรือตัดทอนนั้น จะนำไปจัดสรรสำหรับรายการ กิจกรรม แผนงาน หรือโครงการใด ไม่ว่าจะมียุแล้วหรือที่ตั้งขึ้นใหม่ มิได้ เว้นแต่เป็นการจัดสรรเงินเพื่อสงฆ์ใช้ต้นเงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ หรือ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาการแปรญัตติเพื่อลดหรือตัดทอนรายการหรือจำนวนรายจ่ายลง และนำงบประมาณที่ลดลงดังกล่าวไปใช้ในสิ่งที่ไม่เหมาะสม จึงกำหนดให้เมื่องบประมาณใดมีการพิจารณาตัดลดงบประมาณแล้วจะนำไปใช้ในเรื่องอื่นอีกไม่ได้</p> <p>- ใช้คำว่า “ไม่ว่าจะมียุแล้ว” เพื่อให้การนำงบประมาณที่ได้รับจากการแปรญัตติในทางลดหรือตัดทอนไปจัดสรรทั้งในโครงการใหม่ และให้</p>	<p>มาตรา ๑๘๐ วรรคห้า</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๖๘ วรรคห้า</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๘)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) (๗) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ชดใช้เงินคงคลัง</p> <p>ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา หรือของคณะกรรมการการเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มี ผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ กรรมการการ มีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในการใช้งบประมาณรายจ่าย จะกระทำมิได้</p>	<p>หมายความรวมถึงการจัดสรรงบประมาณในโครงการเดิมที่เคยมีอยู่แล้ว ด้วย</p> <p>- ความคำว่า “เว้นแต่เป็นการจัดสรรเงินเพื่อส่งใช้ต้นเงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ หรือชดใช้เงินคงคลัง” เพื่อกำหนดเป็นข้อยกเว้นให้สามารถนำงบประมาณ ที่เกิดจากการแปรญัตติในทางลดหรือตัดทอนรายการมาดำเนินการส่งใช้ ต้นเงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ หรือชดใช้เงินคงคลังได้ ซึ่งวัตถุประสงค์ในการเพิ่ม ความดังกล่าวนี้เพื่อมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนำรายจ่ายที่มีการตัด ทอนนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว หรือนำไปใช้ในการอื่นที่ไม่เหมาะสม</p>	<p>มาตรา ๑๘๐ วรรคหก</p>	<p>มาตรา ๑๖๘ วรรคหก</p>	<p>มาตรา ๓๓๕ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในกรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภามีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา เห็นว่ามีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหก ให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณา และศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นดังกล่าว ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามีการกระทำฝ่าฝืน บทบัญญัติตามวรรคหก ให้การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำดังกล่าว สิ้นผลไป</p> <p>รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอกับการบริหารงานโดยอิสระของรัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ</p>		<p>มาตรา ๑๘๐ วรรคเจ็ด</p> <p>-</p>	<p>มาตรา ๑๖๘ วรรคเจ็ด</p> <p>มาตรา ๑๖๘ วรรคแปด</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๘)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในกรณีที่รัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้ นั้นไม่เพียงพอ ให้สามารถเสนอคำขอแปรญัตติต่อ คณะกรรมการพิจารณางบประมาณประจำปี ได้โดยตรง โดยต้องแสดงสถานะเงินนอกงบประมาณ และเงินอื่นใดที่หน่วยงานนั้นมีอยู่ ไปพร้อมกับคำขอแปรญัตติด้วย และคณะกรรมการต้องเปิดโอกาสให้หน่วยงานชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณา</p> <p>ในกรณีนี้ คณะกรรมการอาจเพิ่มงบประมาณรายจ่ายให้ได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม</p>	<p>- การที่ให้รัฐสภา ศาล และองค์กรตามรัฐธรรมนูญ สามารถเสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการพิจารณางบประมาณประจำปีได้โดยตรง เนื่องจากองค์กรเหล่านี้ต้องของงบประมาณโดยการเสนอไปยังสำนักงบประมาณโดยตรง และจะทราบผลคำขอของงบประมาณได้เมื่อเสนอเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาแล้วเท่านั้น</p> <p>- กำหนดให้องค์กรที่เสนอคำขอแปรญัตติขอรับงบประมาณเพิ่มขึ้นต้องแสดงสถานะเงินนอกงบประมาณหรือเงินอื่นใดที่องค์กรนั้นมีอยู่ไปพร้อมกับคำขอแปรญัตติด้วย เพื่อให้ทราบสถานะการเงินและความจำเป็นที่ต้องได้รับเงินเพิ่มอย่างแท้จริง</p> <p>- เพิ่มหลักการโดยกำหนดให้คณะกรรมการต้องเปิดโอกาสให้หน่วยงานชี้แจงความจำเป็นในการจัดทำงบประมาณของหน่วยงานเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ</p>	-	<p>มาตรา ๑๖๘ วรรคเก้า</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) (๗) และ (๘)</p>
<p>มาตรา ๑๙๓ การใช้จ่าย การก่อหนี้ และการก่อภาระทางการคลังที่มีผลผูกพันเงินแผ่นดินจะกระทำได้อีกเฉพาะที่ได้อนุญาตไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี พระราชบัญญัติงบประมาณ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยตัดคำว่า “รายจ่าย” ออก เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการงบประมาณใหม่</p> <p>- ตัดบทบัญญัติในเรื่องกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมาย</p>	มาตรา ๑๘๑	<p>มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>เพิ่มเติม พระราชบัญญัติโอนงบประมาณ หรือ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลัง และการงบประมาณภาครัฐ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนรัฐบาลจะจ่ายไปก่อนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลังและการงบประมาณภาครัฐ</p> <p>ในกรณีที่มีการจ่ายเงินไปก่อนตามวรรคหนึ่งโดยใช้เงินคงคลัง ต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังในพระราชบัญญัติโอนงบประมาณ พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปี งบประมาณถัดไป โดยต้องกำหนดแหล่งที่มาของรายได้เพื่อชดใช้รายจ่ายที่ได้ใช้เงินคงคลังจ่ายไปก่อนตามวรรคหนึ่งด้วย</p>	<p>ว่าด้วยเงินคงคลัง ตามมาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง ออก เนื่องจากจะนำเนื้อหาไปกำหนดรวมไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลัง และการงบประมาณภาครัฐ</p>	<p>มาตรา ๑๘๑</p>	<p>มาตรา ๑๖๙ วรรคหนึ่ง</p>	<p>(๖) (๗) และ (๘)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ในระหว่างเวลาที่ประเทศอยู่ในภาวะสงครามหรือการรบ คณะรัฐมนตรีอาจโอนหรือนำรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับรายการหนึ่ง ไปใช้ในรายการอื่นที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมได้ แต่ต้องรายงานให้รัฐสภาทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ให้คณะรัฐมนตรีรายงานการโอนหรือการนำรายจ่ายที่กำหนดไว้สำหรับรายการหนึ่งไปใช้ในรายการอื่นที่แตกต่างจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม ให้รัฐสภาทราบทุกหกเดือน</p>	<p>- ตัดคำว่า “สำหรับหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจใด” ตามมาตรา ๑๖๙ วรรคสอง ออก เพื่อให้คณะรัฐมนตรีสามารถโอนงบประมาณของหน่วยงานอื่น เช่น องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ ที่จำเป็นต้องใช้อำนาจตามมาตรานี้ด้วย</p> <p>- แก้ไขจาก “ให้รัฐบาลรายงาน” เป็น “ให้คณะรัฐมนตรีรายงาน” เพื่อให้เกิดความถูกต้อง</p>	-	<p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๑๖๙ วรรคสาม</p>	<p>มาตรา ๓๕ (๘)</p> <p>มาตรา ๓๕ (๘)</p>
<p>มาตรา ๑๙๔ การกำหนดให้เงินรายได้ใดไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน จะกระทำได้ก็แต่โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และการตรากฎหมายให้</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้การจัดการและการควบคุมดูแลเงินรายได้แผ่นดินต้องผ่านกระบวนการนิติบัญญัติตามหลักความยินยอมของสาธารณชน และป้องกันมิให้มีการนำเงินรายได้ของรัฐไปใช้จ่ายโดยไม่ต้อง</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๓๕</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้ส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ต้องมีขอบเขตและกรอบวงเงินเท่าที่ไม่ส่งผลกระทบต่อการรักษาวินัยทางการคลัง และต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน และความจำเป็นในการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐ</p> <p>การใช้จ่าย การก่อหนี้ และภาระผูกพันที่มีผลต่อรายได้ตามวรรคหนึ่ง ต้องอยู่ภายใต้หลักความคุ้มค่า ความโปร่งใส และการรักษาวินัยทางการคลังตามหมวดนี้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการคลังและการงบประมาณภาครัฐ</p> <p>เงินรายได้ของหน่วยงานของรัฐใดที่กฎหมายกำหนดให้ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน เงินนอกงบประมาณ และเงินอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นมีอยู่</p>	<p>นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินโดยไม่มีเหตุผลอันควรและไม่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพและความยั่งยืนทางการคลังของรัฐในระยะยาว</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้มีกลไกและกระบวนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณตามมาตรานี้ต้องยึดหลักความคุ้มค่า ความโปร่งใส และการรักษาวินัยทางการคลัง</p> <p>- คงหลักการตามมาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และเพิ่มข้อความ “เงินนอกงบประมาณและเงินอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นมีอยู่” เพื่อให้ครอบคลุม</p>		<p>มาตรา ๑๗๐ วรรคหนึ่ง</p>	<p>(๓) (๖) (๗) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>รัฐนั้นมีอยู่ ให้หน่วยงานของรัฐนั้นทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินดังกล่าว เสนอต่อคณะรัฐมนตรีทุกสิ้นปีงบประมาณ และให้คณะรัฐมนตรีรายงานให้สภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาทราบ</p>	<p>เงินรายได้ทุกประเภทของหน่วยงาน</p>			
<p>มาตรา ๑๙๕ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด ก่อให้เกิดการใช้จ่ายเงินแผ่นดินอันวิญญูชนพึงเห็นได้ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐอย่างร้ายแรง ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ อาจไต่สวนข้อเท็จจริงและสรุปสำนวนยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อให้มีมาตรการควบคุม ยับยั้งการกระทำของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐได้ทันต่อเหตุการณ์ และป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่รัฐอย่างกว้างขวางโดยควบคุมมิได้ โดยกำหนดให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นผู้ไต่สวนและให้มีคำสั่งเพิกถอนหรือระงับการกระทำที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐโดยเร็ว</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ (๓) (๖) (๗) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
แผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ และให้ ศาลพิจารณาวินิจฉัยโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญและ กฎหมายว่าด้วยการนั้น				

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p align="center">หมวด ๖</p> <p align="center">ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน</p>	<p>- บทบัญญัติในหมวดนี้ เป็นกรณีที่กำหนดความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน โดยแยกการใช้อำนาจหน้าที่ของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานะผู้ปฏิบัติงานประจำออกจากนักการเมือง ซึ่ง ได้แก่ ข้าราชการการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p>			
<p align="center">มาตรา ๑๙๖ การแต่งตั้งข้าราชการ พลเรือนต้องใช้ระบบคุณธรรมและมีความเป็นกลาง ทางการเมือง โดยให้มีคณะกรรมการดำเนินการ แต่งตั้ง ซึ่งมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ตามที่ กฎหมายบัญญัติ</p> <p align="center">ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมี ตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำและมีใช้ข้าราชการ การเมือง จะเป็นข้าราชการการเมืองหรือผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองอื่น มิได้</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นำบทบัญญัติในมาตรา ๒๐๗ มาบัญญัติไว้ในมาตรานี้ - เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ กำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินการ แต่งตั้งข้าราชการโดยระบบคุณธรรม - มาตรานี้ไม่ใช้กับข้าราชการพลเรือนในพระองค์ เนื่องจากการแต่งตั้ง ข้าราชการพลเรือนในพระองค์เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย และไม่ใช้กับ ข้าราชการฝ่ายทหารซึ่งมีกฎหมายและระเบียบแบบแผนเป็นการเฉพาะ รวมทั้งข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรมซึ่งใช้ระบบอาวุโสและระบบ คุณธรรมประกอบกัน แต่ข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทอื่นพึงนำ หลักการนี้ไปดำเนินการด้วย - ถ้าไม่ใช่ข้าราชการพิเศษ เช่น ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ข้าราชการ 			<p align="center">มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
	ทหาร ข้าราชการตุลาการ ก็ให้นำหลักระบบคุณธรรมมาใช้ในการแต่งตั้ง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ			
<p>มาตรา ๑๙๗ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภา เพื่อรักษาประโยชน์ส่วนรวม ปฏิบัติหน้าที่ตามหลักธรรมาภิบาล อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องวางตนเป็นกลางทางการเมือง ในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นการกำหนดหน้าที่ของ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ดังกล่าวกับประชาชน โดยเพิ่มหน้าที่ในการปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและนโยบายที่คณะรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภาให้สอดคล้องกับหน้าที่และแนวทางปฏิบัติที่ดำเนินการอยู่</p> <p>- คำว่า “ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความรวมถึงข้าราชการ การเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองที่มีสถานะเป็นข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย</p>	มาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง	มาตรา ๓๕ (๕)
<p>ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งไม่ดำเนินการตามคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ย่อมได้รับความคุ้มครองตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- หากมีการสั่งการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐก็สามารถปฏิเสธไม่กระทำตามการสั่งการนั้นได้</p>	-	-	มาตรา ๓๕ (๖)

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ให้มีการประเมินความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ รวมทั้งข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- บัญญัติให้ประชาชนสามารถประเมินการให้บริการของหน่วยงานรัฐได้ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาบริการสาธารณะให้ตรงตามความต้องการของประชาชน</p>			
<p>มาตรา ๑๙๘ บุคคลย่อมมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดินดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้ข้อมูลและความคิดเห็นในการบริหารราชการต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>(๒) มีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดินตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดสิทธิของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดินตามหลักธรรมาภิบาล</p> <p>- มีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ข้อมูลหรือความคิดเห็นกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p> <p>- การมีส่วนร่วมของประชาชนย่อมเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ เช่น การมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูล การมีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาหรือการตัดสินใจ และการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ เป็นต้น</p>	-	-	มาตรา ๓

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๓) ตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๘๗ ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่พบว่ามี การละเลยหรือไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรา ๑๘๗ ย่อมมีสิทธิขอให้ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือผู้บังคับบัญชาของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ชี้แจง แสดงเหตุผล และขอให้ดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เสนอเรื่องราวร้องทุกข์ หรือฟ้องคดีต่อศาล ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและกฎหมาย</p>	<p>- กำหนดให้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและติดตามการปฏิบัติหน้าที่ได้และหากภายหลังมีการละเลยหรือไม่ปฏิบัติก็มีสิทธิขอให้ชี้แจงแสดงเหตุผล ขอให้ดำเนินการอื่นในเรื่องการร้องทุกข์หรือฟ้องคดีต่อศาลเท่าที่มีกฎหมายบัญญัติ</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p style="text-align: center;">หมวด ๗</p> <p style="text-align: center;">การกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น</p>	<p>- ใช้ชื่อหมวด ๗ “การกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น” ไม่ใช่คำว่า “การกระจายอำนาจและการปกครองส่วนท้องถิ่น” การใช้คำว่า “การบริหารท้องถิ่น” แทน “การปกครองท้องถิ่น” แสดงให้เห็นการปรับความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรบริหารท้องถิ่นกับรัฐ ประชาชน และชุมชน ให้มีลักษณะเป็นการบริหารที่อาศัยความร่วมมือของทุกภาคส่วน</p> <p>- หลักการเรื่องการกระจายอำนาจไปยังองค์กรบริหารท้องถิ่น หรือองค์กรบริหารท้องถิ่นมีหลักการสำคัญอยู่ ๔ ประการ คือ</p> <p>(๑) คงเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจ โดยคำนึงถึงหลักความเป็นอิสระขององค์กรบริหารท้องถิ่นโดยกำหนดให้การกำกับดูแลต้องกระทำเท่าที่จำเป็น</p> <p>(๒) ขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารท้องถิ่นให้เป็นหน่วยงานหลักในการจัดบริการสาธารณะและเปิดโอกาสให้องค์กรบริหารท้องถิ่นสามารถกำหนดรูปแบบและวิธีจัดบริการสาธารณะได้อย่างหลากหลายตามความเหมาะสม จำเป็น โดยยึดหลักการบริหารที่มีธรรมาภิบาล</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
	<p>(๓) เพิ่มบทบาทภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรบริหารท้องถิ่นและการตรวจสอบ</p> <p>(๔) กำหนดให้มีการปรับปรุงการจัดทำกฎหมายให้เป็นไปตามบทบัญญัติในหมวดนี้</p>			
<p>มาตรา ๑๙๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑ รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรบริหารท้องถิ่น ตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นโดยให้มีรูปแบบองค์กรบริหารท้องถิ่นที่หลากหลาย เหมาะสมกับการบริหารจัดการตามภูมิสังคมแต่ละพื้นที่ รวมทั้งต้องกระจายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ และต้องส่งเสริมให้องค์กรบริหารท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ ตลอดจนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาในพื้นที่ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามที่</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มความให้ท้องถิ่นมีรูปแบบการบริหารที่หลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมตามภูมิสังคมแต่ละพื้นที่</p> <p>- คำว่า “ภูมิสังคม” หมายถึง พื้นที่ทางกายภาพซึ่งมีความสัมพันธ์กับลักษณะสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของพื้นที่นั้นๆ อันเป็นไปตามหลักการพัฒนาตามแนวพระราชดำริ ที่เน้นถึงสภาพความเป็นจริงของท้องถิ่นตามสภาพภูมิศาสตร์ในด้านที่ดิน แหล่งน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งลักษณะเฉพาะทางสังคมวิทยาในด้านลักษณะเฉพาะของชีวิตความเป็นอยู่ ความเชื่อ ศาสนา ภาษาประจำถิ่น พื้นฐานทางวัฒนธรรมของชุมชน และจารีตประเพณีที่มีคุณค่าในแต่ละพื้นที่</p>	<p>มาตรา ๒๘๒</p>	<p>มาตรา ๒๘๑</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>กฎหมายบัญญัติ</p> <p>การจัดทำบริการสาธารณะใดที่ชุมชนหรือบุคคลสามารถดำเนินการได้โดยมีมาตรฐาน คุณภาพ และประสิทธิภาพไม่น้อยกว่าองค์กรบริหารท้องถิ่น รัฐหรือองค์กรบริหารท้องถิ่นต้องกระจายภารกิจ ดังกล่าวให้ชุมชนหรือบุคคลดังกล่าวดำเนินการ ภายใต้การกำกับดูแลที่เหมาะสม ทั้งนี้ ตามที่ กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- ใช้คำว่า “ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ” เพื่อเป็นการเปิดช่องให้สามารถบัญญัติเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไว้ในกฎหมายอื่น ๆ ได้ นอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายจัดตั้งองค์กรบริหารท้องถิ่น</p> <p>- เป็นการนำหลักการแข่งขันในการจัดบริการสาธารณะ (contestability) มาใช้เพื่อกำหนดให้รัฐสามารถกระจายภาระหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้แก่องค์กรบริหารท้องถิ่น ชุมชน และประชาสังคมได้ และให้นำหลักนี้มาใช้กับองค์กรบริหารท้องถิ่นด้วย</p> <p>- คำว่า “บุคคล” หมายถึง ภาคประชาสังคมหรือกลุ่มคนต่าง ๆ</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗</p> <p>วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๓๕</p> <p>วรรคหนึ่ง (๓)</p> <p>และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๐๐ องค์กรบริหารท้องถิ่นต้องมีผู้บริหารท้องถิ่นหรือสภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง แต่ในกรณีที่เป็นองค์กรบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษจะมาจากความเห็นชอบของประชาชนโดยวิธีอื่นก็ได้ และผู้บริหารท้องถิ่น หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ต้องไม่กระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยให้องค์กรบริหารท้องถิ่นต้องมีคณะผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือสภาท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้งเป็นหลัก เว้นแต่กรณีที่ เป็นองค์กรบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอาจมาจากวิธีอื่นโดยความเห็นชอบของประชาชนได้ เช่น การจ้างผู้บริหารและขอความเห็นชอบจากประชาชน</p> <p>- เพิ่มหลักการเรื่องการกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ แต่ ทั้งนี้ เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติให้สอดคล้องกับองค์กรบริหารท้องถิ่น</p>	<p>มาตรา ๒๘๕</p>	<p>มาตรา ๒๘๔</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)</p>
<p>องค์กรบริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและสร้างความมั่นคงและเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น ย่อมมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยอย่างน้อยต้องมีอำนาจหน้าที่ในด้านการพัฒนาสุขภาพและคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น การสาธารณสุขโรคและ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๘๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐</p> <p>- เพิ่มหลักการใหม่ให้องค์กรบริหารท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ เป็นภารกิจพื้นฐานขององค์กรบริหารท้องถิ่น โดยไม่จำเป็นต้องมีกฎหมายมอบอำนาจให้เป็นการเฉพาะอีก และองค์กรบริหารท้องถิ่นทุกประเภทย่อมมีอำนาจหน้าที่จัดทำกิจการตามที่กำหนดในวรรคนี้ โดยการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต้องใช้รัฐธรรมนูญ</p>	<p>-</p>	<p>มาตรา ๒๘๓ วรรคหนึ่ง และวรรคสอง</p>	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>สาธารณูปการ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนา เศรษฐกิจพื้นฐาน การกีฬา การศึกษาอบรม การส่งเสริมศาสนา และการจัดการศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีของท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>องค์กรบริหารท้องถิ่นต้องบริหารงาน ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และมีความเป็นอิสระ ในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดทำบริการ สาธารณะ การบริหารงานบุคคล และการคลัง โดยต้องคำนึงถึงดุลยภาพระหว่างความเป็นอิสระและ ความมีมาตรฐาน รวมทั้งความสอดคล้องกับการ</p>	<p>และกฎหมายเป็นหลักด้วย</p> <p>- “การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น” เป็นวัตถุประสงค์หลัก ของการมีองค์กรบริหารท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงสุขภาวะ คุณภาพชีวิตทาง เศรษฐกิจและสังคม</p> <p>- เป็นการขยายขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์กรบริหารท้องถิ่นให้ ครอบคลุมมากขึ้นตามที่กฎหมายบัญญัติ โดยในเบื้องต้นองค์กรบริหาร ท้องถิ่นจะต้องมีขีดความสามารถในการจัดบริการสาธารณะตามที่บัญญัติไว้ ในวรรคนี้ นอกจากนั้น องค์กรบริหารท้องถิ่นยังสามารถดำเนินการในเรื่อง อื่น ๆ ภายในขอบเขตได้อย่างกว้างขวาง</p> <p>- เพิ่มความเข้มใหม่เพื่อให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีความเป็นอิสระใน การบริหาร และเกิดดุลยภาพสอดคล้องกับจังหวัด และประเทศ</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (๖) และ (๗)</p> <p>มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) และ (๗)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>พัฒนาของจังหวัด และประเทศโดยรวม</p> <p>องค์กรบริหารท้องถิ่นต้องมีขนาดและศักยภาพที่เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยสามารถจัดทำบริการสาธารณะได้ในรูปแบบที่หลากหลาย สามารถสร้างความร่วมมือกับทั้งภาครัฐ องค์กรภาคเอกชน และองค์การภาคประชาสังคม ได้ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า เป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>รัฐ ราชการส่วนภูมิภาค และองค์กรบริหารท้องถิ่น ต้องร่วมมือกันดำเนินการตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรให้พัฒนาพื้นที่ร่วมกันและในภารกิจอื่นที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- บทบัญญัตินี้มีความมุ่งหมายให้มีการกำหนดขนาดขององค์กรบริหารท้องถิ่นให้เหมาะสมและสามารถจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเปิดโอกาสให้มีวิธีการในการจัดบริการสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ ขององค์กรบริหารท้องถิ่นให้กว้างขวางขึ้น เช่น สหการ วิสาหกิจท้องถิ่น หรือการร่วมทุนกับเอกชน รวมถึงการสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ</p> <p>- เพิ่มความเข้มแข็งเพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างรัฐ ราชการส่วนภูมิภาค และองค์กรบริหารท้องถิ่น ในการดำเนินการตามงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรให้พัฒนาพื้นที่ร่วมกัน</p>	-	-	<p>มาตรา ๒๗</p> <p>วรรคสอง</p> <p>มาตรา ๓๕</p> <p>วรรคหนึ่ง (๗)</p> <p>และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๐๑ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามหมวดนี้ ให้มีประมวลกฎหมายจัดตั้งองค์กรบริหารท้องถิ่นและกฎหมายส่งเสริมการกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น โดยต้องให้มีการกระจายอำนาจที่เพิ่มขึ้น มีคณะกรรมการส่งเสริมการบริหารท้องถิ่นแห่งชาติ มีหน่วยงานรับผิดชอบการกระจายอำนาจที่เป็นเอกภาพและสามารถดำเนินการให้การกระจายอำนาจเป็นผลสำเร็จ และมีการประเมินผลการกระจายอำนาจด้วย</p> <p>ให้กระจายอำนาจทางการคลังให้แก่องค์กรบริหารท้องถิ่นให้มีอิสระในการจัดหารายได้ และใช้จ่ายในการดำเนินงาน</p>	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ โดยบัญญัติให้มีประมวลกฎหมายจัดตั้งองค์กรบริหารท้องถิ่น เพื่อรวบรวมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรบริหารท้องถิ่นต่าง ๆ รวมเป็นฉบับเดียว ซึ่งจะต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ - ส่วนกฎหมายส่งเสริมการกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น ต้องคำนึงถึงหลักการสำคัญในการกระจายอำนาจที่เพิ่มมากขึ้น มีหน่วยงานรับผิดชอบการกระจายอำนาจที่เป็นเอกภาพและเกิดประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย คณะกรรมการส่งเสริมการบริหารท้องถิ่นแห่งชาติ มีหน้าที่ในการดำเนินการเรื่องการกระจายอำนาจอย่างมีเอกภาพ และรับผิดชอบเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาขององค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น ปัญหาการตรวจสอบ การกำกับดูแลต่าง ๆ ที่เป็นปัญหา เป็นต้น - เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อให้องค์กรบริหารท้องถิ่นมีอิสระในการจัดหารายได้และงบประมาณ 	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๓) (๖) และ (๘)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>การกระจายอำนาจในการจัดเก็บภาษีให้กับองค์กรบริหารท้องถิ่น ให้ค้ำประกันการให้ท้องถิ่นโดยรวมมีรายได้จากภาษีท้องถิ่นที่เพียงพอสำหรับความจำเป็นในการใช้จ่ายของท้องถิ่น องค์กรบริหารท้องถิ่นใดที่ความสามารถในการจัดเก็บภาษีของท้องถิ่นไม่เพียงพอในการใช้จ่ายให้รัฐจัดสรรเงินรายได้ในรูปของการจัดสรรเงินภาษี และเงินอุดหนุนให้องค์กรบริหารท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>ให้มีการกำกับดูแลการใช้จ่ายงบประมาณ การรายงานการเงิน การคลัง และการตรวจสอบ เพื่อให้การบริหารการเงินการคลังขององค์กรบริหารท้องถิ่นเป็นไปตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลังโดยรวมของท้องถิ่นและของประเทศ</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่เพื่อมุ่งจัดแบ่งประเภทภาษีระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อให้้องค์กรบริหารท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น สามารถพึ่งตัวเองทางการคลังได้ อีกทั้งให้มีระบบการจัดสรรเงินรายได้เพื่อลดช่องว่างทางการคลังแก่ท้องถิ่นที่ไม่สามารถพึ่งตนเองทางการคลังได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๑๕๐ วรรคสาม</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นใหม่ เพื่อกำหนดแนวทางการบริหารการเงินการคลัง และการสร้างวินัยทางการคลัง ขององค์กรบริหารท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีกฎหมายว่าด้วยการเงินการคลังท้องถิ่น</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๐๒ การกำกับดูแลองค์กรบริหารท้องถิ่นต้องกระทำตามกฎหมาย เท่าที่จำเป็น และต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม และเป็นหลักประกันให้แก่ประชาชนจากการใช้อำนาจขององค์กรบริหารท้องถิ่น เหมาะสมกับรูปแบบขององค์กรบริหารท้องถิ่น และจะกระทบกับหลักความเป็นอิสระขององค์กรบริหารท้องถิ่นมิได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>ในการกำกับดูแลตามวรรคหนึ่ง รัฐอาจดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดมาตรฐานกลางให้องค์กรบริหารท้องถิ่นปฏิบัติและติดตามตรวจสอบ ให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้น</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๘๒ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และการกำกับดูแลอาจใช้มาตรการที่แตกต่างกันให้สอดคล้องกับสถานะขององค์กรบริหารท้องถิ่น เช่น การกำกับก่อนทำการหรือภายหลังทำการ โดยคำนึงประเภทขององค์กรบริหารท้องถิ่นนั้น ๆ</p> <p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นมาใหม่ โดยวางหลักเกี่ยวกับอำนาจรัฐในการกำกับดูแลองค์กรบริหารท้องถิ่นในบางเรื่อง เพื่อให้ท้องถิ่นนั้น ๆ สามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องเต็มประสิทธิภาพและประชาชนในท้องถิ่นได้รับประโยชน์สูงสุด</p>	-	<p>มาตรา ๒๘๒ วรรคหนึ่ง</p> <p>-</p>	<p>-</p> <p>มาตรา ๓๕ (๓) และ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) ทำสัญญาแผนระหว่างรัฐ ราชการ ส่วนภูมิภาค และองค์กรบริหารท้องถิ่น ในกรณีที่มี การพัฒนาพื้นที่หรือโครงการร่วมกัน</p> <p>(๓) ส่งเรื่องให้ศาลปกครองพิจารณา วินิจฉัยว่ากฎ คำสั่ง มติ หรือการกระทำใด ของ ผู้บริหารท้องถิ่น สภาท้องถิ่น หรือสมาชิกสภา ท้องถิ่น เป็นไปโดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือ กฎหมาย แต่ทั้งนี้ไม่เป็นการตัดอำนาจผู้กำกับดูแล ที่จะยับยั้งกฎ คำสั่ง มติ หรือการกระทำดังกล่าว ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายจัดตั้งองค์กรบริหาร ท้องถิ่น</p> <p>(๔) การอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- ปกติรัฐจะใช้อำนาจเหนือองค์กรบริหารท้องถิ่นด้วยการกำกับ และ กำหนดเงื่อนไขในการให้งบประมาณอุดหนุน แต่มาตรการทำสัญญาแผน เป็นการยกระดับให้ท้องถิ่น ภูมิภาค และรัฐ มีฐานะที่จะต้องเจรจาร่วมกัน ในการพัฒนาพื้นที่หรือโครงการ แทนที่จะเป็นการสั่งการจากรัฐหรือ ภูมิภาคอย่างที่เป็นมาแต่เดิม</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>มาตรา ๒๐๓ ประชาชนหรือชุมชนย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรบริหารท้องถิ่น ในการกำหนดรูปแบบขององค์กรบริหารท้องถิ่น การบริหารงานท้องถิ่น การออกเสียงประชามติระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการดำเนินงาน การถอดถอนผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือการเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>- คงหลักการตามมาตรา ๒๘๗ วรรคหนึ่ง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และได้รวมมาตรา ๒๘๕ และมาตรา ๒๘๖ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาบัญญัติไว้รวมกัน โดยเพิ่มเติมคำว่า “ชุมชน” เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ วางหลักเกี่ยวกับการใช้สิทธิในลักษณะ “ชุมชน” ในประเด็นเกี่ยวกับการตราข้อบัญญัติท้องถิ่น ดังนั้นจึงบัญญัติคำนี้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับหลักการต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ</p> <p>- ในอนาคตหากผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งก็ให้สามารถถอดถอนได้</p>	-	<p>มาตรา ๒๘๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖</p>	-
<p>องค์กรบริหารท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยอย่างน้อยต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการดำเนินงาน และรายงานงบการเงินและสถานะทางการเงินคลังท้องถิ่นให้ประชาชนทราบ ส่งเสริมสมัชชาพลเมือง รวมทั้งต้องจัดให้ประชาชนมีส่วนร่วมตัดสินใจในการ</p>		-	<p>มาตรา ๒๘๓ วรรคสอง และวรรคสาม</p>	-

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อประชาชน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p>				
<p>มาตรา ๒๐๔ การบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารท้องถิ่นต้องเป็นไปตามระบบคุณธรรมและความเหมาะสมขององค์กรบริหารท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ โดยต้องดำเนินการดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ให้บุคลากรขององค์กรบริหารท้องถิ่นมีสถานะเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นหรือลูกจ้างส่วนท้องถิ่น และสามารถย้ายหรือสับเปลี่ยนสังกัดระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นและองค์กรบริหารท้องถิ่นรูปแบบต่างกันได้</p>	<p>- เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มเติมหลักการขึ้นจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารท้องถิ่น ยึดหลักคุณธรรม</p> <p>- เพื่อปรับสถานะของข้าราชการและพนักงานขององค์กรบริหารท้องถิ่นที่แตกต่างกันแต่เดิม ให้มีสถานะเป็นข้าราชการท้องถิ่นแต่เพียงอย่างเดียวเพื่อเพิ่มสิทธิในการย้ายหรือสับเปลี่ยนสังกัดตามมาตรานี้และกับข้าราชการประเภทอื่นได้ตามกฎหมายว่าด้วยข้าราชการนั้นๆ</p> <p>- คำว่า “หน่วยงานท้องถิ่น” ให้ความหมายรวมถึงหน่วยธุรการของคณะกรรมการส่งเสริมการกระจายอำนาจและการบริหารท้องถิ่น</p>	-	-	<p>มาตรา ๓๕ (๖)</p>

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>(๒) ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารท้องถิ่นทุกรูปแบบ ในระดับชาติ และระดับจังหวัด ร่วมกันเป็นองค์กรเดียว โดยมีองค์ประกอบสี่ฝ่าย ประกอบด้วย ผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนผู้บริหารท้องถิ่น ผู้แทนข้าราชการส่วนท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวนเท่ากัน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>(๓) ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในการบริหารท้องถิ่นและคณะกรรมการ</p>	<p>- ให้มีองค์กรกลางการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารท้องถิ่นทุกรูปแบบเพียงองค์กรเดียวระดับชาติ เพื่อวางระบบ กฎเกณฑ์ และมาตรฐานกลาง ของการบริหารงานบุคคลขององค์กรบริหารท้องถิ่นทุกรูปแบบให้มีมาตรฐานเดียวกัน สำหรับระดับจังหวัดให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของท้องถิ่นทุกรูปแบบในจังหวัดนั้น ๆ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่นำกฎเกณฑ์และมาตรฐานกลางมากำหนดรายละเอียดให้เหมาะสมกับแต่ละจังหวัด ส่วนการแต่งตั้ง โยกย้าย และการดำเนินการทางวินัยเป็นอำนาจของคณะกรรมการดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นตามที่กฎหมายบัญญัติ สำหรับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ย่อมเป็นอำนาจของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>- สำหรับองค์กรบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ เช่น กรุงเทพมหานคร อาจมีองค์กรบริหารงานบุคคลเป็นการเฉพาะได้</p> <p>- ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมในการบริหารท้องถิ่นกลางขึ้นคณะหนึ่งและคณะกรรมการดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาอุทธรณ์</p>			

ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย	สรุปเจตนารมณ์รายมาตรา	เทียบกับ รธน.'๔๐	เทียบกับ รธน.'๕๐	เทียบกับ รธน.'๕๗
<p>ดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ</p> <p>องค์กรบริหารท้องถิ่นรูปแบบพิเศษอาจมี องค์กรกลางบริหารงานบุคคลตาม (๒) และ คณะกรรมการตาม (๓) เป็นการเฉพาะได้ตามที่ กฎหมายบัญญัติ</p>	<p>ร้องทุกข์และการดำเนินการทางวินัย ตลอดจนการดำเนินการอื่น ๆ ให้ เป็นไปตามหลักคุณธรรม แต่คณะกรรมการคณะนี้อาจตั้ง คณะอนุกรรมการระดับจังหวัดขึ้นเพื่อช่วยดำเนินการตามที่ได้รับ มอบหมายได้</p>			

